R 1926:2458

TARTU ÜLIKOOL
UNIVERSITAS TARTUENSIS
1632

12
R
1796
II 1926: 2458
R. 125.
4|11541

VALERIVS FLACCVS.

Argonauticon

PETRI BARGETANI IN HVIVSCE OPERIS RECOGNITIONIS LAVDEM EPI- GRAMMA.

Palladis,& magnæ quondam Iunonis alumnos,
Auſa per immenſum ducere prima ſalum,
Torpueram multos Argo charioſa per annos,
Contempta heu paſſim muneris arte mei.
Fontius,& geminæ Benedictus gloria linguæ,
Verus apollinea Phœbus uterq; lyra.
Adflati pariter diuino Palladis igne,
In ueterem laceram reſtituere locum.
Quo tiphy, malo & uelis reparata ſecundis,
Æterna uiuam laude per ora uirum.
Et qui flammifero duce me ſuccedet Olympo,
Caſtalios releget qui periere ſales.
Fontius in Tiphym,ſpecula Benedictus ab alta,
Perpetui fient in tua uota duces.
Cura Michelotti de me ſuſcæpta parentis,
Præſtabit docto pectore Tyndaridas.

4-II A
11541.
Biblio heca Univ Ta (Dor 1921: 2458
II
153338765

BENEDICTVS PHILOLOGVS FLO- RENTINVS BERNARDO MI- CHELOTTIO CANONICO FLORENTINO. S.

MAximum fuiſſe ſtudium ſcientiæ acquirendæ maioribus,nullus eſt q neſciat.Pythagoras ſamius Ægyptū et Perſaꝝ magos adijt,ut ſtellarū curſus, & ſyderꝝ motus cognoſceret.Inde egreſſus,in Cretam ac Spartam enauigās,eoꝝ leges & mores inſpexit. demū in ea Italiæ parte quæ magna græcia diceba- tur,cōſedit,ubi ad extremum uitæ cōſumatam philoſo- phiā illuſtrauit.Apollonius ſiue ille magus,ſiue philoſophus,diſcēdi,uiſendiq; ſtudio accenſus,opulētiſſima In- diæ regna peragrauit,ut Iarchā in aureo throno ſeden- tem,de natura,ac curſu ſyderū audiret docentem.Tranſeo Platonē, Ariſtotélem, Anaxagóram, Democritum, aliosq; innumerabiles philoſophos,qui ſciētiæ cupidi totum orbem quā ardētiſſime perluſtrarunt.Inter quos ti- bi Bernarde Michelotti,Cæſarei iuris & pontificij ꝯſul- tiſſimo,& græce & latine impēſe erudito,tuæ erūt premia laudis.Nec indulgeo amori in te meo,.nec tuo iudicio blandior,nota cunctis & teſtata loquar.Sextum abhinc annum,nobiliſſimas Europæ atq; Aſiæ urbes,oīsq; noſtri maris inſulas,peninſulasq; ſtudio indefeſſo pene- traſti,ut Atticā eloquentiā, & oēs penè græcoꝝ libros, in qbus eruditio ampla & recondita cōtineretur,à barbarica cōpede reuocares,reuocatāq; Florentiā, ad tuam & ſtudioſoꝝ utilitatē deportarentur,qbus rebus q̄tū excelleas,litteratoꝝ eſt iudiciū, qui ubiq; locoꝝ,ubiq; gen-

ſuum te illũ eſſe prædicant, quem græcæ & romanæ litteræ inſtauratorē ſibi pollicerentur. At quoniã uerba nõ ſuppetunt animo, laudare pro meritis, ingeniũ, litteras, eloquentiã tuam non conabor, Timantē imitatus, ut qđ penicillo exprimere nõ poſſum, ſaltem uelo ꝯtegã. Percurro hæc curſim, nõ adulandi cã (cum nõ tam ſolidã, tam ueram laudem uanæ prædicationes, q̃ ſua cuiq; recte facta ꝯciliant) ſed alios ad eadē ſtudia incitandi, ac tuũ cum Valerio Flacco ſtudiũ profitendi. Qđ mihi hortamentum ſane fuit & incitabulũ, ut tibi nũcupatim inſcriberē hoc Valerij opus, uariũ, luculentũ, elegans, nec in ludis triuialibus protritum, noſtra modo opera excuſſum. Qui liber antea maioribus, & pluribus, non dico mendis, ſed portentis ac monſtris ſcatebat, q̃bus tollēdis unus Hercules ſatis fuit Bartholomæus Fontius, uaria linguaꝝ litteratura munitus atq; inſtructus, cui ingens gratia habēda eſt, cũ in adoleſcētia in eo corrigēdo plurimum laborauerit, modo.n. ſaniori per ætatem ꝯſilio, doctiſſima interpretatione hunc candidiſſimũ poetam ab iniuria audacis inſcitiæ uindicauit. ſalebroſa leuigans, obſcura illuſtrãs, maculoſa emaculans, quã elegãtem & eruditã interpretationē, unà cũ alijs eius lucubratiſſimis opibus, publicare iam accincti ſumus, quare σπουδαῖοι ἀπαξάπαντες ἔρχεσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε. poſtq̃ nitida Flacci datur ora tueri, ac ueras uoces audire. Cæteꝝ Valeriũ Flaccum mi Michelotti, donec maiora tibi, ac fortaſſe meliora emãcipabimus, ueluti p̃ludiũ aliquod amoris noſtri læta rogamus fronte excipias, magnã in eo uoluptatem, multam rerum doctrinam deprehenſurus. Vale Benedictumq; tuæ doctrinæ ſtudioſum, perinde ac ſoles ama.

EX LIBRO.IIII.PETRI CRINITI DE POETIS LATINIS.

C. Valerius Flaccus Setinus. Inter eos qui heroica decantarunt poeta, multoꝝ iudicio admirandus. Patauinus fuit ex Apona urbe, ſicut à ueteribus proditum eſt. Qui eius patriã ſcribunt fuiſſe maxime inſignē natalibus Liuij, Stellæ, & Valerij Flacci. Itaq; hũc ipſum Valerius Martialis, Laris antenorei alumnũ appellauit. Alij Setinũ crediderũt, ex Setia campaniæ urbe, q̃ haud procul à Velitris fuit. unde in precio Setina uina ſicuti ab antiquis celebrantur. Et mirum uideri debet, quanto ſpiritu Flaccus inſurgat, quãtaq; ingenij fœlicitate munus tantum impleret. Hic eſt ille Valerius Flaccus. In cuius obitu multũ fuiſſe amiſſum queritur Fabius Quintilianus, in libris ad Marcellũ uictorium. Extant ipſius octo uolumina de Argonauticis, quod opus Domitiani imperatoris nomini dicatum à Flacco eſt, ut quidã aſſerunt, quoniam ſic ad eum in operis præfatione.

Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirum, uerſam proles tua pandit Idumen,
Nanq; potis ſolymo nigrantem puluere fratrem
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.

Scripturus erat multo plures libros, niſi mors eum intēpeſtiua nobis eripuiſſet. Videtur aũt in illis qui ſuperſunt Apolloniũ rhodiũ, nõ argumento tñ operis expreſſiſſe, ſed & ſingulis q̃n̄q; carminibus, Atacinus quoq; Varro pari titulo de argonauticis libros cõpoſuit, quod alibi notauimus, habuit inter amicos Secundũ, Maternum

Stellam, & Valerium Martialē, qui ad eū ſæpius ſcri‑
bit, eiusq; eruditionem & carmen miruminmodū extol
lit. Cōſtat hunc mediocri cenſu, ac potius tenui fuiſſe, et
prædium poſſediſſe exiguū, in quo ut Martialis ait mu
ſarum curas reponeret. Itaq; Martialis idē libere ipſum
admonuit, ut cauſas potius ageret, ac muſis relictis ad
quæſtum magis, q̃ ad ocium animum adplicaret, ſiqui‑
dem poetæ tum parui admodum cenſerentur.

Ò mihi curarum precium non uile mearum
    Flacce Antenorei, ſpes & alumne laris.
Pierios differ cantusq; Chorosq; ſororum,
    Æs dabit ex iſtis nulla puella tibi.
Quid tibi cum Cirrha, quid cum permeſſidos unda?
    Romanum propius diutiusq; forum eſt.
Illic æra ſonant.

Puerū Flaccus habuit in delitijs, quē AmaZonicū q̃dā
appellant. eius aūt formam, indolē, uenuſtatem elegan
ti epigrammate Martialis mirifice laudat. De alio aūt
Flacco qui epigrammata luſit, ſuo loco diximus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Orpheum.

Orpheus.	Hercules.	Tiphys.
Caſtor.	Pollux.	Mopſus.
Peleus.	Æthalides.	Eurytus.
Enchion.	Actorides.	Buphágus.
Iphiclus.	Butes.	Canthus.
Phálerus.	Iphitus.	Leodócus.
Aglaus.	Areius.	Iphidámas.

Erginus.	Periclymenus.	Meléager.
Iphiclus.	Aſterion.	Eurydámas.
Polyphemus.	Cæneus.	Ancæus.
Actorion.	Idas.	Lynceus.
Telamon.	Idmon.	Menætius.
Oileus.	Phlias.	Cepheus.
Admetus.	Nauplius.	Tænarieus.
Ancæus.	Palæmonius.	Augias.
Amphion.	Aſterius.	Zetes.
Calais.	Anchiſteus.	Hylas.
IASON.		

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Apollonium.

Orpheus.	Aſterion.	Polyphemus.
Iphiclus.	Admetus.	Eurytus.
Echion.	Æthalides.	Coronus.
Mopſus.	Eurydámas.	Menætius.
Eurytíon.	Eribotes.	Oileus.
Canthus.	Clytius.	Iphitus.
Telamon.	Peleus.	Butes.
Phálerus.	Tiphys.	Phlias.
Talaus.	Aréius.	Leodócus.
Hercules.	Hylas.	Nauplius.
Idmon.	Pollux.	Caſtor.
Lynceus.	Idas.	Periclymenus.
Amphidàmas.	Cepheus.	Ancæus.
Augias.	Aſterius.	Amphion.
Polyphemus.	Erginus.	Ancæus.

Meleáger.	Laocóon.	Iphiclus.
Palæmonius.	Iphitus.	Zetes.
Calais.	Acaſtas.	Argus.
Iaſon.		

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Valerium Flaccum.

Telamon.	Hercules.	Aſterion.
Talaus.	Leodócus.	Idmon.
Iphitus.	Euphemus.	Deucalion.
Amphion.	Climenus.	Iphitus.
Nauplius.	Oileus.	Cepheus.
Amphidámas.	Ancæus.	Eurytion.
Neſtor.	Mopſus.	Tydeus.
Periclymenus.	Philoctetes.	Butes.
Phálerus.	Eribotes.	Peleus.
Menætius.	Phlias.	Ancæus.
Erginus.	Pollux.	Caſtor.
Meléager.	Æthalides.	Eurytus.
Echion.	Iphis.	Admetus.
Canthus.	Polyphemus.	Lynceus.
Zetes.	Idas.	Orpheus.
Iphiclus.	Calais.	Tiphys.
Acaſtus.	Argus.	Iaſon.

Atolitus. Phogius. Deiulentus. apud Thermodoontē ſe argonautis adiungunt, cum, Idmon. Tiphys & Hercules deeſſent.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER PRIMVS.

PRIMA DEVM Magnis canimus freta peruia nautis,
Fatidicamq; ratem, ſcythici quæ phaſidis oras
Auſa ſequi, mediosq; interiuga cōcita curſus
Rumpere, flammifero tandem conſedit olympo.
Phœbe mone, ſi cumeæ mihi conſcia uatis
Stat caſta cortina domo, ſi laurea digna
Fronte uiret. Tuq; ò pelagi cui maior aperti
Fama, caledonius poſtquam tua carbaſa uexit
Oceanus, phrygios prius indignatus Iulos.
Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirum, uerſam proles tua pandit Idumen,
Nanq; potis ſolymo nigrantem puluere fratrem
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.
Illa tibi cultusq; deum, delubraq; genti
Inſtituet, cum iam genitor lucebis ab omni
Parte poli, neq; in tyrias cynoſura carinas
Certior, aut graijs Elice ſeruanda magiſtris.
Seu tu ſigna dabis, ſeu te duce græcia mittet
Et Sydon, Nilusq; rates. Nunc noſtra ſerenus
Orſa iuues, hæc ut latias uox impleat urbes.
Æmoniam primis Pelias frenabat ab annis

Iam grauis, & longus populis metus illius, omnes
Ionium quicunq; petunt. ille Othryn & Hænum,
Atq; imum fœlix uerſabat uomere olympum.
Sed non ulla quies animo, fratriſq; pauenti
Progeniem, diuum minas. Hunc nam fore regi
Exitio uateſq; canunt, pecudumq; per aras
Terrifici monitus iterant ſuper ipſius ingens
Inſtat fama uiri, uirtuſq; haud læta tyranno.
Ergo anteire metus, iuuenumq; extinguere pergit
Æſonium, letiq; uias ac tempora uerſat.
Sed neq; bella uidet, graias neq; monſtra per urbes
Vlla, cleonæo iam tempora cluſus hiatu
Alcides. olim lernæ defenſus ab angue
Arcas, & ambobus iam cornua fracta iuuencis.
Ira maris, uaſtiq; placent diſcrimina ponti.
Tum iuuenum tranquilla timens, nec frōte timendus
Occupat, & fictis dat uultum & pondera dictis.
Hanc mihi militiam, ueterum qua pulchrior actis
Annue, daq; animum. noſtri de ſanguine Phryxus
Cretæos ut patrias audis effugerit aras.
Hunc ferus Æætas, ſcythiam phaſimq; rigentem
Qui colit (heu magni ſolis pudor) hoſpita uina
Inter, & attonitæ mactat ſolennia menſæ,
Nil noſtri, diuumq; memor. Non nuncia tantum
Fama refert. ipſum iuuenem tam ſæua gementem,
Ipſum ego cum ſerus feſſos ſopor alligat artus
Aſpicio. lacera aſſiduis nanq; illius umbra
Queſtibus, & magni numen maris excitat helle.
Si mihi quæ quondam uires, uel pendere pœnas
Colchida iam, & regis caput hic atq; arma uideres

Olim annis ille ardor habet. nec dum mea proles
Imperio, & belli rebus matura mariq;.
Tu cui iam curæq; uigent, animiq; uiriles
I decus, & pecoris nephilæi uellera graio
Redde tholo, ac tantis te met dignare periclis.
Talibus hortatur iuuenem, propiorq; iubenti
Conticuit, certus ſcythico concurrere ponto
Cyaneas. tantoq; ſilet poſſeſſa dracone
Vellera, multifidas regis quem filia linguas
Vibrantem ex adytis cantu dapibuſq; uocabat,
Et dabat heſterno liuentia mella ueneno.
Mox taciti patuere doli, nec uellera curæ
Eſſe uiro, ſed ſeſe odijs immania cogi
In freta. Qua iuſſos ſectantem quærere colchos
Arte queat? nunc aerij plantaria uellet
Perſeos, aut curru ſæuos frenaſſe dracones,
Creditus ignaras Cereris quo uomere terras
Imbuit, & flaua quercum damnauit ariſta.
Heu quid agat? populum'ne leuem, ueteriq; tyranno
Infenſum, atq; olim miſerantes Æſona patres
Aduocet? an ſocia Iunone & Pallade fretus
Armiſona ſuperet magis, & freta iuſſa capeſſat,
Siqua operis tanti domito conſurgere ponto
Fama queat, TV ſola animos mentemq; peruris
GLORIA. te uiridem uidet immunemq; ſenectæ
Phaſidis in ripa ſtantem, iuueneſq; uocantem.
Tandem animi incertum, confuſaq; pectora firmat
Relligio, tendenſq; pias ad ſydera palmas.
Omnipotens regina inquit, quam turbidus atro
Æthere, cœruleum quateret cum Iuppiter imbrem

Ipſe ego præcipiti tumidum per Enipheа nimbo
In campos & tuta tuli, nec credere quiui
Ante deam, quàm te tonitru nutuq́; repoſci
Coniugis, & ſubita raptam formidine uidi,
Da ſcythiam phaſimq́; mihi. Tuq́; innuba pallas
Eripe me. ueſtris ego met tunc uellera templis
Illa dabo, dabit auratis & cornibus igni
Colla pater, niueiq́; greges altaria cingent.
Accæpere deæ, celeriq́; per æthera lapſu
Diuerſas petiere uias. in mœnia pernix
Theſpiaca, & charum Tritonia deuolat Argum.
Moliri hunc puppem iubet, & demittere ferro
Robora, peliacas etiam comes exit in undas.
At Iuno argolicas pariter, macedumq́; per urbes
Spargit inexpertos tentare parentibus auſtros
Æſoniden, iam ſtare ratem, remiſq́; ſuperbam
Poſcere quos reuehat, rebuſq́; in ſæcula tollat.
Omnis abit, quæ iam bellis ſpectataq́; forma
Turba ducum, primæ ſeu quos in flore iuuentæ
Tentamenta tenent, nec dum data copia rerum.
At quibus aruorum ſtudiumq́; inſontis aratri
Hos ſtimulat. magnaq́; ratem per luſtra uiaſq́;.
Iuſſi laude canunt manifeſto in limine fauni,
Syluarumq́; deæ, atq; elatis cornibus amnes.
Protinus inachijs ultro Tirynthius argis
Aduolat, arcadio cuius armata ueneno
Tela puer, facileſq́; humeris gaudentibus arcus
Geſtat Hylas. uelut ille quidem, ſed dextra non dum
Par honeri, clauæq́; capax. quos talibus amens
Inſequitur, ſolitoſq́; nouat ſaturnia queſtus.

O' utinam graiæ rueret non omne iuuentæ
In noua fata decus, noſtriq́; Euryſtheos hæc nunc
Iuſſa forent. imbrem & tenebras, ſæuumq́; tridētem
Iam iam ego, & inuiti torſiſſem coniugis ignem.
Nunc quoq; nec ſocium noſtræ, columem'ue carinæ
Eſſe uelim, Herculeis nec me unquam fidere fas ſit
Auxilijs, comiti & tantum debere ſuperbo.
Dixit & æmonias oculos detorquet ad undas.
Feruere cuncta uirum cœtu, ſimul undiq; cernit
Delatum nemus, & docta reſonare bipenni
Littora, iam pinus gracili diſſoluere lama
Theſpiaden, iungiq́; latus, lentoq́; ſequaces
Molliri uidet igne trabes, remiſq́; paratis
Pallada uelifero quærentem brachia malo.
Conſtitit ut longe moles non peruia ponto
Puppis, & ut tenues ſubiere latentia ceræ
Lumina, picturæ uarios ſuper addit honores.
Hic ſperata ſedens tyrrheni tergore piſcis
Peleos in thalamos uehitur thetis. æquora delphin
Corripuit, ſilet hæc deiecta in lumina palla,
Nec Ioue maiorem naſci ſuſpirat Achillem.
Hanc Panope, Dotoq; ſoror, iactataq; fluctu
Proſequitur nudis pariter Galatea lacertis
Antra petens, ſiculo reuocat de littore Ciclops.
Contra ignis, uiridiq; thorus de fronde, dapeſq́;
Vinaq́;, & æquoreos inter cum coniuge diuos
Æacides pulſatq; chelyn poſt pocula Chiron.
Parte alia Pholoe, multoq́; inſanus iaccho
Rhœtus, A thracia ſubitæ de uirgine pugnæ,
Crateres menſæq; uolant, aræq́; deorum,

Poculaq́; (inſignis ueterum labor) optimus haſta
Hic Peleus. hic enſe furens agnoſcitur Æſon.
Fert grauis inuito uictorem Neſtora tergo
Monichus, ardenti peragit clarus Antora quercu,
Nigro. Neſſus equo fugit. accliuisq́; tapetis
In medijs uacuo condit caput Hippaſus auro.
Hæc quanquam miranda uiris, ſtupet Æſone natus,
Et ſecum. Heu miſeros noſtrum natosq́; patresq́;.
Hacine nos animæ faciles rate nubila contra
Mittimur? in ſolum nunc ſæuiet Æſona pontus?
Non iuuenem in caſus, eademq́; pericula Acaſtum
Abripiam? inuiſæ pelias freta tuta carinæ
Optet, & exoret noſtris cum matribus undas.
Talia conanti læuum Iouis armiger æthra
Aduenit, & ualidis fixam erigit unguibus agnam,
At procul è ſtabulis trepidi clamore ſequuntur
Paſtores, fremitusq́; canum citus occupat auras.
Raptor & Aegæi ſuper effugit alta profundi.
Accipit augurium Aeſonides, lætusq́; ſuperbi
Tecta petit peliæ. prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaq́; pectora iungens,
Ductor ait, non degeneres (ut reris) Acaſte
Venimus ad queſtus, ſocium te iungere cœptis
Eſt animus. neq; enim Telamō, aut Canthus, et Idas
Tyndareusq́; puer mihi uellere dignior helles.
O` quantum terræ quantum cognoſcere cœli
Permiſſum eſt, pelagum quantos aperimus in uſus.
Nunc forſan graueris opus, ſed læta recurret
Cum ratis, & charam cum iam mihi reddet Iolchō,
Quis pudor heu noſtros tibi tunc audire labores?

Quas referam uiſas tua per ſuſpiria gentes?
Nec paſſus rex plura uirum. ſat multa parato
In quæcunq; uocas. nec nos ait optime ſegnes
Credideris, patrijs'ue magis confidere regnis
Quàm tibi, ſi primos duce te uirtutis honores
Carpere, fraternæ ſedeatq́; adcreſcere famæ.
Quin ego nequa metu nimio me cura parentis
Impediat, fallam ignarum, ſubitusq́; paratis
Tunc adero, primas linquet cum puppis arenas.
Dixerat. ille animos promiſſaq́; talia lætus
Accipit, & greſſus auidos ad littora uertit.
At ducis imperijs Minyæ, monituq́; frequentes
Puppem humeris ſubeunt, & tento poplite proni
Decurrunt, intrantq́; fretum. non clamor anhelis
Nauticus, aut blandus teſtudine defuit Orpheus.
Tum læti ſtatuunt aras. tibi rector aquarum
Summus honor. tibi cœruleis in littore uittis
Et Zephyris, Glaucoq́; bouem, Tethydiq́; iuuencum
Deijcit Ancæus, non illo certior alter
Pinguia letifera perſtringere colla bipenni.
Ipſe ter æquoreo libans carcheſia patri
Sic ait Aeſonides, ò qui ſpumantia nutu
Regna quatis, terrasq́; ſalo complecteris omnes,
Da ueniam. ſcio me cunctis è gentibus unum
Illicitas tentare uias, hyememq́; mereri.
Sed non ſponte feror, nec nunc mihi iungere montes
Mens tamen, aut ſummo depoſcere fulmen olympo.
Ne peliæ te uota trahant. ille aſpera iuſſa
Repperit, & colchos in me luctumq́; meorum.
Illum ego. tu tantum non indignantibus undis

Hoc caput accipias, & preſſam regibus alnum.
Sic fatus. pingui cumulat libamine flammam.
Protulit ut crinem denſis luctatus in extis
Ignis, & aſcendit ſalientia uiſcera tauri.
Ecce ſacer totusq; dei, per littora Mopſus
Immanis uiſu; uittamq; comamq; per auras
Surgentem, laurusq; rotat, uox reddita tandem
Vox horrenda uiris. tum facta ſilentia uati.
Heu quae nam aſpicio? noſtris modo concitus auſis
Æquoreos uocat ecce deos neptunus, & ingens
Concilium. fremere & legem defendere cuncti
Hortantur. ſic amplexus, ſic pectora fratris
Iuno tene. tuq; ò puppem ne deſere pallas,
Nunc patrui nunc flecte minas. ceſſere, ratemq;
Accaepere mari. per quot diſcrimina rerum
Expedior. ſubita cur pulcher harundine crines
Velat Hylas? unde urna humeris? niueosq; per artus
Caeruleae ueſtes? unde haec tibi uulnera Pollux?
Quantus Iò tumidis taurorum è naribus ignis?
Tollunt ſe galeae, ſulcisq; ex omnibus haſtae,
Et iam iamq; humeri. quem circum uellera Martem
Aſpicio? quae nam aligeris ſecat anguibus auras
Caede madens? quos en ſe ferit. miſer eripe paruos
Æſonide, cerno & thalamos ardere iugales.
Iam dudum uates, minyas ambage ducemq;
Terrificat, ſed enim contra phoebeius Idmon
Non pallore uiris, non ullo horrore comarum
Terribilis, plenus fatis Phoeboq; quieto,
Cui genitor tribuit monitu praenoſcere diuum
Omnia, ſeu flammas, ſeu lubrica cominus exta,

Seu plenum certis interroget aera pinnis.
Sic ſocijs Mopſoq; canit. Quantum augur Apollo,
Flammaq; prima docet, praeduri plena laboris.
Cerno equidem, patiens ſed quae ratis omina uincet.
Ingentes duratae animae, dulcesq; parentum
Tendite ad amplexus. lachrymae cecidere canenti,
Quod ſibi iam cluſos inuenit in ignibus argos.
Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor
Æſonius. Superum quando conſulta uidetis
O' ſocij, quantisq; datur ſpes maxima coeptis,
Vos quoq; nunc uires animosq; afferte paternos.
Non mihi theſſalici pietas culpanda tyranni,
Suſpecti'ue doli. deus haec deus omine dextro
Imperat. ipſe ſuo uoluit commercia mundo
Iuppiter, & tantos hominum miſcere labores.
Ite uiri mecum, dubijsq; euincite rebus,
Quae meminiſſe iuuet, noſtrisq; nepotibus inſtent.
Hanc uero ſocij uenientem littore laeti
Dulcibus alloquijs, ludoq; educite noctem.
Paretur. molli iuuenes funduntur in alga.
Conſpicuusq; thoris Tirynthius. exta miniſtri
Rapta ſimul ueribus, ceremq; dedere caniſtris.
Iamq; aderat ſummo decurrens uertice Chiron,
Clamantemq; patri procul oſtentarat Achillem.
Vt puer ad notas erectum pelea uoces
Vidit, & ingenti tendentem brachia paſſu,
Adſiluit, charaq; diu ceruice pependit.
Illum nec ualido ſpumantia pocula Baccho
Sollicitant, ueteri nec conſpicienda metallo
Signa tenent, ſtupet in ducibus, magnumq; ſonantes

Haurit, & herculeo fert cominus ora leoni.
Lætus at impliciti Peleus rapit oſcula nati,
Suſpiciensq; polum placido ſi currere fluctu
 Pelea uultis ait. uentosq; optare ſerentes,
Hoc ſuperi ſeruate caput. tu cætera Chiron
Da mihi te paruus litios & bella loquentem
Miretur, ſub te puerilia tela magiſtro
Venator ferat, & noſtram feſtinet ad haſtam.
Omnibus inde uiæ calor additus. ire per altum
Magna mente uolunt. Phryxi promittitur abſens
Vellus. & auratis argo reditura corymbis.
Sol ruit. & totum Minyis lætantibus undæ
Deduxere diem. ſparguntur littore curuo
Lumina non dum ullis terras monſtrantia nautis.
Thracius hic noctem dulci teſtudine uates
Extrahit, ut ſteterit redimitus tempora uittis.
Phryxus, ut in iuſtas contectus nubibus aras
Fugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho,
Aureus ut iuuenem miſerantibus intulit undis
Vector, & adſtrictis ut ſedit cornibus Helle.
 Septem aurora uias, totidemq; peregerat umbras
Luna polo, dirimiq; procul non æquore uiſa
Cœperat à gemina deſcendere Seſtos Abydo.
Hic ſoror æoliden æuum manſura per omne
Deſerit, heu ſæuæ nequicquam erepta nouercæ.
Illa quidem feſſis longe petit humida palmis
Vellera, ſed bibulas urgenti pondere ueſtes
Vnda trahit, læuiq; manus labuntur ab auro.
Quis tibi Phryxe dolor, rapido cum concitus æſtu
Reſpiceres miſeræ clamantia uirginis ora?

Extremasq; manus? ſparſosq; per æquora crines?
Iamq; mero ludoq; modus, poſitiq; quietis
Conticuere thoris, ſolus quibus ordine fuſis
Impatiens ſomni ductor manet. hunc grauis Æſon
Et pariter uigil Alcimede ſpectantq; tenentq;
Pleni oculos. illis placidi ſermonis Iaſon
Suggerit affatus, turbataq; pectora mulcet.
Mox ubi uicta graui ceciderunt lumina ſomno,
Viſa coronatæ fulgens tutela carinæ
Vocibus his inſtare duci. Dodonida quercum
Ingredior, nec fatidicis auellere ſyluis
Me, niſi promiſſo potuit ſaturnia cœlo.
Tempus adeſt, age rumpe moras, dumq; æquore toto
Currimus, incertus ſi nubila duxerit æther,
Iam nunc mitte manus fidens ſuperisq; mihiq;.
Chaoniiq; uides familiam Iouis æquora tecum.
Dixerat, ille pauens læto quanquam omine diuum
Proſiluit ſtratis, menſas ſimul obtulit omnis
Alma nouo criſpans pelagus Titonia Phœbo.
Diſcurrunt tranſtris. Hi celſo cornua malo
Expediunt. alij tonſas in marmore ſummo
Prætentant, prora funem legit Argus ab alta.
Increſcunt matrum gemitus, & fortia languent
Corda patrum. longis flentes amplexibus hærent.
Vos tamen Alcimedes planctus ſuper eminet omnes
Fœmineis tantum illa furens ululatibus obſtat,
Obruit idæam quantum tuba martia buxum.
 Fatur & hæc. Nate indignos aditure labores,
Diuidimur. nec ad hos animum componere caſus
Ante datum, ſed bella tibi terrasq; timebam.

Vota alijs facienda deis. ſi fata reducunt
Te mihi, ſi trepidis placabile matribus æquor,
Poſſum equidem lucemq́; pati, longumq́; timorem.
Sin aliud fortuna parat, miſerere parentum
Mors bona, dū metus ē, nec adhuc dolor hei mihi col
Vnde ego, & auecti timuiſſem uellera phryxi? (chos
Quos iam mente dies, quam ſæua inſomnia curis
Proſpicio? quoties paucos ad littoris ictus
Deficiam, ſcythicum metuens pontumq́; cretamq́;?
Nec de te credam noſtris ingrata ſerenis.
Da precor amplexus, hæſuraq́; uerba relinque
Auribus, & dulci iam nunc preme lumina dextra.
Talibus Alcimede mœret, ſed fortior Æſon
Attollens dictis animos. O' ſi mihi ſanguis
Quantus erat, cum ſignifero cratere Niſantem,
Non leuiore tholum manus hæc compeſcuit auro,
Primus in æratis poſuiſſem puppibus arma,
Concuſſoq́; ratem gauderem tollere remo.
Sed patriæ ualuere preces, audita q́; magnis
Vota deis, uideam noſtro tot in æquore reges,
Teq́; ducem. tales tales ego ducere ſuetus
Atq; ſequi, nunc ille dies (det Iuppiter oro)
Ille ſuper quo te ſcythici regiſq́; mariſq́;
Victorem, atq; humeros ardentem uellere rapto
Accipiam, cedantq́; tuæ mea facta iuuentæ,
Sic ait. ille ſuo collapſam pectore matrem
Suſtinuit, magnaq́; ſenem ceruice recæpit.
Et iam finis erat. Zephyrumq́; ratemq́; morantis
Soluerat amplexus triſti tuba tertia ſigno.
Dant remo, ſua quiſq́; uiri dant nomina tranſtris.

Hinc læuum Telamon pelagus tenet, altior inde
Occupat Alcides aliud mare. cætera pubes
Diuiditur. celer Aſterion, quem matre carentem
Cretæus gemino fouit pater amne Cometes,
Segnior apidani uires ubi ſentit Enipeus.
Nititur hinc Talaus, fratriſq́; Leodocus urget
Remo terga ſui, quos nobile contulit argos.
Hinc quoq; miſſus adeſt, quamuis arcentibus Idmon
Alitibus, ſed turpe uiro timuiſſe futura.
Hic & naubolides tortas inſurgit in undas
Iphitus. hic patrium frangit neptunius æquor,
Qui tenet undiſonam Pſamaten, ſemperq́; patentem
Tænaron Euphemus, molliq́; à littore Pellæ
Deucalion certus iaculis, & comunus enſe
Nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypſo
Nec potuit ſimules uoluit'ue ediſcere uultus.
Tum ualida Climenus percuſſo pectore tonſa,
Frater & Iphitus puppem trahit, & face ſæua
In tua mox Danaos acturus ſaxa caphareu
Nauplius, & tortum non à Ioue fulmen Oileus
Qui gemit, euboicas nato ſtridente per undas.
Quiq́; erymanthæi ſudantem pondere monſtri
Amphitrioniaden tegæo limine Cepheus
Iuuit. & Amphidamas, at frater plenior annis
Maluit Ancæos uellus contingere phryxi.
Tectus & Eurytion ſeruato colla capillo,
Quem pater aonias reducem tondebit ad aras.
Te quoq; theſſalicæ Neſtor rapit in freta puppis
Fama, Mycenæis olim qui candida uelis
Æquora, nec ſtantes mirabere mille magiſtros.

Hic uates. Phœbiq; fides non uana parentis
Mopſus, puniceo cui circunfuſa cothurno
Palla imos ferit alba pedes, uittataq; frontem
Caſſis, & in ſummo laurus peneia cono.
Quin etiam herculeo conſurgit ab ordine Tydeus,
Nelideſq; Periclymenus, quem parua methone,
Et leuis Elis equis, & fluctibus obuius Aulon
Cæſtibus aduerſos uiderunt frangere uultus.
Tu quoq; phryxeos remo pæantiæ colchos
Bis lemnon uiſure petis, nunc cuſpide patris
Inclytus herculeas olim moture ſagittas.
Proximus huic Butes attæis diues ab oris,
Innumeras nam claudit apes, longaq; ſuperbus
Fuſcat nube diem, dum plenas nectare cellas
Pandit, & in dulcem reges dimittat hymetton.
Inſequeris, caſuſq; tuos expreſſa phalere
Arma geris. uacua nam lapſus ab arbore paruum
Te quater ardenti tergo circumuenit anguis.
Stat procul intendens dubium pater anxius arcum.
Tunc cælata metus alios gerit arma Eribotes.
Nec Peleus fretus ſoceris & coniuge diua
Defuit. at prora ſplendet tua cuſpis ab alta
Æacide, tantum hæc altis excelſior haſtis,
Quantum Peliacas in uertice uicerat ornos.
Linquit & Actorides natum chironis in antro,
Vt ſocius charo pariter meditetur Achilli
Fila lyræ, pariterq; leues puer incitet haſtas.
Diſcat eques placidi conſcendere terga magiſtri.
Et quem fama genus non eſt decepta Lyæi,
Phlias immiſſus patrios de uertice crines.

Nec timet Ancæum genitrix committere ponto,
Plena tulit quem rege maris. ſecurus in æquor
Haud minus Erginus (proles neptunia fertur)
Qui maris inſidias, claræ qui ſydera noctis
Norit, & è clauſis quem deſtinet Æolus antris.
Non metuat cui regina ratis, cui tradere cœlum
Aſſidua Typhis uultum laſſatus ab arcto.
Taurea uulnifico portat celer ærea plumbo
Terga Lacon, ſaltem in uacuos ut brachia uentos
Spargat, & œbalium pagaſeia puppis alumnum
Spectet ſecuro celebrantem littora ludo.
Oraq; theſſalio melior contundere freno,
Vectorem pauidæ caſtor dum quæreret helles,
Paſſus amyclea pingueſcere cyllaron herba.
Illis tænareo pariter tremit ignea fuco
Purpura, quod gemina mater ſpectabile tela
Duxit opus. bis taygeton ſyluaſq; comantes
Struxerat, eurotan molli bis fuderat auro.
Quemq; ſuus ſonipes niueo de ſtamine portat.
Et uolat amborum patrius de pectore cycnus.
At tibi collectas ſoluit iam fibula ueſtes,
Oſtenditq; humeros fortis, ſpatiumq; ſuperbi
Pectoris, herculeis æquum Meleagre lacertis.
Hic numeroſa phalanx proles cyllenia, certus
Æthalides ſubitas neruo redeunte ſagittas
Cogere. tu medios gladio bonus ire per hoſtes
Euryce, nec patrio minyis ignobilis uſu
Nuncia uerba ducis populis qui reddit Echion.
Sed non Iphitus argo reditura lacertis.
Heu celerem ſcythica te mœſta relinquet arena,

Ceſſantemq; tuo lugebit in ordine remum.
Te quoq; dant campi tanto paſtore pheræi
Fœlices Admete. tuis nam pendet in aruis
Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu.
Ah quoties famulo notis ſoror obuia ſyluis
Fleuit, ubi oſſææ captaret frigora quercus,
Perderet & pingui miſeros bœbeide crines.
Inſurgit tranſtris, & remo Nerea uerſat
Canthus, in ææo uoluet quem barbara cuſpis
Puluere. at interea clari decus adiacet orbis
Quem genitor geſtabat Abas, ſecat aurea fluctu
Tegmina chalcidicas fugiens Euripus harenas.
Celſaq; ſemiferum contorquens frena luporum,
Surgis ab oſtrifero medius neptune geraſto.
Et tibi palladia pinu Polypheme reuecto
Ante urbem ardentis reſtat deprehendere patris
Relliquias, multum famulis pia iuſta moratis,
Si uenias. breuiore petit iam cœrula remo,
Occupat & longe ſua tranſtra nouiſſimus Idas,
At frater magnos Lynceus ſeruatus in uſus,
Quem tulit arenæ poſſit qui rumpere terras,
Et ſtyga transmiſſo tacitam deprehendere uiſu.
Fluctibus è medijs terras dabit ille magiſtro,
Et dabit aſtra rati, cumq; æthera Iuppiter umbra
Perdiderit, ſolus tranſibit nubila Lynceus.
Quin & cecropiæ proles uacat orithyiæ,
Temperet ut tremulos Zete, fraterq; Cerucbos.
Nec uero odryſius tranſtris impenditur Orpheus,
Haud pontum remo ſubigit. ſed carmine tonſas
Ire docet, ſummo paſſim ne gurgite pugnent,

Donat & Iphiclo pelagus, iuuenumq; labores
Æſonides, feſſum phylace quem miſerat æuo,
Nō iam operæ in partem, monitus ſed tradat ut acres,
Magnorumq; uiros qui laudibus urat auorum.
Arge tuæ tibi cura ratis. te mœnia doctum
Theſpia palladio dant munere, ſors tibi, nequa
Parte trahat tacitum puppis mare, fixaq; fluctu
Vel pice uel molli concludere uulnera cæra.
Peruigil arcadio Typhis pendebat ab aſtro
Hagniades, fœlix ſtellis qui ſegnibus uſum,
Et dedit æquoreos cœlo duce tendere curſus.
Ecce per obliqui rapidum compendia montis
Ductor auens lætusq; dolis agnoſcit Acaſtum
Horrentem iaculis, & parmæ luce coruſcum.
Ille ubi ſe mediæ per ſcuta uiroſq; carinæ
Intulit, ardenti Æſonides retinacula ferro
Abſcidit. haud aliter ſaltus uaſtataq; pernix
Venator cum luſtra fugit, dominoq; timentem
Vrget equum, teneras complexus pectore tygres,
Quas aſtu rapuit pauido, dum ſæua relictis
Mater in aduerſo catulis uenatur Amano.
Vt pariter propulſa ratis, ſtant littore matres,
Claraq; uela oculis, percuſſaq; ſole ſequuntur
Scuta uirum, donec iam celſior arbore pontus,
Immenſusq; ratem ſpectantibus abſtulit aer.
Syderea tunc arce pater pulcherrima graium
Cœpta tuens, tantamq; operis conſurgere molem
Lætatur. patrineq; enim probat ocia regni.
Vna omnes gaudent ſuperi. uenturaq; mundo
Tempora, quæq; uias cernunt ſibi creſcere parcæ.

Sed non & Scythici genitor diſcrimine nati
Intrepidus tales fundit ſol pectore uoces,
Summe ſator, cui noſtra dies uoluentibus annis
Tot peragit reficitq́; uices tuá ne iſta uoluntas?
Graiaq́; nunc undis duce te nutuq́; ſecundo
It ratis? an meritos fas eſt mihi rumpere queſtus?
Hoc metuens, & nequa foret manus inuida nato,
Non mediæ telluris opes, non improba legi
Diuitis arua plagæ. teneant uberrima teucer
Et Libys, & ueſtri Pelopis domus horrida ſæuo
Quæ premis arua gelu, ſtrictosq́; in ſedibus amnes.
Cederet his etiam, & ſeſe ſine honore referret
Vlterius, ſed nube rigens ac neſcia regum
Stat ſuper, & noſtros iam Zona reuerberat ignes.
Quid regio immanis? quid barbarus amnibus ullis
Phaſis? & aduerſis proles mea gentibus obſtat?
Quid Minyæ meruere quæri? num uellere graio
Vi potitur? profugo quin agmina iungere Phryxo
Adnuit, Inoas ultro nec uenit ad aras.
Imperij ſed parte uirum, natæq́; moratus
Coniugio, uidet è graia nunc ſtirpe nepotes.
Et generos uocat, & iunctas ſibi ſanguine terras,
Flecte ratem motusq́; pater. nec uulnere noſtro
Æquora pande uiris. ueteris ſat conſcia luctus
Sylua padi, & uiſo flentes genitore ſorores.
Adfremit his, quaſſatq́; caput, qui uellera dono
Bellipotens ſibi fixa uidet, tentatq́; contra
Pallas, & amborum gemuit ſaturnia queſtus.
Tum genitor. uetera hæc nobis & condita pergunt
Ordine cuncta ſuo, rerumq́; à principe curſu

Fixa manent. neq; enim terris tum ſanguis in ullis
Noſter erat, cum fata darem, iuſtiq́; facultas
Hic mihi, cur uarios ſtruerem per ſæcula reges,
Atq; ego curarum repetam decreta mearum.
Iam pridem regio, quæ uirginis æquor ad helles,
Et Tanaim tenus immenſo deſcendit ab euro
Vndat equis, floretq́; uiris. nec tollere contra
Vlla pares animos, nomenq́; capeſſere bellis
Auſa manus, ſic fata locos ſic ipſe fouebam.
Adcelerat ſed ſumma dies, Aſiamq́; labantem
Linquimus, & poſcunt iam me ſua tempora grai.
Inde meæ quercus, tripodesq́; animæq́; peremptum
Hanc pelago muſere manum. uia facta per undas,
Perq́; hyemes Bellona tibi. nec uellera tantum
Indignanda manent, propiorq́; ex uirgine rapta
Ille dolor. ſed nulla magis ſententia menti
Fixa meæ, ueniet phrygia nam paſtor ab Ida,
Qui gemitus irasq́; pares & mutua grais
Dona ferat. quæ claſſe dehinc effuſa procorum
Bella? quot ad troiam flentes hiberna Mycenas?
Quos proceres, natosq́; deum, quæ robora cernes
Oppetere? & magnis Aſiam concedere fatis?
Hinc Dannum de fine ſedet. gentesq́; fouebo
Mox alias, pateant montes ſyluæq́; lacusq́;
Cūctaq́; clauſtra maris. ſpes & metus omnibus eſto.
Arbiter ipſe locos, terrenaq́; ſumma mouendo,
Experiar quæ nam populis longiſſima cunctis
Regna uelim, linquamq́; datas ubi certus habenas.
Tunc oculos Ægæa refert ad cærula, robur
Herculeum, lædæq́; tuens genus, atq; ita fatur.

Tendite in aſtra uiri mea primum regia mundo
Iapeti poſt bella trucis, phlegræq; labores
Impoſuit durum uobis iter, & graue cœli
Inſtitui. ſic ecce meus ſic orbe peracto
Liber & expertus terras remeauit Apollo.
Dixit, & ingenti flammantem nubila ſulco
Direxit per inane facem, quæ puppe propinqua
In bifidum diſceſſit iter, fratresq; petiuit
Tyndareos, placida & medijs in frontibus hæſit.
Protinus amborum, lumenq; innoxia fudit
Purpureum, miſeris olim implorabile nautis.
Interea medio ſæuus permiſſa profundo
Carbaſa pangæa boreas ſpeculatus ab arce
Continuo Æoliam, Tyrrhenaq; tendit ad antra.
Concitus, omne dei rapidis nemus ingemit alis,
Strata ceres, motusq; niger ſub præpete pontus.
Æquore trinacrio, refugiq; à parte Pelori
Stat rupes horrenda fretis, quot in æthera ſurgit
Molibus, infernas totidem demiſſa ſub undas.
Nec ſcopulos aut antra minor iuxta altera tellus
Cernitur, illam Acamas habitat, nudusq; Pyracmon.
Has nimbi, uentiq; domos, & naufraga ſeruat
Tempeſtas. hinc in terras latumq; profundum
Eſt iter. hinc olim ſoliti miſcere polumq;
Infœlixq; fretum (Neq; enim tunc Æolus illis
Rector erat. Libya cum rumperet aduena calpen
Oceanus, cum flens ſiculos œnotria fines
Perderet, & medijs intrarent montibus undæ.)
Intonuit donec pauidis ex æthere uentis
Omnipotens, regemq; dedit, quem iuſſa uereri

Sæua cohors, montemq;, chalybs iterataq; muris
Sexa domant euros. cum iam prohibere frementem
Ora nequit. rex tunc aditus & clauſtra refringit
Ipſe uolens, placatq; data fera murmura porta.
Nuncius hunc ſolio Boreas proturbat ab alto.
Pangæa quod ab arce nefas ait Æole uidi.
Graia nouam ferro molem commenta iuuentus
Pergit, & ingenti gaudens domat æquora uelo.
Nec mihi libertas imis freta tollere arenis,
Qualis eram nondum uinclis & carcere clauſus.
Hinc animi, ſtructæq; uiris fiducia puppis,
Quod Boream ſub rege uident. da mergere graios,
Inſanamq; ratem. nil me mea pectora tangunt.
Tantũ hominum compeſce minas, dum littora iuxta
Theſſala. nec dum aliæ uiderunt carbaſa terræ.
Dixerat. at cuncti fremere intus, & æquora uenti
Poſcere. tum ualido contortam turbine portam
Impulit Hippotades. fundunt ſe carcere læti
Thracis equi, Zephyrusq; & nocti concolor alas
Nimborum cum prole Notus. crinemq; procellis
Hiſpidus, & multa flauus capit Eurus arena.
Induxere hyemem, raucoq; ad littora tractu
Vnanimũ freta curua ferunt. nec ſola tridentis
Regna mouent, uaſto pariter ruit igneus æther
Cum tonitru, piceoq; premit nox omnia cœlo.
Excuſſi manibus remi, conuerſaq; frontem
Puppis in obliquum reſonos latus accipit ictus.
Vela ſuper tremulum ſubitus uolitantia malum
Turbo rapit, qui tum Minyis trepidantibus horror
Cum Picei fulſere poli? pauidamq; coruſcæ

Ante ratem cecidere faces? antemnaq; læuo
Prona dehiſcentem cornu cum ſuſtulit undam?
Non hyemem, miſſoſq; putant conſurgere uentos
Ignari, ſed tale fretum. tum murmure mœſto,
Hoc erat illicitas temerare rudentibus undas,
Quod noſtri timuere patres. uix littore puppim
Soluimus & quanto fremitu ſe ſuſtulit ægon.
Hocine Cyaneæ concurrunt æquore cautes?
Triſtius an miſeris pereſt mare? linquite terras
Spe pelagi, ſacroſq; iterum ſeponite fluctus?
Hæc iterant ſegni flentes occumbere leto.
Magnanimus ſpectat pharetras, & inutile robur
Amphitryoniades. miſcent ſuprema pauentes
Verba alij, iunguntq; manus, atq; ora fatigant
Aſpectu in miſero, tota cum protinus alnus
Soluitur, & uaſto puppis mare ſorbet hiatu.
Illam huc atq; illuc nunc torquens uerberat Eurus,
Nunc ſtridens Zephyris aufert Notus, undiq; feruent
Æquora, cum ſubitus trifida Neptunus in haſta
Cœruleum fundo caput extulit. hanc mihi Pallas
Et ſoror hanc inquit mulcens mea pectora fletu
Abſtulerint, ueniant Phariæ tyriæq; carinæ,
Permiſſumq; putent, quoties mox rapta uidebo
Vela notis, Plenaſq; malis clamoribus undas?
Non meus Orion, aut ſæuus pleiade taurus
Mortis cauſa nouæ. miſeris tu gentibus Argo
Fata paras, nec iam merito tibi Typhi quietum
Vlla parens uolet Elyſium maneſq; piorum.
Hæc ait. & pontum pater ac turbata reponit
Littora, depellitq; notos, quos cœrulus horror

Et madido grauis unda ſinu, longeq; ſequutus
Imber, ad Æoliæ tendunt ſimul æquora portæ.
Emicuit reſerata dies, cœlumq; reſoluit
Arcus, & in ſummos redierunt nubila montes.
Iam placidis ratis extat aquis, quam gurgite ab imo
Et Tethys & magnis Nereus ſocer erigit ulnis.
Ergo humeros ductor ſacro uelatur amictu,
Æſoniamq; capit pateram, quam munere gaudens
Liquerat hoſpitio, pharetraſq; rependerat auro
Salmoneus, nondum ille furens, cum fingeret alti
Quadrifida trabe tela Iouis, contraq; ruentem
Aut Athon, aut Rodopen, mœſtæ nemora ardua Piſæ
Æmulus & miſeros ipſe ureret ælidis agros.
Hac pelago libat latices. & talibus infit.
Dij quibus undarum tempeſtatiſq; ſonoræ
Imperium, & magno penitus par regia cœlo,
Tuq; fretum diuoſq; pater ſortite biformes,
Seu caſus nox iſta fuit, ſeu uoluitur axis,
Vt ſuperum ſic ſtaret opus, tolliq; uiciſſim
Pontus habet, ſeu te ſubitæ noua puppis imago
Armorumq; hominumq;, truces conſurgere in iras
Impulit, hæc luerint ſatis, & tua numina rector
Iam fuerint meliora mihi. da reddere terris
Has animas, patriæq; amplecti limina portæ.
Tum quocunq; loco meritis tibi plurimus aras
Paſcit honos, ubicunq; rotis horrendus equiſq;
Stas pater, atq; ingens utrinq; fluentia Triton
Frena tenet, tantum noſtras concede per urbes,
Dixerat hæc. oritur clamor, dextraq; ſequentum
Verba ducis. ſic cum ſtabulis & meſſibus ingens

Ira deum, & Calabri populator ſyrius arui
Incubuit, coit agreſtum manus anxia priſcum
In nemus, & miſeris dictat pia uota ſacerdos
Ecce autem molli Zephyros deſcendere lapſu
Aſpiciunt, uolat immiſſis caua pinus habenis,
Infinditq; ſalum, & ſpumas uomit ære tridenti.
Typhis agit, tacitiq; ſedent ad iuſſa miniſtri.
Qualiter ad ſummi ſolium Iouis omnia circùm
Prona parata deo, uentiq; imbresq; niuesq;
Fulguraq; & tonitrus, & adhuc in fontibus amnes.
At ſubitus curaq; ducem metus acrior omni,
Mensq; mali præſaga quatit. quod regis adortus
Progeniem, raptoq; dolis crudelis Acaſto,
Cætera nuda neci, medioq; in crimine patrem
Liquerit, ac nullis inopem uallauerit armis.
Ipſe procul nunc tuta tenens, ruat omnis in illos
Quippe furor. nec uana pauet trepidatq; futuris,
Sæuit atrox Pelias, inimicaq; uertice ab alto
Vela uidet. nec qua ſe ardens effundere poſſit.
Nil animi nil regna iuuant, fremit obice ponti
Clauſa cohors, telisq; ſalum facibusq; coruſcat.
Haud ſecus Æriſona uolucer cum Dædalus ida
Proſiluit, iuxtaq; comes breuioribus alis,
Nube noua linquente domos, Minoia fruſtra
Infremuit manus, & uiſu laſſatur inani.
Omnis equis plenisq; redit gortina pharetris.
Quin etiam in thalamis, primoq; in limine Acaſti
Fuſus humi, iuuenis greſſus & inania ſigna
Ore premit, ſparſisq; legens ueſtigia canis.
Te quoq; iam mœſti forſan genitoris imago

Nate ait, & luctus ſubeunt ſuſpiria noſtri.
Iamq; dolos, circumq; trucis diſcrimina leti
Mille uides. qua te infœlix quibus inſequar oris?
Non ſcythicas ferus ille domos, nec ad hoſtia ponti
Tendit iter, falſæ ſed captum laudis amore
Te puer in noſtræ dirus tormenta ſenectæ
Nunc lacerat. celſis an ſi freta puppibus eſſent
Peruia, non ultro iuuenes claſſemq; dediſſem?
O` domus ò freti nequicquam prole nepotes
Dixit. & extemplo furijs iraq; minaci
Terribilis. ſunt hic etiam tua uulnera prædo,
Sunt lachrymæ, charusq; parens. ſimul ædibus altis
Itq; reditq; fremens, rerumq; aſperrima uerſat.
Biſtonas ad meritos cum cornua ſæua Thyone
Torſit, & infœlix iam mille furoribus hæmus,
Iam rhodopes nemora alta gemunt, talē incita lōgis
Porticibus, coniuxq; fugit, natiq; Lycurgum.
Tartareo tum ſacra Ioui, ſtygijsq; ferebat
Manibus Alcimede, tanto ſuper anxia nato,
Siquid ab excitis melius pernoſceret umbris.
Ipſum etiam curisq; parem, talesq; prementem
Corde metus ducit facilem tamen Æſona coniux.
In ſcrobibus cruor, & largus Phlegetontis aperti
Stagnat honos, ſæuoq; uocat grandæua tumultu
Theſſalis exanimes atauos, magnæq; nepotem
Pleiones. Et iam tenues ad carmina uultus
Extulerat, mœſtosq; tuens natumq; nurumq;
Talia libato pandebat ſanguine Cretæus.
Mitte motus. uolat ille mari. quantumq; propinquat,
Iam magis atq; magis uarijs ſtupet acta deorum

Prodigijs, quæ [illegible]ntq́; truces oracula colchos.
Heu quibus ingreditur ſatis. qui gentibus horror
Pergit. mox ſcythiæ ſpolijs nuribusq́; ſuperbus
Adueniet. cuperem ipſe graues tum rumpere terras.
Sed tibi triſte nefas, fraternaq́; turbidus arma
Rex parat, & ſæuos irarum concipit ignes.
Quin rapis hinc animã, et famulos citus effugis artus
I meus es. iam te in lucos pia turba ſilentum,
Secretisq́; ciet uolitans pater Æolus aruis.
Horruit interea famulum clamore ſupremo
Mœſta domus, regemq́; fragor per mœnia differt.
Mille ciere manus, & iam dare iuſſa uocatis.
Flagrantes aras ueſtemq́; nemusq́; ſacerdos
Præcipitat. ſubitisq́; pauens circunſpicit Æſon
Quid moueat, quam multa leo cunctatus in arcta
Mole uirum, rictuq́; genas & lumina preſſit.
Sic curæ ſubiere ducem, ferrum'ne capeſſat
Imbelle, atq; æui ſenior geſtamina primi.
An patres regniq́; acuat mutabile uulgus.

Contra effuſa manus, hærensq́; in pectore coniux
Me quoq; ait, caſus comitem quicunq; propinquat,
Accipies. nec fata traham, natumq́; uidebo
Te ſine. ſat cœli patiens, cum prima per altum
Vela dedit, potui quæ tantum ferre dolorem.
Talia per lachrymas, & iam circunſpicit Æſon
Præueniat quo fine minas, quo fata capeſſat
Digna ſatis. magnos obitus natumq́; domumq́;,
Et genus Æolium, pugnataq́; poſcere bella.
Eſt etiam ante oculos rerum rudis altera proles,
Ingentes animos, & fortia diſcere facta

Quem uelit, atq; olim leti meminiſſe paterni.
Ergo ſacra nouat. Veteris ſub nocte cupreſſi
Sordidus, & multa pallens ferrugine taurus
Stabat adhuc, cui cœruleæ per cornua uittæ,
Et taxi frons hirta comis. ipſe æger, anhelans
Impatiensq́; loci, uiſaq́; exterritus umbra.
Hunc ſibi præcipuum gentis de more nefandæ
Theſſalis in ſeros ditis ſeruauerat uſus.
Tergeminam tum placat heram, ſtygiasq́; ſupremo
Obſecrat igne domos. iam iam exorabile retro
Carmẽ agẽs, neq;. n. ante leues niger aduehit umbras
Portitor, & cunctæ primis ſtant faucibus orci.
Illum ubi terrifici ſupereſſe in tempore ſacri
Conſpexit, ſtatuit leto, ſupremaq́; fatur,
Ipſe manu tangens damnati cornua tauri.

Vos quibus imperiũ Iouis, & non ſegne peractũ
Lucis iter, mihi concilijs mihi cognita bellis
Nomina, magnorum fama ſacrata nepotum,
Tuq́; excite parens umbris, ut noſtra uideres
Funera, & oblitos ſuperum paterere dolores.
Da placidæ mihi ſedis iter, meq́; hoſtia ueſtris
Conciliet præmiſſa locis. Tu nuncia ſontum
Virgo Ioui. Terras oculis quæ proſpicis æquis,
Vltricesq́; deæ, fasq́;, & grandæua furorum
Pœna parens, meritis regis ſuccedite tectis,
Et ſæuas inferte faces. ſacer effera raptet
Corda pauor. nec ſola mei grauia arma nati
Arma ratemq́; putet, claſſesq́; & pontica ſigna,
Atq; indignatos temerato littore reges
Mente agitet, ſemperq́; metu decurrat ad undas

Arma ciens. mors ſera uiam, tentataq́; claudat
Effugia, & noſtras nequeat præcurrere diras.
Sed reduces iam iamq́; uiros, auroq́; coruſcum
Cernat iter ſtabo inſultans, & ouantia contra
Ora, manusq́; feram. tum uobis ſiquod inauſum
Arcanumq́; nefas, & adhuc incognita leti
Sors ſupereſt, date fallaci pudibunda ſenectæ
Exitia, indecoresq́; obitus. non Marte nec armis,
Aut nati precor ille mei dignatus, ut unquam
Enſe cadat. quæ fida manus, quæ chara ſuorum
Diripiat, laceretq́; ſenem. nec membra ſepulchro
Contegat. hæc noſter de rege piacula ſanguis
Sumat, & heu cunctæ quas miſit in æquora gentes.
Adſtitit, & nigro fumantia pocula tabo
Contigit ipſa graui furiarum maxima dextra.
Illi auide exceptum pateris hauſere cruorem.
Fit fragor, irrumpunt ſonitus, qui ſæua ferebant
Imperia, & ſtrictos iuſſis regalibus enſeis.
In media iam morte ſenes, ſuffectaq́; leto
Lumina, & undanti reuomentem ueſte cruorem
Conſpiciunt. primoq́; rudem ſub limine rerum
Te puer, & uiſa pallentem morte parentum
Diripiunt, adduntq́; tuis. procul horruit Æſon
Excedens, memoremq́; tulit ſub nubibus umbram.
    Cardine ſub noſtro, rebusq́; acciſa ſupernis
Tartarei ſedet aula patris. non illa ruenti
Acceſſura polo, uictam ſi uoluere molem
Ingenti iacet ore chaos, quod pondere feſſam
Materiem, lapſumq́; queat conſumere mundum.
Hic geminæ æternum portæ. quarum altera dura

Semper lege patens, populos regesq́; recæptat.
Aſt aliam tentare nefas & tendere contra.
Rara & ſponte patet, ſiquando pectore ductor
Vulnera nota gerens, galeis præfixa rotisq́;
Cui domus, aut ſtudium mortales pellere curas,
Culta fides, longeq́; metus, atq; ignota cupido.
Seu uenit inuittis, caſtaq́; in ueſte ſacerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quaſſans
Progenies Atlantis agit. lucet uia late
Igne dei, donec ſyluas, & amœna piorum
Deueniant, camposq́;, ubi Sol, totumq; per annum
Durat aprica dies, thyaſiq́;, choriq; uirorum,
Carminaq́;, & quorum populis iam nulla cupido.
Has pater in ſedes, æternaq; mœnia natum,
Inducitq́; nurum. tum porta quanta ſiniſtra
Pœna docet maneat Peliam, quo lumine monſtrat.
Mirantur tantos ſtrepitus, turbamq; ruentem,
Et loca, & infernos almæ uirtutis honores.

FINIS.

C. VALERII FLACCI SETI-
NI BALBI ARGONAV-
TICON.

LIBER SECVNDVS.

INterea ſcelerum luctuſq; ignarus Iaſon
Alta ſecat (neq; enim patrios cognoſcere caſus
Iuno ſinit, medijs ardens ne flectat ab undis,
Ac temere in Peliam, & adhuc obſtantia regis
Fata ruat, placitoſq; deis neu deſerat actus)
Iamq; freti ſummas æquatum Pelion ornos,
Templaq; piſcæ mergunt obliqua Dianæ.
Iam ſciat hos ſubſedit aquis. iam longa receſſit
Sepias, attollit tondentes pabula magnes
Campus equos, uidiſſe putant Dolopeia buſta,
Intrantemq; Miryn curuas quæſita per oras
Æquora, flumineo cuius redeuntia uento
Vela legunt, remis inſurgitur. inde ſalutant
Eurymenas. recipit ueluimq; fretumq; reuerſus
Auſter, & in nubem Minyis repetentibus altum
Oſſa redit. metus ecce deum damnataq; bello
Pallene, circumq; uident immania monſtra
Terrigenum cœlo quondam aduerſata gigantum,
Quos ſcopulis trabibuſq; parens miſerata iugiſq;
Induit, & uerſos extruxit in æthera montes.
Quiſq; ſuas in rupe minas, pugnamq; metuſq;,
Seruat adhuc, quatit ipſe hyemes, & torquet ab alto
Fulmina crebra pater. ſcopulis ſed maximus illis

Horror abeſt ſicula preſſus tellure Typhoeus.
Hunc profugū. & ſacras reuomentē pectore flāmas.
(Vt memorant) prenſum ipſe comis Neptunus in altū
Abſtulit implicuitq; uadis, totieſq; cruenta
Mole reſurgentem, torquentemq; anguibus undas
Sicanium dedit uſq; fretum, cumq; urbibus ætnam
Intulit ora premens, trux ille eiectat adæſi
Fundamenta iugi. pariter tunc omnis anhelat
Trinacria, iniectam feſſo dum pectore molem
Commouet experiens, gemituq; reponit inani
Iamq; Hyperionius metas maris urget iberi
Currus. & euectæ prono laxantur habenæ
Æthere, cum palmas Tethys grandæua ſinuſq;
Suſtulit, & rupto ſonuit ſacer æquore titan.
Auxerat hora metus, iam ſe uertentis Olympi.
Vt faciem, raptoſq; ſimul monteſq; locoſq;
Ex oculis, circumq; graues uidere tenebras.
Ipſa quies rerum, mundiq; ſilentia terrent,
Aſtraq; & effuſis ſtellatus crinibus æther.
Ac uelut ignota captus regione uiarum,
Noctiuagum qui carpit iter, non aure quieſcit,
Non oculis, noctiſq; metus, niger auget utrinq;
Campus, & occurrens umbris maioribus arbor,
Haud aliter trepidare uiri ſed pectora firmans
Hagniades, Non hanc inquit ſine numine pinum
Dirigimus. nec me tantum tritonia curſus
Erudijt, ſæpe ipſa manu dignata carinam eſt.
At non experti, ſubitus cum luce fugata
Horruit imbre dies? quantis proh Iuppiter auſtris
Reſtitimus? quanta quoties & Palladis arte

In caſſum decimæ cecidit tumor arduus undæ?
Quin agite ò ſocij. micat immutabile cœlum,
Puraq; nec grauido ſurrexit Cynthia cornu,
Nullus in ore rubor. certusq; ad talia titan
Integer in fluctus, & in imo decidit euro.
Adde quod in noctem uenti ueloq; mariq;.
Incumbunt magis, it tacitis ratis ocyor auris.
Atq; adeo non illa ſequi mihi ſydera monſtrant,
Quæ delapſa polo reficit mare, tantus Orion
Iam cadit, irato iam ſtridet in æquore Perſeus.
Sed mihi dux uetitis qui nunquam conditus undis
Axe nitet ſerpens, ſeptenosq; implicat ignes.
Sic ait. & certi memorat qui uultus Olympi,
Pleiones hiadumq; locos, quo ſydere uibret
Enſis, & Actæus niteat qua luce Bootes.
Hæc ubi dicta dedit, cereris tum munere feſſas
Reſtituunt uires, & parco corpora Baccho.
Mox ſomno ceſſere, regunt ſua ſydera puppem.
Iamq; ſub Eoa dubios Atlantidis ignes
Albet ager, motisq; truces ab ouilibus urſi
Tuta domosq; petunt, raras & litus in altum
Mittit aues, cum primus equis exegit anhelis
Phœbus athon, mediasq; diem diſperſit in undas.
Certatim remis agitur mare, roſtraq; curſu
Prima tremunt, & iam ſummis uulcania ſurgit
Lemnos aquis, tibi per uarios deſleta labores
Ignipotens, nec te furijs & crimine matrum
Terra fugat, meritiq; piget meminiſſe prioris.
Tempore quo primum fremitus inſurgere opertos
Cœlicolum, & regni ſenſit nouitate tumentes

Iuppiter

Iuppiter, æthereæ nec ſtare ſilentia pacis,
Iunonem uolucri primam ſuſpendit Olympo
Horrendum Chaos oſtendens pœnasq; barathri.
Mox etiam pauidæ tentantem uincula matris
Soluere prærupti Vulcanum uertice cœli
Deuoluit. ruit ille polo noctemq; diemq;
Turbinis in morem, lemni cum littore tandem
Inſonuit. uox inde repens ut perculit urbem,
Adclinem ſcopulo inueniunt, miſerentq;, fouentq;
Alternos ægro cunctantem poplite greſſus.
Hinc reduci ſuperas poſtq̃ pater annuit arces,
Lemnos chara deo, nec fama notior Ætnæ,
Aut Lipares domus. has epulas hæc templa, peracta
Ægide, & horrifici formatis fulminis alis
Lætus adit. contra Veneris ſtat frigida ſemper
Ara loco, meritas poſtquam dea coniugis iras
Horruit, & tacitæ Martem tenuere cathenæ.
Quo circa ſtruit illa nefas, lemnóq; merenti
Exitium furiale mouet. neq; enim alma uideri
Iam tum ea, cum Tereti crinem ſubnectitur auro
Sydereos diffuſa ſinus. eadem effera & ingens
Et maculis ſuffecta genas, pinumq; ſonantem
Virginibus ſtygijs, nigramq; ſimillima pallam.
Iamq; dies aderat, thracas qui ſuderat armis.
Dux lemni puppes tenui contexere canna
Auſus, & inducto cratem defendere tergo.
Læta mari tum ſigna refert, plenasq; mouebat
Armentis nuribusq; rates. & barbara ueſtis
Et torques inſigne loci. ſonat æquore clamor.
O' patria. ò uarijs coniux nunc anxia curis.

Has agimus longi famulas tibi premia belli.
Cum dea ſe piceo per ſudum turbida nimbo
Præcipitat, famamq; uagam ueſtigat in umbra.
Quā pater oīpotens digna atq; indigna canentē,
Spargentemq; metus, placidis regionibus arcet
Ætheris. illa fremens habitat ſub nubibus imis.
Non herebi non diua poli, terrasq; fatigat
Quas datur. audentem primi ſpernuntq; fouentq;.
Mox omnes agit, & motis quatit oppida linguis.
Talem diua ſibi ſceleriſq; doliq; miniſtram
Quærit auens. uidet illa prior. iamq; aduolat ultro
Impatiens, iamq; ora parat, iam ſuſcitat aures.
Hanc ſuper incendit Venus, atq; his uocibus implet.
Vade age, & æquoream uirgo delabere lemnon,
Et cunctas mihi uerte domos, præcurrere qualis
Bella ſoles, cum mille tubas armatáq; campis
Agmina, & innumerum flatus confingis equorum.
Adfore iam luxu turpiq; cupidine captos
Fare uiros, charasq; thoris inducere threſſas.
Hæc tibi, prīcipia. hinc rabidas dolor undiq; matres
Inſtimulet. mox ipſa adero, ducamq; paratas.
Illa abit, & mediam gaudens defertur in urbem.
Et primam Eurynomen, ac proxima limina Codri
Occupat, exeſam curis, caſtumq; cubile
Seruantem. manet illa uiro, famulasq; fatigat
Littoribus tardi reputant quæ tempora belli
Ante thorum, & longo mulcent inſomnia penſo.
Huic dea cum lachrymis & nota ueſte Neæra
Icta genas. utinam non hic tibi nuncius eſſem
O ſoror, aut noſtros inquit prius unda dolores

Obruat, in tali quoniam tibi tempore coniux
Sic meritæ, uotis quem tu fletuq; requiris.
Heu furit, & captæ indigno famulatur amore.
Iamq; aderunt, thalamisq; tuis threiſſa propinquat.
Non fama, non arte colus, non laude pudoris
Par tibi. nec magni proles præclara Dorycli.
Picta manus, uſtóq; placet ſed barbara mento.
Attamen hos tales forſan ſolabere caſus
Tu thalamis, fatóq; leges meliore penates.
Me tua matris egens, damnatáq; pellice proles
Exanimat, quem iam miſeros tranſuerſa mentem,
Letalesq; dapes, infectáq; pocula cerno.
Scis ſimile ut flammis ſimus genus, adde cruentis
Quod patrium ſæuire dabis iam lacte ferino,
Iam ueniet durata gelu. ſed me quoq; pulſam
Fama uiro, noſtrosq; thoros uirgata tenebit
Et plauſtro direpta nurus. ſic fata querelas
Abſcidit, & curis pauidam lachrymisq; reliquit.
Tranſit ad Iphinoœn. ijſdemq; Amithaonis implet,
Olenijq; domum furijs. totam inde per urbem
Perſonat, ut cunctas agitent expellere lemno,
Ipſi urbem threſſæq; regant. dolor iraq; ſurgit.
Obuia quæq; eademq; trahitq; auditq;, neq; ulli
Vana fides. tum uoce deos tum queſtibus implent.
Oſcula iamq; thoris, atq; oſcula poſtibus ipſis
Ingeminant. lachrymisq; iterum uiſuq; morantur.
Proſiliunt, nec tecta uirum. thalamosq; reuiſunt
Amplius. adglomerant ſeſe, nudisq; ſub aſtris
Condenſæ fletus acuunt. ac dira precantur
Coniugia, & ſtygias infanda ad fœdera tædas.

Has inter medias Dryopes in imagine mœſtæ
Flet Venus, & ſæuis ardens dea planctibus inſtat,
Primaq;. Sarmaticas utinam fortuna dediſſet
Inſediſſe domos, triſteſq; habitaſſe pruinas.
Plauſtra ſequi, uel iam patriæ uidiſſe per ignes
Culmen agi, ſtragemq; deum. nam cætera belli
Perpetimur. mé ne ille nouis me deſtinat amens
Seruitijs? urbem aut fugiens natoſq; relinquam?
Non prius enſe manus, raptoq; armabimus igne?
Dumq; ſilent ducuntq; noua cum coniuge ſomnos,
Magnum aliquid ſpirabit amor? tunc ignea torquẽs
Lumina, præcipites excuſſit ab ubere natos.
Illic arrectæ mentes, euictaq; matrum
Corda, ſacer ueneris genitus rapit. æquora cunctæ
Proſpiciunt, ſimulantq; choros, delubráq; feſta
Fronde tegunt, lætæq; uiris uenientibus adſunt.
Iamq; domos menſaſq; petunt, diſcumbitur altis
Porticibus, ſua cuiq; furens feſtináq; coniux
Adiacet. inferni qualis ſub nocte barathri
Accubat, attonitum phlegyan & theſea iuxta
Tiſiphone, ſæuaſq; dapes & pocula libat,
Tormenti genus, & nigris amplectitur hydris.
Ipſa Venus quaſſans undantem turbine pinum
Adglomerat tenebras, pugnæq; adcincta trementem
Deſilit in lemnon. nimbis & luce fragoſa
Proſequitur polus, & tonitru pater auget honoro.
Inde nouam pauidas uocem furibunda per aures
Congeminat, qua primus Athos, & pontus, et ingẽs
Thraca palus, pariterq; thoris exhorruit omnis
Mater, & aſtricto riguerunt ubere nati.

Accelerat pauor, & Geticis diſcordia demens
E' ſtabulis atræq; genis pallentibus iræ,
Et dolus, & rabies, & leti maior imago
Viſa truces exerta manus, ut prima uocatu
Intonuit, ſignumq; dedit Mauortia coniux.
Hic aliud Venus, & multo magis ipſa tremendum
Orſa nefas, gemitus fingit uoceſq; cadentum,
Irrupitq; domos, & ſingultantia geſtans
Ora manu, tabóq; ſinus perfuſa recenti,
Arrectaſq; comas. meritos en prima reuertor
Vlta thoros. premit ecce dies. tum uerbere uictas
In thalamos agit, & cunctantibus inuenit enſes.
Vnde ego tot ſcelerum facies, tot fata iacentum
Exequar? heu uatem monſtris quibus intulit ordo?
Quæ ſe aperit ſeries? ò qui me uera canentem
Siſtat? & hac noſtras exoluat imagine noctes?
Inuadunt aditus, & quondam chara ſuorum
Corpora, pars (ut erant) dapibus uinóq; ſoporos,
Pars conferre manus, etiam magniſq; paratæ
Cum facibus, quoſdam inſomnes & cuncta uentes
Sed tentare fugam. prohibetq; capeſſere contra
Arma metus. adeo ingentes inimica uideri
Diua dabat. notáq; ſonat uox coniuge maior.
Tantum oculos preſſere uiri, uelut agmina cernant
Eumenidum, ferrum'ue ſuper Bellona coruſcet
Hoc ſoror hoc coniux. propiorq; hoc nata. parenſq;
Sæua ualet. preſſoſq; thoris mactatq; trahitq;
Fœmineum genus, immanes quos ſternere beſſi,
Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ.
His cruor in thalamis, & anhela in pectore ſanãt

Vulnera, ſeq́; thoris miſero luctamine truncā
Deuoluunt. diras aliæ ad faſtigia tædas
Inijciunt, adduntq́; domos pars ignibus atris.
Effugiunt propere, ſed dura in limine coniux
Obſidet, & uiſo repetunt incendia ferro.
Aſt aliæ threſſas labem cauſamq; furorum
Diripiunt. mixti gemitus clamorq́; precantum
Barbarus, ignotæq́; implebant æthera uoces.
Sed tibi nunc quæ digna tuis ingentibus auſis
Ora feram, decus & patriæ laus una ruentis
Hypſipyle non ulla meo te carmine dictam
Abſtulerint, durent latijs modo ſæcula faſtis,
Iliaciq; lares, tantiq; palatia regni.
Irruerant actæ pariter natæq́; nuruſq́;,
Totáq; iam ſparſis exarſerat inſula monſtris.
　Illa pias armata manus. fuge protinus urbem
Méq; pater. non hoſtis ait non mœnia læſi
Thraces hn̄t. noſtrū hoc facinus. ne quære qs author,
Iam fuge. iam dubiæ donum rape mentis. & enſem
Tu potius miſerere tene. tunc excipit artus,
Obnubitq́; caput, tacitumq́; ad conſcia Bacchi
Templa rapit. primóq; manus à limine tendens.
Exime nos ſceleri pater, & miſerere piorum
Rurſus ait. tacita pauidum tunc ſede locauit
Sub pedibus dextráq; dei, latet ille recæptus
Veſte ſacra. uoces chorus & trieterica reddunt
Aera ſonum, fixæq́; fremunt in limine tigres.
Regina ut roſeis auroram ſurgere bigis
Vidit, & inſomni laſſatas turbine tandem
Conticuiſſe domos, ſtabilem quando optima facta

Dant animum, maiorq́; pijs audacia cœptis.
Serta patri, iuueniſq́; comam, ueſteſq́; Lyei
Induit. & medium curru locat, æráq; circùm
Tympanáq; & plenas tacita formidine ciſtas.
Ipſa ſinus hederiſq́; ligat famularibus artus,
Pampineamq́; quatit uentoſis ictibus haſtam,
Reſpiciens teneat uirides uelatus habenas
Vtq; pater, niuea tumeant ut cornua mitra,
Et ſacer ut Bacchum referat Scyphus. impulit acrī
Tum ualidas ſtridore fores, rapiturq́; per urbem
　Talia uoce canens. linque ò mihi cæde madentem
Bacche domum, ſine fœdatum te funere pontus
Expiet, & referam lotos in templa dracones.
Sic medios egreſſa metus. facit ipſe uerendam
Nam deus, & flatu non inſcia gliſcit anhelo.
Iamq́; ſenem tacitis ſæua procul urbe remotum
Occulerat ſyluis. ipſam ſed conſcius auſi
Nocte diéq; pauor, fraudatáq; turbat Erinnys.
Non ſimiles iam ferre choros (ſemel orgia fallunt)
Audet, non patrios furtis accedere ſaltus,
Et fuga diuerſas miſero quærenda per artes.
Viſa ratis ſæuæ defecta laboribus undæ,
Quam Tethy longinqua dies glaucóq; repoſtam
Solibus, & canis urebat Luna pruinis.
Huc genitorem altæ per opaca ſilentia noctis
Præcipitem ſyluis rapit, & ſic mœſta profatur.
　Quam genitor patriam? q̄tas modo linquis inanē
Pube domos? pro dira lues. pro noctis acerbæ
Exitium. talin poſſum te reddere puppi
Chare parens? poſſum tantis retinere periclis?

Soluimus heu ſerum furtis ſcelus. annue uotis
Diua, ſoporiferas quæ nunc trahis æquore bigas.
Non populos, non dite ſolum, non ulla parenti
Regna peto, patria liceat decedere terra.
Quando ego ſeruato mediam genitore per urbem
Læta ferar? quãdo hic lachrymas plantusq́; uidebo?
Dixerat. ille procul trunca fugit anxius alno,
Taurorumq́; locos, delubráq; ſæua Dianæ
Aduenit. hic illum triſti dea præficis aræ
Enſe dato. mora nec terris tibi longa cruentis.
Iam nemus Ægeriæ, iam te ciet altus ab alba
Iuppiter, & Soli non mitis aricia regi.
Arcem nata petit, quo iam manus horrida matrum
Congruerat. rauco fremitu ſedere parentum,
Natorumq́; locis, uacuæq́; in mœnibus urbis
Iura nouant, donant ſolio, ſceptrisq́; paternis
Vt meritam, reddúntq́; piæ ſua premia menti.
Ecce procul ualidis Lemnon tendentia remis
Arma notant. rapitur ſubito regina tumultu,
Conciliumq́; uocat. non illis obuia tela
Ferre, nec infeſtos deerat furor improbus ignes,
Ni Veneris ſæuas fregiſſet mulciber iras.
Tunc etiam uates Phœbo dilecta Polyxo
Non patriam non certa genus, ſed maxima Tethym,
Protheáq; ambiguum Pharijs referebat ab antris
Huc rexiſſe uias. iunctisq́; ſuper æquora phocis,
Sæpe imis ſe condit aquis, cunctatáq; paulum
Surgit, ut auditas referens in gurgite uoces.
Portum demus ait. nobis hæc credite puppis
Aduenit, & lenior lemno deus æquore flexit

Huc Minyas. Venus ipſa uolens dat tempora iungi,
Dum uires utero, maternáq; ſufficit ætas.
Dicta placent. portatq́; preces ad littora grais
Iphinoe. nec turba nocens, ſcelerisq́; recentis
Signa mouent. tollitq́; loci cytheræa timorem.
Protinus ingentem procerum ſub nomine taurum
Deicit, inſuetis & iam pia munera templis
Reddit. & hac prima ueneris calet ara iuuenca.
Ventum erat ad rupem, cuius pendentia nigris
Fumant ſaxa iugis, coquiturq́; uaporibus aer.
Subſtitit Æſonides. atq; hic regina precari
Hortatur cauſasq́; docens. Hæc antra uidetis,
Vulcaniq́; ait ecce domos, date uina precesq́;.
Forſitan hoc, factum taceat iam fulmen in antro,
Nox dabit ipſa fidem, clauſæ cum murmura flãmæ
Hoſpes, & incuſſæ ſonitum mirabere maſſæ.
Mœnia tum uiresq́; loci, ueteresq́; parentum
Iactat opes. medijs famulæ conuiuia tectis
Expediunt. Tyrio uibrat thorus igneus oſtro.
Stat mœrens atauos reges, regesq́; maritos
Threſſa manus, quæcunq; faces timuiſſe iugales
Credita, nec dominæ ſanctum tetigiſſe cubile.
Iam medio Æſonides. iam ſe regina locauit.
Poſt alij proceres. ſacris dum uincitur extis
Prima fames, circùm pateris it Bacchus, & omnis
Aula ſilet, dapibus cœptis mox tempora fallunt
Noctis, & in ſeras durant ſermonibus umbras.
Præcipuéq; ducis caſus mirata requirit
Hypſipyle. quæ fata trahant, quæ regis agat uis,
Aut unde Æmoniæ molem ratis, unius hæret

Alloquio, & blandos paulatim colligit ignes.
Iam non dura thoris. Veneri nec iniqua reuerſæ.
Et deus ipſe moras, ſpatiumq́; indulget amori.
Pliada lege poli nimboſo mouerat aſtro
Iuppiter, æternum uoluens opus, & ſimul undis
Cuncta ruunt, unóq; dei pangæa ſub ictu,
Gargaráq; & mœſti ſteterant formidine luci.
Sæuior haud alio mortales tempore gentes
Terror agit. tunc urget enim tunc flagitat iras
In populos aſtræa Iouem, terriſq́; relictis
Inuocat aſſiduo Saturnia ſydera queſtu.
Inſequitur niger, & magnis cum fratribus Eurus
Intonat Ægæo, tenditq́; ad littora pontus,
Et lunam quarto denſam uidet imbribus ortu
Theſpiades, longis cœptis & fluctibus arcent
Qui metus, uſq; nouos diue melioris ad ignes
Vrbe ſedent læti Minyæ, uiduiſq́; uacantes
Indulgent thalamis, nimboſq́; educere luxu.
Nec iam uelle uias, Zephyroſq́; audire uocantes
Diſſimulant. donec reſides Tirynthius heros
Non tulit, ipſe rati inuigilans atq; integer, urbis
Inuidiſſe deos tantum maris æquor adortis,
Deſertaſq́; domos, fraudatáq; tempora ſegni
Vota patrum, quid & ipſe uiris cunctantibus adſit?
O` miſeri quicunq; tuis acceſſimus actis.
Phaſim & Æaten, ſcythiciq́; pericula ponti
Redde ait Æſonide. me tecum ſolus in æquor
Rerum traxit amor, dum ſpes mihi ſiſtere montes
Cyaneos, uigilemq́; alium ſpoliare draconem
Si ſedet Ægæi ſcopulos habitare profundi,

Hoc mecum Telamon peraget meus. hæc ubi dicta
Haud ſecus Æſonides monitis accenſus amaris,
Quàm bellator æquus, longa quem frigida pace
Terra iuuat, breuis in læuos piger angitur orbes,
Frena tamen dominumq́; uelit ſi martius aures
Clamor, & obliti rurſus fragor impleat æris.
Tunc Argum, Tiphymq́; uocat, pelagóq; parari
Præcipitat. petit ingenti clamore magiſter
Arma, uiros, pariter ſparſoſq́; in littore remos.
Exoritur nouus urbe dolor, planctuſq́; per omnes
It facies antiqua domos. ſibi mœnia linqui
En iterum. & quando natorum tempora, gentem
Qui recolant, qui ſceptra gerant. tunc triſte nefandæ
Noctis opus. uidui nunc illa ſilentia tecti
Sæua magis, thalamos excuſſáq́; uincla quod auſæ
Imbuere, atq; iterum tales admittere curas.
Ipſa quoq; Hypſipyle ſubitos per littora curſus
Vt uidit, totáq; uiros decedere lemno
Ingemit, & tali compellat Iaſona queſtu.
Iam'ne placet primo deducere uela ſereno
Charius ò mihi patre caput? modo ſæua quierant
Æquora, ſi portus fugeret ratis aſpera, ſi te
Plias in aduerſa tenuiſſet littore thraces.
Ergo moras cœlo curſumq́; tenentibus undis
Debuimus dixit lachrymans, hæſuráq; charo
Dona duci promit chlamydem, textoſq́; labores.
Illic ſeruati genitoris conſcia ſacra
Preſſit acu curruſq́; pios. ſtant ſæua parentum
Agmina, dantq́; locum. uiridis circùm horrida tela
Sylua tremit, medijs refugit pater anxius umbris.

Pars & frondoſæ raptus expreſſerat Idæ,
Illuſtremq́; fugam pueri. mox æthere lætus
Adſtabat menſis. quin & Iouis armiger ipſe
Accipit à phrygio iam pocula blanda miniſtro.
Tunc enſem notumq́; ferens inſigne Thoantis
Accipe ait, bellis mediæq́; ut puluere pugnæ
Sit comes, Ætnæi genitor quæ flammea geſſit
Dona dei, nunc digna tuis adiungier armis.
I memori, terrræ, quæ uos amplexa quieto
Prima ſinu, refer & domitis à colchidos oris
Vela per hunc, utero quem linquis Iaſona noſtro.
Sic ait, Æmonij labens in colla mariti.
Nec minus Orphea triſtis ceruice, tuáq;
Æacide, & gemino coniux à Caſtore pendet
Has inter lachrymas legitur piger uncus arenis
Iam remi rapuere ratem, iam flamina portant.
Spumea ſubſequitur fugientis ſemita claui
Tunc tenuis lemnos, tranſitáq; electria tellus
Threicijs arcana ſacris, hic numinis ingens
Horror, & incautis decreta piacula linguis.
Hanc demiſſa Ioui non unquam lædere fluctu
Audet hyems, ſponte ipſe deus tunc aſperat undas,
Cum uetat infidos ſua littora tangere nautas.
Obuius ac Minyas, terris adytisq́; ſacerdos
Excipit, hoſpitibus reſerans ſecreta Thyotes.
Hactenus in populos uates Samothracia diuum
Miſſa mane, ſacrisq́; metum ſeruemus opertis,
Illi ſole nouo læti, pleniq́; deorum
Conſidunt tranſtris, iam quas prouiderat urbes

Nauita condebat, proræq́; acceſſerat Imbros.
Et ſol æthereas medius conſcenderat arces.
Theſſala Dardanijs tunc primum puppis arenis
Adpulit. & fatis Sigæo littore ſedit,
Deſiliunt, pars hic leuibus candentia uelis
Caſtra leuat. tracto pars frangit adorea ſaxo
Farra, citum ſtrictis alius de cautibus ignem
Oſtendit folijs, & ſulphure paſcit amico.
Alcides Telamonq́; comes dum littora blando
Anfractu ſinuoſa legunt, uox attigit aures
Flebile ſuccedens cum fracta remurmurat unda.
Attoniti preſſere gradum, uacuumq́; ſequuntur
Vocis iter. iam certa ſonat. deſertáq; duræ
Virgo neci, quem nō hominum ſuperumq́; uocabat?
Acrius hoc inſtare uiri, ſuccurrere certi.
Qualiter impleuit gemitu cum taurus acerbo
Auia, frangentem morſu ſuper alta leonem
Terga ferens. coit è ſparſo concita mapali
Agreſtum manus, & cæco clamore coloni.
Conſtitit Alcides uiſuq́; eniſſus, in alta
Rupe truces manicas, defectáq; uirginis ora
Cernit, & ad primos ſurgentia lumina fluctus.
Exanimum ueluti, multa tamen arte coactum
Mœret ebur, parius'ue notas & nomina ſumit
Cum lapis, aut aliqui referunt miranda colores.
Ductor ait, quod uirgo tibi nomenq́; genusq́;,
Quæ mors iſta doce, tendunt cur uincula palmas?
Illa tremens, triſtiq́; oculos deiecta pudore.
Non ego digna malis inquit, ſuprema parentum
Dona uides oſtro ſcopulos auróq; frequentes.

Nos illi ueteris quondam genus, inuida donec
Laomedonteos fugeret ſortuna penateis.
Principio morbi, cœlóq; exacta ſereno
Temperies, arſere rogis certantibus agri,
Cum ſubitus fragor, & fluctus Idæ mouentes
Cum ſtabulis nemora, ecce repens conſurgere ponto
Belua, monſtrum ingens. hanc tu nec montibus ullis,
Nec noſtro metire mari. primæua furenti
Huic, manus amplexus inter planctusq; parentum
Deditur. hoc ſortes, hoc corniger imperat ammon
Virgineam damnare animam, ſortitáq; leten
Corpora. crudelis ſcopulis me deſtinat urna.
Verum ò iam redeunt phrygibus ſi numina, tuq;
Ille ades augurijs promiſſe, & ſorte deorum,
Iam cui candentes uotiuo in gramine paſcit
Cornipedes genitor noſtræ ſtata dona ſalutis.
Annue, meq; precor, defectáq; pergama, monſtris
Eripe (nanq; potes) neq; enim tam lata uidebam
Pectora, Neptunus muros cum iungeret aſtris.
Nec tales humeros pharetramq; gerebat Apollo.
Auxerat hæc locus, & facies mœſtiſſima capti
Littoris, & tumuli, cœlum quod incubat urbi,
Quale laborantis Nemeæs iter, aut Erymanthi
Vidit, & infectæ miſeratus flumina Lernæ.
Dat procul interea ſignum Neptunus. & una
Monſtriferi mugire ſinus, Sigæáq; peſtis
Adglomerare fretum, cuius ſtellantia glauca
Lumina nube tremunt, atq; ordine curua triſulco
Fulmineus quatit ora fragor, pelagóq; remenſo
Cauda redit, paſſusq; ſinu rapit ardua ceruix.

Illam incumbentem per mille uolumina pontus
Proſequitur lateri adſultans, trepidisq; ruentem
Littoribus ſua cogit hyems. non fluctibus æquis
Nubiferi uenit unda noti. non aphricus alto
Tantus ouat patrijsq; manus cum plenus habenis
Orion bipedum flatu mare tollit equorum.
Ecce ducem placitæ furijs crudeſcere pugnæ,
Surgentemq; thoris ſtupet, immanemq; paratu
Æacides. pulſentq; graues ut terga pharetræ.
Ille patrem pelagiq; deos, ſuáq; arma precatus
Inſiluit ſcopulo, motumq; è ſedibus æquor
Horruit, & celſi ſpatioſa uolumina monſtri.
Qualis ubi à gelidi boreas conuallibus hebri
Tollitur, & uolucres riphæa per ardua nubes
Præcipitat, picco nec dum tenet omnia cœlo.
Illa ſimul molem horrificam, ſcopuloſáq; terga
Promouet, ingentiq; umbra ſubit, intremere Idæ
Illidiq; ratis, pronæq; reſurgere turres.
Occupat Alcides arcum, totáq; pharétræ
Nube premit. non illa magis quàm ſede mouetur
Magnus Eryx, deferre uelint quem uallibus imbres.
Iam breuis, & telo uolucri non utilis aer.
Tum uero fremitus, uaniq; inſania cœpti,
Et tacitus pudor. & rurſus palleſcere uirgo.
Proijcit arma manu. ſcopulos uicináq; ſaxa
Reſpicit, & quantum uentis adiuta uetuſtas
Impulerit, ponti'ue fragor, tantum abſcidit imi
Concutiens à ſede maris iamq; agmine toto
Piſtris adeſt. miſeræq; inhiat iam proxima prædæ,
Stat medijs elatus aquis, recipitq; ruentem

Alcides, ſaxóq; prior ſurgentia colla
Obruit. hinc uaſtos nodoſi roboris ictus
Congeminat. fluctus præceps defertur in imos
Iam totis reſoluta uadis. Idæáq; mater
Et chorus, & ſummis ulularunt collibus amnes.
Protinus è ſcopulis, & opaca ualle reſurgunt
Paſtores, magnisq; petunt clamoribus urbem.
Nuncius hinc ſocios Telamon uocat, ac ſimul ipſi
Horreſcunt, ſubitóq; uident in ſanguine puppem.
Nec minus in ſcopulos, crudiq; cacumina ſaxi
Emicat Alcides, uinclisq; tenentibus aufert
Virgineas de rupe manus, aptatq; ſuperbis
Arma humeris. regem inde petens ſuperabat ouante
Littora tuta gradu. qualis per paſcua uictor
Ingreditur, tum colla tumens, tum celſior armis.
Taurus, ubi adſueti pecoris ſtabula alta reuiſit,
Et patrium nemus, & bello quos ultus amores.
Obuia cui contra longis emiſſa tenebris
Turba phrygum, paruumq; trahens cũ coniuge natũ
Laomédon iam mœſtus equos, iam debita poſci
Dona gemit. pars aerij faſtigia muri
Cingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.
Illum torua tuens, atq; acri lubricus aſtu
Rex ſubit, & patrio fatur male'lætus amore.

Maxime graiugenum, quem non Sigæa petentem
Littora, nec noſtræ miſerantem funera Troiæ
Adpulit his ſors ipſa locis. ſi uera parentem
Fama Iouem, ſummiq; tibi genus eſſe tonantis,
Noſter ades, iunctisq; uenis ſator unus, & idem
Stirpis honos, quanquam longis diſiungimur oris.

Quot mihi poſt lachrymas, poſt quãta piacula patrũ
Serus ades? quam parua tuis iam gloria factis?
Verum age nunc ſocios fraternis mœnibus inſer,
Vt tibi ſeruata ſtatui quæ munera prole
Craſtina lux bijuges ſtabulis oſtendat apertis.
Dixerat hæc, taciusq; dolos dirumq; uolutat
Corde nefas, clauſum ut thalamis ſomnioq; grauatũ
Immolet, ereptaq; luat reſponſa pharetra.
Nanq; bis herculeis deberi pergama telis
Audierat Priami. ſed quis iam uertere regni
Fata queat? manet immotis nox duria luſtris,
Et genus Æneadum, & Troiæ melioris honores.

Nos ait ad Scythici Tirynthius hoſtia ponti
Raptat iter. mox huc ueſtras reuehemur ad oras,
Donaq; dicta feram tum uero plura uocatis
Annuit ille deis. promiſſa infida tyranni
Iam phryges, & miſeræ flebant diſcrimina Troiæ.
Panditur hinc totis in noctem carbaſus alis,
Littoraq;, & ueteres tumulos prælabitur ili,
Dardaniumq; patrem, uigil ſimul omnia ludo
Feſta uident. hinc unda ſacris, hinc ignibus Idæ
Vibrat, & horriſonæ reſpondent gargara buxo.
Inde ubi tam medij tenuere ſilentia ponti,
Stridentesq; iuuant auræ, phryxæa ſubibant
Æquora, & anguſtas quondam ſine nomine fauces.
Ecce autem prima uolucrem ſub luce dehiſcens
Terruit unda ratem, uittataq; conſtitit helle,
Iam Panopes, Thetidisq; ſoror, iamq; aurea læua
Sceptra tenens, dum ſternit aquas, proceresq; ducẽq;
Aſpicit, & placidis compellat Iaſona dictis.

Te quoq; ab Æmonijs ignota per æquora terris,
Regna infeſta domus, faſtiſq́; ſimillima noſtris
Fata ferunt. iterum Æolios fortuna nepotes
Spargit, & infœlix ſcythicum gens quæritis amnem.
Vaſta ſuper tellus. longum (ne deſice cœptis)
Æquor, & ipſe procul (uerum dabit hoſtia) phaſis.
Hic nemus arcanum, geminæq́; uirentibus aræ
Stant tumulis hic prima pio ſolennia phryxo
Ferte manu. cineriq́; precor mea reddite dicta.
Non ego per ſtygiæ (quod rere) ſilentia ripæ
Frater agor. fruſtra uacui ſcrutaris auerni
Chare uias. neq; enim ſcopulis me & fluctibus actā
Frangit hyems. celeri extemplo ſubiere ruentem
Cymothoe, Glaucuſq́; manu. pater ipſe profundi
Has etiam ſedes, hæc numine tradidit æquo
Regna, nec inois noſter ſinus inuidet undis.
Dixerat. & mœſtos tranquilla ſub æquora uultus
Cum gemitu tulit, ut patrui rediere dolores.
Tum pelago uina inuergens dux talibus inſit.
Vndarum decus, & gentis cretheia uirgo
Pande uiam, curſuq́; tuos age diua ſecundo.
Immittitq́; ratem, mediaſq́; interuolat urbes,
Qua breuibus furit æſtus aquis, aſiamq́; prementem
Effugit abruptis Europa immanior oris.
Has etiam terras, conſertaq́; gentibus arua
Sic pelago pulſante (reor) neptunia quondam
Cuſpis, & aduerſi longus labor abſcidit æui.
Vt ſiculum libycumq́; latus, ſtupuitq́; fragore
Ianus, & occiduis regnator montibus Atlas.
Iam iuga Percotis, pariumq́; infame fragoſis

Exuperant phiamq́; uadis, tranſmiſſaq́; puppi
Lampſacus, Ogygij quam nec trieterica Bacchi
Sacra, nec arcanis phrygius furor inuehit antris.
Sed ſuus in uenerem raptat deus. illius aras
Vrbe ſuper, celſiq́; uident uelamina templi.
Rarior hinc tellus, atq; ingens undiq; cœlum
Rurſus, & incipiens alium proſpectus in orbem.
Terra ſinu medio pontum iacet inter & hellen
Ceu fundo prolata maris. nanq; improba cæcis
Intulit arua uadis, longoq́; ſub æquora dorſo
Litus agit. tenet hinc ueterem confinibus oris
Pars phrygiam, pars diſcreti iuga pinea montis.
Nec procul ad tenuis ſurgit confinia ponti
Vrbs placidis demiſſa iugis. rex diuitis agri
Cyzicus, Æmoniæ qui tum noua ſigna carinæ
Vt uidet, ipſo ultro primas procurrit ad undas,
Miraturq́; uiros, dextramq; amplexus, & hærens
Incipit, ò terris nunc primum cognita noſtris
Æmathiæ manus, & fama mihi maior imago.
Non tamen hæc adeo ſemota neq; ardua tellus,
Longáq; iam populis imperuia lucis Eoæ,
Cum tales intraſſe duces, tot robora cerno.
Nam licet hinc ſæuas tellus alat horrida gentes.
Méq; fremens tumido circunfluat ore propontis,
Veſtra fides, rituſq́; pares, & mitia cultu
His etiam mihi corda locis. Procul effera uirtus
Bebricis, & ſcythici procul inclementia ſacri.
Sic memorat, lætoſq́; rapit, ſimul hoſpita pandi
Tecta iubet, templiſq́; ſacros largitur honores.
Stant gemmis auróq; thori, menſæq́; paratu

Regiſico, centumq; pares primæua miniſtri
Corpora, pars epulas manibus, pars aurea geſtant
Pocula, bellorum caſus expreſſa recentum.
Atq; ea prima duci porgens carcheſia graio
Cyzicus, hic portus inquit mihi territat hoſtis.
Has acies ſub nocte refert hæc uerſa pelaſgum
Terga uides. meus hic ratibus qui paſcitur ignis.
Subijcit Æſonides. utinam nunc ira pelaſgos
Afferat, & ſolitis tentent concurrere furtis,
Cunctaq; ſe ratibus fundat manus, arma uidebis
Hoſpita, nec poſt hanc ultra tibi prælia noctem.
Sic ait, hasq; inter uarijs nox plurima dictis
Rapta uices, nec non ſimili lux poſtera tractu.

C. VALERII FLACCI SETI-NI BALBI ARGONAV-TICON.

LIBER TERTIVS.

Ertia iam gelidas tithonia ſolue-
rat undas,
t Exueratq; polum Tiphyn placi-
da alta uocabant.
It tectis argoa manus, ſimul ur-
be profuſi
Æneadæ, charis ſocium digreſſibus hærent.
Dat Cererem lætumq; pecus. nec palmite Bacchum
Bithyno phrygió ue ſatum, ſed quem ſua noto
Colle per anguſtæ lesbos freta ſuggerit helles.
Ipſe agit Æſonidæ iunctos ad littora greſſus
Cyzicus, abſceſſu lachrymans, Percoſia ueſtes,

Quas dabat, & picto chlamydem, uariauerat auro.
Tum galeam, & patriæ telum inſuperabile dextræ
Addidit, ipſe ducis pateras, & theſſala contra
Frena capit, manibusq; datis iunxere nepotes.
Tu mihi nunc cauſas, infandaq; prælia clio
Pande uirum. tibi enim ſuperum data uirgo facultas
Noſſe animos, rerumq; uias. cur talia paſſus
Arma, quid hoſpitijs iunctas concurrere dextras
Iuppiter, unde tubæ, nocturnaq; mouit Erinnys.
Dindyma ſanguineis famulum Bacchata lacertis
Dum uolucri quatit aſper equo, ſyluasq; fatigat
Cyzicus, ingenti prædæ decæptus amore,
Adſuetum phrygias dominam uectare per urbes,
Oppreſſit iaculo redeuntem ad frena leonem.
Et nunc ille iubas, captiuaq; poſtibus ora.
Muneribus primas coniux Percoſia ueſtes
Impoſuit, ſpolium infœlix, diuæq; pudendum.
Quæ poſtquam æmoniam tantæ non immemor iræ
Æriſono de monte ratem, præfixaq; regum
Scuta uidet, noua monſtra uiro noua funera uoluit,
Vt ſocias in nocte manus, utq; impia bella
Conſerat, & ſæuis erroribus implicet urbem.
Nox erat, & leni canebant æquora ſulco,
Et iam prona leues ſpargebant ſydera ſomnos.
Aura uehit, religant tonſas, ueloq; proneſon,
Et te iam medio flauentem Rindace ponto.
Spumoſumq; legunt fracta ſcylacæon ab unda.
Ipſe diem longe ſolisq; cubilia Tiphys
Conſulit. ipſe ratem uento ſtellisq; miniſtrat.
Atq; illum non ante ſopor luctamine tanto

Lenit agens, diuum imperijs cadit inſcia clauo
Dextera, demittitq; oculos, reſolutaq; puppis
Turbine flectit iter, portuq; refertur amico.
Vt notis allapſa uadis, dant æthere longo
Signa tubæ uox & medijs emiſſa tenebris.
Hoſtis habet portus. ſoliti rediere pelaſgi.
Rupta quies. deus ancipitem lymphauerat urbem,
Migdoniæ Pan iuſſa ferens ſæuiſſima matris,
Pan nemorum belliq; potens, quem lucis ad horas
Antra tenent. patet ad medias per deuia noctes
Setigerum latus, & toruæ coma ſibila frontis.
Vox omnes ſuper una tubas, qua cornus & enſes,
Qua trepidis auriga rotis, nocturnáq; muris
Clauſtra cadunt. taleſq; metus non martia caſſis,
Eumenidumq; comæ, non triſtis ab æthere gorgo
Sparſerit, aut tantis aciem raptauerit umbris.
Ludus & ille deo, pauidum præſepibus aufert
Cum pecus, & profugi ſternunt dumeta iuuenci.
Illicet ad regem clamor ruit. exilit altis
Somnia dira thoris, ſimulacráq; pallida linquens
Cyzicus. ecce ſuper foribus Bellona recluſis
Nuda latus, paſſuq; mouens oricalca ſonoro
Adſtitit, & triplici pulſans faſtigia criſta,
Inde ciere uirum. ſequitur per mœnia demens
Ille deam, & fatis extrema in prælia tendit.
Qualis in Alciden & Theſea Rhœtus, iniqui
Nube meri, geminam Pholoen, maioráq; cernens
Aſtra ruit. qualis'ue redit uenatibus actis
Luſtra pater triuiamq; canens, humeróq; Learchum
Aduehit. at miſeræ declinant lumina Thebæ.

Iamq; adeo nec porta ducem, nec pone moratur
Excubias ſortita manus, quæ prima furenti
Aduolat, hinc alij ſubeunt, ut proxima quæq;
Intremuit domus, & motus accæpit inanes.
At Minyas anceps fixit pauor. ægra uirorum
Corda labant. nec quæ regio, aut diſcrimina cernūt,
Cur galeæ clypeiq; micent. num peruigil armis.
Donec & haſta uolans immani turbine, tranſtris
Inſonuit, mouitq; ratem, rapere obuia cæca
Arma manu. princeps galeam conſtringit Iaſon
Vociferans. primam hanc nati pater accipe pugnam,
Voſq; uiri optatos huc affore credite colchos.
Biſtonas in medios, ceu martius exilit aſtris
Currus, ubi ingentes animæ clamorq; tubæq;
Sanguineæ iuuere deum, non ſegnius ille
Occupat arua furens. ſequitur uis omnis achiuum.
Adglomerant latera, & denſis thoracibus horrens
Stat manus, ægiſono quam nec fera pectore uirgo
Diſpulerit, nec dextra Iouis, terrorq; pauorq;
Martis equi, ſic contextis umbonibus hærent.
Cœruleo ueluti cum Iuppiter agmine nubem
Conſtituit. certant Zephyri, fruſtráq; rigentem
Pulſat utrinq; Notus. pendent mortalia longo
Corda metu, quibus ille fretis, quibus incidat aruis.
Hinc manus infœlix clamore impellere magno
Saxa, faceſq; atras & tortæ pondera fundæ.
Fert ſonitus immota phalanx, iraſq; retentat,
Congeries dum prima fluat, ſtillantia mopſus
Tegmina, & ingentē corythi notat Eurytus umbrā.
Reſtitit ille gradu, ſeſeq; à lumine ferri

Suſtinuit præceps, ſubitum ceu paſtor ad amnem
Spumantem nimbis fluctuq; arbuſta ruentem,
Et Tydeus, en intentis quem uiribus inquit
Experiar, manibusq; dari quem cominus optem.
Qui ſteteris, moriere loco ſubit ilia cuſpis
Ocheny dedit ille ſonum, compreſſaq; mandens
Æquora, purpuream ſingultibus expulit haſtam.
Ac uelut in medio rupes latet horrida ponto,
Quam ſuper ignari nunquam rexere magiſtri
Præcipites impune rates. ſic agmine cæco
Incurrit ſtrictis manus enſibus. occubat Iron.
Et cotis, & Pyrno melior genitore Bienor.
At magis interea diuerſo turbida metu
Vrbs agitur. Geniſo coniux amouerat arma.
Aſt illi ſubitus uentis, uiuoq; reluxit
Torre focus. telis gaudes miſerande repertis.
Linquit & undantes meſas, infectaq; pernox
Sacra Medon. chlamys imbelli circundedit oſtro
Torta manum, strictoq; uias præful gurat enſe.
Talis in arma ruit. nec uina dapesq; remota,
Statq; loco thorus, in quo omnes manſere miniſtri.
Inde uagi, nec tela modis, nec caſibus hiſdem
Conſeruere manus, longe & iacuere perempti.
Ecce grauem nodis, pinguiq; bitumine quaſſans
Lampada, turbata phlegias decurrit ab urbe.
Ille leues de more manus, aciemq; pelaſgum
Per noctem remeaſſe ratus, pulſumq; requirens
Sæpe ſibi uano thamyrum clamore petebat
Arduus, & late fumanti nube coruſcus.
Quantus ubi immenſo proſpexit ab æthere Typhon

Igne ſimul uentisq; rubens, quem Iuppiter alte
Crine tenet. trepidant diro ſub lumine puppes.
Tollitur hinc, totusq; ruit Tirynthius arcu,
Pectore certa regens aduerſa ſpicula flamma
Per piceos accenſa globos, & pectus harundo
Per medium contenta fugit. ruit ille comanti
Ore facem ſupra, maiorq; apparuit ignis.
Ambroſium Peleus, ingentem Ancæus Achelum
Sternit, & elatæ propius ſuccedere dextræ
Telecoonta ſinit, deiectaq; ora ſecuri
Diſiecit ceruice tenus. ſimul aſpera uictor
Cingula ſub luſtri uibrantia detrahit umbra.

Has precor exuuias, & opima cadauera noſtro
Linquite ait ferro, potius mihi dextera ferro
Nauet opus, preſumq; manu detruncat Amaſtrum.
Diuerſasq; ſimul potius inuadere turmas
Admonuit. pergunt rupta teſtudine fuſi,
Qua tenebræ campiq; ferunt. grauis inuenit Ochum
Phlias, & trepido Pollux impingitur hebro.
Ipſe ſuper uultus, taboq; labantia terga,
Dum campi martisq; potens, ut cæca profundo
Currit hyems, Zelen, & Broten, Abarinq; relinquit
Semineces, Glaucum ſequitur, Glaucumq; ruentem
Occupat, & iugulo uulnus molitur aperto.
Ille manu contra telum tenet, ultima fruſtra
Verba ciens, fixamq; uidet decreſcere cornum.
Hinc Alyn, hinc rigido tranſcurrens demetit enſe
Protinus, inſignem cythara cantuq; fluenti
Dorcea, qui dulci feſtis aſſiſtere menſis
Pectine biſtoniæ magnum poſt auſus alumnum.

Nec pharetram aut acres ultra Tirynthius arcus
Exercet, ſocia ſed diſijcit agmina claua.
Ac ueluti magna iuuenum cum denſa ſecuri
Sylua labat, cuneiſq; gemit graue robur adactis,
Iamq́; abies, piceæq; ruunt, ſic dura ſub ictu
Oſſa uirum, malæq́; ſonant, ſparſuſq́; cerebro
Albet ager. leuis ante pedes ſubſederat Idmon.
Occupat os barbamq́; uiri, clauáq; ſuperne
Intonat, occumbes & nunc ait Herculis armis,
Donum ingens, ſemperq́; tuis mirabile fatis.
Horruit ille cadens, nomenq́; agnouit amicum
Primus, & ignaris dirum ſcelus attulit umbris.
Nec tibi theſſalicos tunc profuit ornyte reges
Hoſpitijs, aut mente moras fouiſſe benigna,
Et laribus ſacraſſe diem. procul aduenit Idmon,
Oblatamq́; ferit galeam, criſtasq́; rubentes
Heu tibi dona gerens. quem te qualemq́; uidebit
Attonitus ceruice parens? en frigidus orbes
Purpureos iam ſomnus obit. iam candor & anni
Deficiunt, uitáq; fugit decus omne ſoluta.
Deſere nunc nemus, & nympharum durus amorē.
At diuerſus agens turbantem fallere neruo
Tum primum puer auſus hylas, (ſpes maxima bellis
Pulcher hylas, ſi fata ſinant, ſi proſpera Iuno,)
Proſtrauitq́; uirum celeri per pectora telo.
Acceſſere (nefas) tenebris fallacibus acti
Tyndaridæ in ſeſe, Caſtor prius ibat in ictus
Neſcius. aſt illos noua lux, ſubituſq́; diremit
Frontis apex. tum Caſtor Ityn, qua cærulus ambit
Balteus, & gemini committunt, ore dracones

Frater Hagen, Thapſumq́;, ſecurigerumq́; Nealcem
Tranſigit, & Canthi pallentem uulnere Cydrum.
Torſerat hic totis connixus uiribus haſtam.
Venatori erymo breuis hanc ſed fata ferentem
Prodidit, & piceo comitem miſerata refulſit
Luna polo. ceſſere iubæ, raptumq́; per auras
Vulnus, & extrema ſonuit cita cuſpide caſſis.
Niſeum Telamon, & Ophelten uana ſonantem
Per clypei cedentis opus, partemq́; trilicem,
Qua ſtomachi ſecreta ferit, lætuſq́; profatur.

Di precor hunc regem, aut æque delegerit alta
Fors mihi gente ſatum, magnuſq́; & flebilis urbi
Conciderit. ſuper addit Aren, fratremq́; Melanthum,
Phoreáq; Oleniden, Lelegum qui pulſus ab oris
Regis amicitiam & famuli propioris honores,
Qua patiens non alte tulit? nox alta cadentum
Ingentes donec ſonitus, augetq́; ruinas,
Vt magis in arime, magis ut mugitor anhelat
Veſuus, attonitas acer cum ſuſcitat urbes,
Sic pugnæ crebreſcit opus. neq; enim ignea cedunt
Aſtra loco, lentis hæret nox conſcia bigis.

Perge age tartareæ mecum ſimul omnia noctis
Muſa ſequi trepidam Phaethon afflauit ab alto
Tiſiphonem, grauiorq́; locos iam luce propinqua
Vmbra premit, non ſigna uirum, non funera cernũt.
Et rabie magis ora calent. uos prodite diuæ,
Eumenidum noctiſq́; globos, uanq́; pateſcat
Armorum fragor, & tepidi ſingultibus agri
Labentum, atq; acti Minyis per littora manes.
Cyzicus hic aciem uanis diſcurſibus implet

Fata trahens, iam pulſa ſibi ceſſiſſe pelaſgum
Agmina, iam paſſim uacuos diſiecta per agros
Credit ouans. tales aditus ea gaudia fingit.
Ira deum. fundo ueluti cum ceſſit in imo
Vrna Iouis, fractoq; trahens adamante cathenas,
Saturnum Tityumq; uocat, ſpemq; ætheris amens
Concipit. aſt illam fluuijs & nocte remenſa
Eumenidum canis, & ſparſæ iuba reppulit hydræ.
Sæuit acerba fremens, tardumq; à mœnibus agmen
Increpitat. nunquam ne dolor uirtute ſubibit
Nil auſas ſine rege manus? at barbara buxus
Si uocet, & uotis ululantia dindyma ſacris,
Tunc enſis placeatq; furor. modo tela ſacerdos
Porrigat, & iuſta ſanguis exuberet urna.
Talibus inſultans, iam dudum numine diuæ
Deficit. infracti langueſcunt frigore curſus.
Corda pauent. audit fremitus iraſq; leonum,
Cornuaq;, & motas uidet inter nubila turres.
Tunc grauis, & certo tendens ſtridore per umbram
Æſonij uenit haſta ducis, latumq; ſub imo
Pectore rumpit iter. quàm nunc incognita uellet
Luſtra ſibi, nulloſq; datos uenatibus annos.
Talia magnanimũ diuerſo turbine fundunt
Tela uiri ſonituſq; pedum, ſuſpectaq; motu
Explorant. prenſant ſocios, uocemq; repoſcunt.
Quod ſi tanta Iouis ſeros duraſſet in ortus,
Extinctum genus, & ſolas per mœnia matres
Vidiſſet, ſtratamq; dies in littore gentem.
Tum pater omnipotens tempus iam rege perempto
Flectere fata ratus, miſeraſq; abrumpere pugnas,

Supremam celebrabat opem, nutuq; ſereno
Intonuit, quem nocte ſatæ, quem turbidus horret
Armipotens. tunc porta trucis coit infera belli.
Continuo dant terga metu, auerſiq; per agros
Diffugiunt, quæ ſala ſalus. nec terga ruentum
Mens Minyis conuerſa ſequi ſtetit anxia uirtus.
Ecce leui primo iam ſpargere lumine portus
Orta dies, notæq; (ne fas) albeſcere turres.
Di maris attonito conclamat ab agmine Tiphys.
Vt mea fatali damnaſtis pectora ſomno.
Heu ſocij quantis complerunt littora monſtris.
Illi autem neq; adhuc gemitus, neq; conſcia facti
Ora leuant. tenet exangues rigor horridus artus.
Ceu pauet ad crines & triſtia pentheos ora
Thyas, ubi impulſæ iam ſe deus agmine matris
Abſtulit, & cæſi uaneſcunt cornua tauri.
Nec minus effuſi grandæuum ad littora uulgus.
Vt ſocias uidere manus dare uerſa retrorſus
Terga metu, dextram tendens proclamat Iaſon.
Quos fugitis? uellem hac eqdem me ſtrage meoſq;
Procubuiſſe magis. deus hæc, deus aſper utriſq;
Implicuit. ſunus en Minyæ ſunus hoſpita turba.
Cur etiam flammas miſeroſq; moramur honores?
Tum ſuper exangues conſertæ cædis aceruos
Præcipiti plangore ruunt. agnoſcit in alta
Strage uirum ſua texta parens, ſua munera coniux.
It gemitus toto ſinuoſa per æquora cœlo.
Pars tenuis fletus, & adhuc ſtridentia prenſat
Vulnera. pars ſera componunt lumina dextra.
At uero in medijs exangui rege reperto

Aggeribus, triſti ſileant ceu cætera planctu,
Sic famulum matrumq; dolor, ſic omnis ad unum
Verſa manus. circa lachrymis ac mentibus ægri
Stant Minyæ, deflentq; nefas, & cuſpidis ictus
Æſoniæ, ſortemq; ducis ſolantur acerbam.
Ille ubi concretos pingui iam ſanguine crines,
Pallentesq; genas, infractáq; pectore charo
Tela, neq; heſternos agnouit in hoſpite uultus,
Ingemit, atq; artus fatur complexus amicos.
Te tamen ignarum tanti miſerande furoris
Nox habet, & nullo teſtantem fœdera queſtu.
At mihi luctificum uenit iubar. en quibus adſum
Colloquijs? cui me hoſpitio fortuna reuinxit?
Extingui ne mea (fatis iam defuit unum)
Speraui te poſſe manu? talis'ue reliqui
Has ego amice domos? quod ſi iam bella manebant,
Et placitum hoc ſuperis, non hæc mea iuſtius eſſent
Funera? méq; tuus melius nunc plangeret error?
Nec clarij nunc antra dei, quercusq; tonantis
Arguerem. tales'ne acies? tales'ne triumphos
Sorte dabant? tantumq; nefas mens conſcia uatum
Conticuit? patriæ exitium crudele ſenectæ,
Et tot acerba canens? heu diuis uiſa ſiniſtris
Regna mihi. qui nam reditus, quæ me hoſpita tellus
Accipiet? quæ non primis prohibebit arenis?
Inuidere dei. ne phaſidis arua remoti
Et ſcythicas populatus opes, hæc rurſus adirem
Littora, né ue tuos irem tunc ultor in hoſtes?
Fas tamen eſt conferre genas, fas iungere tecum
Pectora, & exangues miſcere amplexibus artus.

Vos age funereas ad littora uoluite ſyluas,
Et ſocios luſtrate rogos, date debita cæſis
Munera, quæ noſtro miſiſſet cyzicus igni.
Parte alia Clite laceras ſuper ora mariti
Fuſa comas, miſera in planctum uocat agmina matrũ
Fatur & hæc primis coniux ereptus in annis
Cuncta trahis, nec dum ſuboles, nec gaudia de te
Vlla mihi, quis mœſta tuos nunc optime caſus
Perpeterer, tenui luctum ſolamine fallens.
Migdonis arma patrem, funeſtáq; prælia nuper
Natales rapuere domos, triuiæq; potentis
Occidit arcana genitrix abſumpta ſagitta.
Tu mihi qui coniux pariter fraterq; parensq;
Solus, & à prima fueras ſpes una iuuenta
Deſeris heu, totamq; deus ſimul impulit urbem.
Aſt ego non media te ſaltem cyzice uidi
Tendentem mihi morte manus. aut ulla monentis
Verba tuli. quin & thalamis modo queſta morari
Heu talem tantiq; metus ſecura recæpi.
Illam uix geminam mœrens, cum caſtore pollux
Erigit hærentem, compreſſaq; colla trahentem.
Interea innumeras nudatis montibus urgent
Certatim, decorantq; pyras, & tempora mœſti
Summa locant. uadit ſonipes ceruice remiſſa.
Venatrix nec turba canum pecudumq; morantur.
Funereæ quæ cuiq; manus, quæ cura ſuorum,
Quæ fortuna fuit. medio rex aggere longo
Eminet. hunc crebris quatiens ſingultibus ora
Adleuat Æſonides, celſoq; reponit in oſtro.
Dat pictas auro atq; ardentes murice ueſtes,

Quas rapuit telis formoſa uocantibus auſtris
Hypſipylæ. galeam dilectaq; cingula regni
Inijcit, ille ſuam uultus conuerſus ad urbem
Sceptra manu ueterum retinet geſtamen auorum.
Nam quia nec proles, alius nec deniq; ſanguis,
Ipſe decus regniq; refert inſigne parentis.
Inde per armatos Minyis referentibus orbes
Concuſſi tremuere rogi. ter inhorruit æther
Luctificum clangente tuba. iecere ſupremo
Tum clamore faces rerum labor omnis in auras
Soluitur, & celſis collucent æquora flammis.
Scilicet hæc illo iuuenem populoſq; manebant
Tempore, Peliacis caderet cum montibus arbor.
Hoc uolucrumq; minæ, præſagaq; fulmina longo
Acta mari tulerant. ſed quis non prima refellat
Monſtra deum, longoſq; ſibi non auguret annos?
Iamq; ſolutus honos cineri, iam paſſibus ægris
Dilapſæ cum prole nurus. tandemq; quieſcunt
Diſſona peruigili planctu uaga, qualiter arces
Ad patrias auibus medio iam uere reuectis
Memphis, & aprici ſpatio ſilet annua Nili.
At non inde dies, neq; iam magis aſpera curis
Nox Minyas tanta Cæſorum ab imagine ſoluit.
Bis Zephyri iam uela uocant. fiducia mœſtis
Nulla uiris. ægro aſſidue mens carpitur æſtu.
Nec dum omnes lachrymas, atq; omnia reddita cæſis
Iuſta putant. patria ex oculis, ſacer atq; laborum
Pulſus amor, ſegniq; iuuat frigeſcere luctu.
Ipſe etiam Æſonides (quanquam triſtiſſima rerum
Caſtiganda duci, uultuq; premenda ſereno)

Dulcibus

Dulcibus indulget lachrymis, aperitq; dolorem.
Tum ſecreta trahens Phœbeum ad littora Mopſum.
Quænam ait iſta lues? aut quæ ſententia diuum?
Decretus'ne uenit fato pauor? an tibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famæq; lariſq;
Angimur? aut pariet quem nam hæc ignauia finem?
Dicam ait, ac penitus cauſas, labemq; docebo
Mopſus, & aſtra tuens. Non ſi mortalia membra
Sortituſq; breues, & parui tempora fati
Perpetimur, ſocius ſuperi quondam ignis Olympi,
Fas ideo miſcere neces, ferróq; morantes
Exigere hinc animas, redituraq; ſemina cœlo.
Quippe nec inuentos, nec in ultima ſoluimur oſſa.
Ira manet, duratq; dolor. cum deinde tremendi
Ad ſolium uenere Iouis, queſtuq; nefandam
Edocuere necem, patet ollis ianua leti.
Atq; iterum remeare licet. comes una ſororum
Additur, & pariter terras atq; æquora luſtrant.
Quiſq; ſuos ſontes, inimicaq; pectora pœnis
Implicat, & uaria meritos formidine pulſant.
At quibus inuito maduerunt ſanguine dextræ,
Si fors ſæua tulit miſeros, ſed proxima culpa.
Hos uarijs mens ipſa modis agitat, ſua carpunt
Facta uiros reſides, etiam nil amplius auſi
In lachrymas humileſq; metus, ægramq; fatiſcunt
Segnitiem, quos ecce uides, ſed noſtra requiret
Cura uiam, memori iam pridem cognita uate.
Eſt procul ad ſtygiæ deuexa ſilentia noctis
Cimmerium domus, & ſuperis incognita tellus
Cœruleo tenebroſa ſitu. quo flammea nunquam

Sol iuga, ſydereos nec mittit Iuppiter annos.
Stant citæ frondes, immotaq́; ſylua comanti
Horret uerna iuga. ſpecus umbrarumq́; meatus
Subter, & oceani præceps fragor, aruaq́; nigro
Vaſta metu, & ſubitæ poſt longa ſilentia uoces.
Enſifer hic, atraq́; ſedens in ueſte Celeneus
Inſontes errore luit, culpamq́; remittens
Carmina turbatos uoluit placantia manes.
Ille mihi quæ danda forent luſtramina cæſis
Prodidit. ille uolens herebum terrasq́; retexit.
Ergo ubi puniceas oriens aſcenderit undas,
Tu ſocios adhibeto ſacris, armentaq́; magnis
Bina deis. me iam cœtus accedere ueſtros
Haud fas interea, donec luſtralia pernox
Vota fero, mouet en gelidos latonia currus.
Flecte gradum. placitis ſileant age littora cœptis.
Iamq́; ſopor medijs tellurem preſſerat horis,
Et circùm tacito uolitabant ſomnia mundo,
Cum uigil arcani ſpeculatus tempora ſacri
Ampycides petit aduerſis Eſapia ſyluis
Flumina, & æquoreas pariter decurrit ad undas.
Hic ſale purpureo, uiuaq́; nitentia lympha
Membra nouat, ſeq́; horrificis accommodat actis.
Tempora tum uittis, & ſupplice caſtus oliua
Implicat, & ſtricto deſignat littora ferro.
Circùm humiles aras, ignotaq́; nomina diuum
Inſtituit, ſyluaq́; ſuper contriſtat opaca.
Vtq́; metum numenq́; loco ſacramq́; quietem
Addidit, ardenti nitidum iubar euocat alto.
Atq; argoa manus uarijs inſignis in armis

Ibat agens lectas aurata fronte bidentes.
Delius hic longe candenti ueſte ſacerdos
Occurrit, ramoq́; uocat. iamq́; ipſe recenti
Stat tumulo placida tranſmittens agmina lauro.
Ducit & ad fluuios, ac uincula ſoluere monſtrat
Prima pedum, glaucaq́; comas prætexere fronde
Imperat. hinc altæ Phœbi ſue gentis ad orbem
Ferre manus, totisq́; ſimul procumbere campis.
Tunc piceæ mactantur oues, proſectaq́; partim
Pectora, per medios partem gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus; ter triſtia tangens
Arma ſimul ueſtesq́; uirum, luſtramina ponto
Pone iacit. rapidis adolentur cætera flammis.
Quin etiam truncas nemorum effigiesq́; uirorum
Rite locat quercus, ſimulataq́; ſubligat arma.
Huc ſtygias tranſire minas, iramq́; ſeueri
Sanguinis, his orat uigiles incumbere curas.
Atq; ita luſtrifico cantu uocat. ite perempti,
Ac memores abolete animas, ſint ocia uobis.
Sit ſtygiæ iam ſedis amor. procul agmine noſtro
Et procul ite mari, cunctisq́; abſiſtite bellis.
Vos ego nec graias unquam contendere ad urbes,
Nec triuijs ululare uelim. pecoriq́; ſatisq́;
Nullæ ideo peſtes, nec luctifer ingruat annus.
Nec populi noſtri uelent ea facta minores.
Dixerat. & ſummas frondentibus intulit aris,
Libauitq́; dapes, placidi quas protinus angues
Vmbrarum famuli linguis rapuere coruſcis.
Continuo puppem petere, & conſidere tranſtris
Imperat Ampycides. nec uiſum uertere terræ.

Exciderint quæ geſta manu, quæ debita fatis.
Illi alacres, pars arma locant, pars ardua ſummis
Inſternunt tabulata thoris, oriturq́; trementum
Remorum ſonus, & lætæ concordia uocis.
Iuppiter urgentem ceu ſumma ceraunia nubem
Cum pepulit, mouitq́; iugis, fulſere repente
Et nemora & ſcopuli, nitidusq́; reducitur æther,
Sic animi rediere uiris, iamq́; ipſe magiſter
Nutat ab arce ratis, remisq́; obſiſtere tendit.
Inſtaurant primi certamina, liber amictu
Eurytus, & dictis Talai non territus Idas.
Inde alij increpitant, atq; æquora pectore tollunt.
Par gemitu pulſuq́; labor. uerſumq́; uiciſſim
Mittitur in puppem remo mare, lætus & ipſe
Alcides. quis nam hos uocat in certamina fluctus?
Dixit. & intortis aſſurgens arduus undis
Percuſſit ſubito decæptum fragmine pectus.
Atq; in terga ruens, Talaum, fortemq́; Eribotem
Et longe tantæ ſecurum Amphiona molis
Obruit, inque tuo poſuit caput Iphite tranſtro.
Iam ſummas cœli Phœbus candentior arces
Vicerat, & longas medius reuocauerat umbras.
Tardior hinc ceſſante uiro, quæ proxima Tiphys
Littora, quosq́; dabat denſos trabe Myſia montes
Aduehitur. petit excelſas Tirynthius ornos.
Hæret hylas lateri, paſſusq́; moratur iniquos.
Illum ubi Iuno poli ſummo de uertice puppem
Deſeruiſſe uidet, tempus rata diua nocendi
Pallada conſortem curis, curſusq́; regentem,
Nequa inde incœptis fieret mora, fallere prima

Molitur, charoq́; dolis auertere fratri.
Tum ſic alloquitur. procerum ui pulſus iniqua
Germaniq́; manu repetit quo crimine Perſes,
Barbaricas iam mouit opes. hyrcanaq́; ſigna,
Æætes contra thalamis & uirgine pacta
Conciliat reges Scythicos, primusq́; coacta
Aduehit albana Styrus gener agmina porta.
Bellum ingens. atq; ipſe citis Gradiuus habenis
Fundit equos. uiden arctoo de carcere quanta
Tollat ſe nubes, atq; æquore pendeat atro?
Corripe prima uias, finem cum phaſidis alti
Tranſierit Perſes, faciemq́; admouerit urbi,
Cœpta refer, paulumq́; nefas & fœdera necte
Conſilijs atq; arte tua. ſponde adfore reges
Dijs genitos, quis arma uolens, quis agmina iungat,
At uirgo, quanquam inſidias æſtusq́; nouercæ
Sentiat, & blandos quærentem fingere uultus
Obſequitur tamen, & iuſſas petit ocyus oras.
Ingemuit Iuno, tandemq́; ſilentia rumpit.
En labor, en odijs caput inſuperabile noſtris.
Quam Nemeam tot feſſa minis? quæ belua lernæ?
Experiar? phrygijs ultro concurrere monſtris
Nempe uirum, & pulchro reſerantē pergama ponto
Vidimus. en ego nunc regum ſoror? & mihi gentis
Vllus honos? iam tum indecoræ iuſſæq́; dolorum
Primitiæ, & tenero ſuperati protinus angues,
Debueram nullos inueni iam quærere caſus
Victa, nec ad tales forſan deſcendere pugnas.
Verum animis inſiſte tuis, actumq́; mouebo.
Tende pudor, mox & furias, ditem quoq; uerbo.

Hæc ait. & pariter læui iuga pinea montis
Reſpicit, ac pulchro uenantes agmine nymphas
Vndarum nemorumq; decus. leuis omnibus arcus,
Et manicæ uirides, & ſtricta myrtus auena,
Summo palla genu. tenui uagus innatat unda
Crinis ad obſcuræ decurrens cingula mammæ.
Ipſa citatarum tellus pede plauſa ſororum
Perſonat, & teneris ſubmittit gramina plantis.
E quibus herculeo Dryope percuſſa fragore,
Cum fugerent iam tela feræ, proceſſerat ultra
Turbatum uiſura nemus, fontemq; petebat
Rurſus, & attonitos referebat ab Hercule uultus.
Hanc delapſa polo, piceæq; acclinis opacæ
Iuno uocat, prenſaq; manu ſic blanda profatur.
Quem tibi coniugio tot dedignata dicaui
Nympha procos, en Æmonia puer appulit alno
Clarus hylas, ſaltusq; tuos fontesq; pererrat.
Vidiſti roſeis hæc per loca Bacchus habenis
Cum domitas acies, & Eoi pericula regni
Duceret, ac rurſus thyaſos, & ſacra mouentem
Hunc tibi, uel poſito uenantem pectine Phœbum
Crede dari. quæ ſpes nymphis auferetur achæis?
Præreptum quanto proles bæbeia queſtu
Audiet, & flaui quàm triſtis nata lycormæ.
Sic ait. & celerem frondoſa per auia ceruum
Suſcitat, ac iuueni ſublimem cornibus offert.
Ille animos tarduſq; fugæ longumq; reſiſtens
Sollicitat, ſuadetq; pari contendere curſu.
Credit hylas, prædæq; ferox ardore propinquæ
Inſequitur, ſimul alcides hortatibus urget

Proſpiciens. iamq; ex oculis aufertur uterq;.
Cum puerũ inſtantem quadrupes, feſſaq; minantem.
Tela manu procul ad nitidi ſpiracula fontis
Ducit, & intactas leuis ipſe ſuperfugit undas.
Hoc puero perfuſa modo eſt. nec tendere certat
Amplius, utq; artus & concita pectora ſudor
Diluerat, gratos auidus procumbit ad amnes.
Stagna uaga ſic luce micant, ubi cynthia cœlo
Proſpicit, aut medij tranſit rota candida Phœbi?
Tale iubar diffundit aquis, nil umbra, comæq;,
Turbauitq; ſonus ſurgentis ad oſcula nymphæ.
Illa auidas iniecta manus heu ſera cientem
Auxilia, & magni referentem nomen amici
Detrahit? adiute prono nam pondere uires.
Iam pater umbroſis Tirynthius arcibus ornos
Depulerat, magnóq; iugi ſtridore reuulſas
Terga, ſuper fului porrexerat horrida monſtri,
Littora curua petens. alio nam calle reuerſum
Credit hylan. captáq; dapes auxiſſe ferina.
Sed neq; apud ſocios ſtructaſq; in littore menſas
Vnanimum uidet æger hylan, nec longius acrem
Intendens aciem, uarios hinc excitat æſtus
Nube mali percuſſus amor. quibus hæſerit oris.
Quis tales impune moras, caſus'ue labor'ue
Attulerit, denſam interea deſcendere noctem
Iam maiore metu. tum uero & pallor & amens
Cum piceo ſudore rigor. ceu pectora nautis
Congelat hyberni uultus Iouis, agricolis'ue
Cum coit umbra minax, comitis ſic adficit error
Alciden, ſæuæq; monet meminiſſe nouercæ.

Continuo uolucri ceu pectora tactus aſilo
Emicuit Calabris taurus per confraga ſeptis
Obuia, quaq; ruens, tali ſe concitat ardens
In iuga ſenta fuga. pauet omnis conſcia late
Sylua, pauent montes, luctu ſuccenſus acerbo
Quid ſtruat Alcides, tantaq; quid apparet ira.
Ille uelut refugi quem contigit improba mauri
Lancea, ſanguineus uaſto leo murmure fertur,
Frangit & abſentem uacuis ſub dentibus hoſtem.
Sic furijs accenſa gerens Tirynthius ora
Fertur, & intento decurrit montibus arcu.
Heu miſere, quibus illæ feræ, quibus incidit uſq̃
Immeritis per luſtra uiris. uolat ordine nullo
Cuncta petens. nunc ad ripas deiectaq; ſaxi
Fragmina, nunc notas nemorũ procurrit ad umbras.
Rurſus hylan, & rurſus hylan per longa reclamat
Auia, reſponſant ſyluæ, & uaga certat imago.
At ſocijs immota fides, auſtriſq; ſecundis
Certa moræ. nec paruus hylas. quanq̃ omnibus æque
Grata rudimenta, herculeõ ſub nomine pendent.
Illum omnes lachrymis, mœſtiſq; repoſcere uotis,
Incertiq; metu nunc longas littore uoces
Spargere, nunc ſeris oſtendere noctibus ignes.
Ipſe uel excelſi cum denſa ſilentia montis,
Strata uel oblatis ductor uidet æquora uentis,
Stat lachrymans. magnoq; uiri cunctatur amore.
Illius inceſſus, habilemq; ad terga pharetram,
Illum inter proceres, mœſtæq; ſilentia menſæ
Quærit inops, quondam ingenti cõprenſa trahentem
Viua manu, & diræ referentem monſtra nouercæ.

Nec minus interea crudelis iapyga Iuno
Aſſidue mouet, & primis cum ſolibus offert.
Iamq; moræ impatiens, cunctantes increpat auſus
Tiphys, & oblato monet ocia rumpere curſu.
Ergo animum flexus dictis inſtantis Iaſon
Concedit, ſocioſq; ſimul ſic fatur ad omnes.
O` utinam ſcythicis ſtruerem cum funera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnaſia ſortes.
Agmine de tanto ſocius qui maximus armis
Adforet, hunc Iouis imperijs fatoq; teneri
Ante procelloſum ſcopulis errantibus æquor.
Nec dum fama uiri, nec certior extitit author.
Verum agite, & dubijs uariant qui pectora curis
Conſulite, & motis ſeu uos uia flatibus urget
Pergite, & inceptos mecum reuocate labores.
Seu plures tolerare moras, rurſuſq; propinquis
Quæſiuiſſe iugis, precium haud leue temporis acti.
Dixerat, & ſtudijs iam dudum freta iuuentus
Orat inire uias, unum tanto obfore cœtu.
Nec minus in ſeſe generis, dextraſq; potentes
Eſſe ferunt. tali mentem pars maxima flatu
Erigit, & uana gliſcunt præcordia lingua,
Saltibus ut medijs tum demum læta reducit
Cerua gregem, tum geſtit aper, reboatq; ſuperbis
Cominus urſa lupis, cum ſeſe martia tygris
Abſtulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.
At pius ingenti Telamon iam fluctuat ira,
Cum fremitu, ſæuiſq; ferens fera iurgia dictis
Inſequitur, magnoq; implorat numina queſtu.
Idem orans prenſatq; uiros, demiſſaq; ſupplex

Hæret ad ora ducis, nil ſe ſuper hercule fari,
Sed ſocio quocunq; gemens. quanquam aſpera fama
Iam loca, iamq́; feras per barbara littora gentis,
Non alium contra Alcidem, non pectora tanta
Poſſe dari, rurſum inſtimulat, ducitq́; fauentes
Magnanimus Calidone ſatus potioribus ille
Deteriora fouens. ſemperq́; uniuerſa tueri
Durus, & haud ullis unquam ſuperabilis equis,
Rectorum'ue memor. nō Herculis (inqt) adempti
Sed tuus in ſeros hæc noſtra ſilentia queſtus
Traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi.
Septimus hic celſis deſcendit montibus auſter,
Iamq́; ratem ſcythicis forſan ſtatuiſſet in oris,
Nos patriæ immemores, maneant ceu nulla reuectos
Gaudia, ſed duro ſæuæ ſub rege Mycenæ,
Ad medium cunctamur iter. ſi finibus ullis
Has tolerare moras, & inania tempora poſſem,
Regna hodie, & dulcem ſceptris calidona tenerem
Lætus opum, paciſq; meæ, tutuſq́; manerem,
Quis genitor materq́; locis. quid deſide terra
Hæremus? uacuos cur laxant æquora uiſus?
Tum comitem alciden ad phaſidis amplius arua
Adfore, tu ſocias ultra tibi rere pharetras?
Non ea fax odijs, oblitáq; numine feſſo
Iuno ſui. noua tartareo fors ſemine monſtra,
Atq; iterum inachijs iam nuncius urget ab argis.
Non datur hæc magni proles Iouis, at tibi Pollux
Stirpe pares Caſtorq́; manent. at cætera diuum
Progenies. nec parua mihi fiducia gentis.
Aſt egomet quocunq; uoces. qua tegmina ferro

Plura metam. tibi dicta manus. tibi quidquid in ipſo
Sanguine erit. iamq́; hinc operū quæ maxima poſco.
Scilicet in ſolis profugi ſtetit Herculis armis
Noſtra ſalus. nempe ora æque mortalia cuncti
Ecce gerunt. ibunt æquo nempe ordine remi.
Ille uel inſano iam dudum turbidus æſtu,
Vel parta iam laude tumens, conſortia famæ
Deſpicit, ac noſtris ferri comes abnuit actis.
Vos quibus & uirtus & ſpes in limine primo
Tendite, dum rerum patiens calor, & rude membris
Robur ineſt. nec enim ſolis dare funera colchis
Sit ſatis, & tota pelagus luſtraſſe iuuenta.
Spes mihi quæ tali potuit longiſſima caſu
Eſſe fuit, quiſcunq; uirum perquirere ſyluis
Egit amor, loca uociferans non ulla reliqui.
Nunc quoq; dum uario nutat ſententia motu,
Cernere deuexis redeuntem montibus opto.
Sat lachrymis comitiq́; datum, quem ſortibus æui
Crede, uel in mediæ raptum tibi ſanguine pugnæ.
Talibus oenides urget, ſimul incita dictis
Heroum manu. ante omnes argiua iubebat
Vincla rapi Calais. furias miratur ouantum
Æacides, multuſq́; uiri cunctantia corda
Fert dolor, an ſeſe comitem tam triſtibus actis
Abneget, & celſi mœrens petat ardua montis.
Non tamen & gemitus & inanes deſinit iras
Fundere. quis terris proh Iuppiter inquit Achæis
Iſte dies? ſaui capient quæ gaudia colchi?
Non hi tum flatus, non iſta ſuperbia dictis,
Littore cum patrio iam uela petentibus auſtris

Cunctus ad Alcidem uerſus fauor, ipſe iuuaret,
Ipſe ducis curas, meritosq́; ſubiret honores.
Iam'ne animus, iam gente pares? atq; inclyta uulgi
Dextera. nulla fides. nulli ſuper hecule fletus.
Nunc porthoanides, nunc dux mihi thracia proles.
Aſpera nunc pauidos contra ruit agna leones.
Hanc ego magnanimi ſpolium Didymaonis haſtam,
Quæ neq; iam frondes uirides, neq; proferet umbras,
Vt ſemel eſt auulſa iugis, ac matre perempta
Fida miniſteria & duras obit horrida pugnas,
Teſtor, & hoc omni ductor tibi numine firmo,
Sæpe metu, ſæpe in tenui diſcrimine rerum
Herculeas iam ſerus opes ſpretiq́; uocabis
Arma uiri. nec nos tumida hæc tum dicta iuuabunt.
Talibus Æacides ſocios terroribus urgens
Illachrymat, multaq́; comas deformat arena.
Fata trahunt, raptusq́; uirum certamine ductor
Ibat, & obtenta mulcebat lumina palla.
Hic uero ingenti repetuntur pectora luctu,
Vt ſocij ſedere locis, nullæq́; leonis
Exuuiæ, tantiq́; uacant ueſtigia tranſtri.
Flet pius Æacides. mœrent pœantia corda.
Ingemit & dulci frater cum Caſtore pollux.
Omnis adhuc uocat Alciden fugiente carina,
Omnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto.
Dat procul interea toto pater æquore ſignum
Phorcys, & immanes intorto murice phocas
Contrahit antra petens, ſimul & Maſſylus, & una
Lyctius, & Calabris redit armentarius aruis.
Ilicet extremi nox littore ſolis Iberas

Condidit alta domos, & ſydera ſuſtulit aris.
Flamina conticuere iacet cum flatibus æquor.
Amphitryoniades nec quæ noua luſtra requirat,
Nec quo tentet iter, comitis nec fata perempti
Quæ referat uidet, aut ſocios qua mente reuiſat.
Vrit amor, ſolisq́; negat decedere ſyluis.
Non aliter genitu quondam lea prolis ademptæ
Terga dedit. ſedet in deuijs, incluſaq́; longo
Peruigilant caſtella metu. dolor attrahit urbes.
Interea & miſero manat iuba ſordida luctu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER QVARTVS.

Tq́; ea non oculis diuum pater amplius æquis
u Suſtinuit, natiq́; pios miſeratus amores,
Iunonem ardenti trepida grauis increpat ira.
Vt noua nunc tacito ſub pectore gaudia tollunt
Hæret inops, ſolisq́; furit Tirynthius oris.
At comite immemores Minyæ facilesq́; relicto
Alta tenent. ſic Iuno ducem fouet anxia curis
Æſonium. ſic arma, uiros, ſociosq́; miniſtrat.
Iam quibus incertam bellis, ſcythicæq́; pauentem
Gentis opes, quanta trepidam formidine cernam.
Tum precibus, tum me lachrymis & ſupplice dextra

Attentare ueto. rerum mihi firma poteſtas.
I furias uenere mq; moue. dabit impia pœnas
Virgo. nec Æetæ gemitus patiemur inultos.
Dixit. & arcano redolentem nectare rorem,
Quem penes alta quies, liquidiq́; potentia ſomni
Detulit, inq́; uagi libauit tempora nati.
Ille graues oculos, & hylan reſonantia ſemper
Ora ferens, ut nulla deum ſuperare poteſtas
Procumbit tandem feſſis pax reddita ſyluis,
Fluminaq́; & uacuis auditæ montibus auræ.
Ecce puer ſumma ſe tollere uiſus ab unda
Frondibus in croceis, & iniquæ munere nymphæ,
Stansq́; ſuper charum talis caput edere uoces.
Quid pater in uanos abſumis tempora queſtus?
Hoc nemus, hæc fatis mihi iam domus improba, quo
Nympha rapit ſæuæ monitu Iunonis in amnes. (me
Nunc Iouis acceſſus etiam mihi lumina cœli
Conciliat, iungitq; preces, & fontis honores.
O' dolor, ò dulces quas geſſimus ante pharetras.
Iam ſocij lætis rapuerunt uincula uentis.
Hortatur poſtquam furijs, & uoce nefanda
Impulit Oenides uerum cum gente domoq́;
Iſta luet, ſæuæq́; aderunt tua numina matri
Surge age. & induris haud unquam deſice. cœlo
Mox aderis, teq́; aſtra ferent. tu ſemper amoris
Sis memor, & chari comitis'ne abſcedat imago.
Talibus orantem dictis, uiſuq́; fruentem
Ille ultro petit, & uacuis amplexibus inſtat,
Languentisq́; mouet fruſtra conamina dextræ.
Corpus hebet ſomno, refugaq́; eluditur umbra.

Tum lachrymis, tum uoce ſequi, tum rũpere queſtus,
Cum ſopor & uano ſpes mœſta reſoluitur actu.
Fluctus ab undiſoni ceu forte crepidine ſaxi
Cur rapit Halcyonis miſeræ fœtumq́; laremq́;.
It ſuper ægra parens. quæriturq́; tumentibus undis,
Certa ſequi quocunq; ferant, audetq́;, pauetq́;,
Icta fatiſcit aquis donec domus, hauſtaq; fluctu eſt.
Illa dolens uocem dedit, & ſe ſuſtulit alis,
Haud aliter ſomni mœſtus labor. exilit amens,
Effuſisq́; genas lachrymis rigat. ibimus inquit,
Solus & hos montes, deſertaq; luſtra tenebis
Chare puer, nec res ultra mirabere noſtras.
Hæc fatus, relegitq́; uias, & uallibus exit,
Incertus quid Iuno ferat, quas adparet iras.
Nec minus & ſocios cernit procul æquore ferri
Præcipites. tacitumq́; pudet potuiſſe relinqui.
Iamq́; iter ad teucros, atq; hoſpita mœnia Troiæ
Flexerat iliaci repetens promiſſa tyranni,
Cum mœſto Latona ſimul, Dianaq; uultu
Ante Iouem ſtetit, & ſupplex ſic fatur Apollo.
In quem alium Alciden, in quæ iam tẽpora differs
Caucaſeum rex magne ſenem? nullum'ne malorum
Finem adeo pœnæq́; dabis? te cuncta precatur
Gens hominum, atq; ipſi iam te pater optime montes,
Feſſaq́; cum ſyluis orant iuga. ſat tibi furtum
Ignis, & æthereæ defenſa ſilentia menſæ.
Dixit ubi è ſcopulis media inter pabula diri
Vulturis ipſe etiam gemitu, mœſtaq; fatigat
Voce Iouem, ſæuis releuans ambuſta pruinis
Lumina. congeminant amnes, rupesq́; fragorem

Caucaſeæ. ſtupet ipſe dei clamoribus ales.
Tunc etiam ſuperas Acheronte auditus ad arces
Iapetus grauis, orant proclamat Erinnys
Reſpiciens celſi legem Iouis. ille dearum
Fletibus, & magno Phœbi commotus honore,
Velocem roſeis demittit nubibus Irim.
I phrygas Alcides, & Troiæ differat arma.
Nunc ait eripiat diræ titana uolucri.
Diua uolat, deſertq́; uiro celeranda parentis
Imperia, atq; alacrem lætis hortatibus implet.
Iam Minyæ medijs claræ per ſydera noctis
Fluctibus intulerant placido caua lintea curſu,
Multáq; deſerto memores ſuper Hercule uoluunt.
Thracius at ſumma. ſocios è puppe ſacerdos
Fata deum, & miſeræ ſolans incommoda uitæ,
Securum Minyis agit & medicabile carmen.
Quo ſimul aſſumpta pulſus fide luctus, & iræ.
Et labor, & dulces cedunt è pectore nati.
Interea magni iam iam ſubeuntibus aſtris
Oceani genitale caput, titania frenis
Antra ſonant sol auricomus uergentibus horis
Multifidum iubar, & biſſeno ſydere textam
Loricam induitur. ligat hanc qui nubila contra
Balteus undantem uariat mortalibus arcum.
Inde ſuper terras, & Eoi cornua montis
Emicuit, traxitq́; diem candentibus undis,
Et Minyas uiſo liquerunt flamina Phœbo.
Proxima Bebrycij panduntur littora regni,
Pingue ſolum, & duris regio non inuida tauris.
Rex amicus. regis fatis & numine freti

Non muris cinxere domos, non fœdera legum
Vlla colunt, placidas aut iura tenentia mentes.
Quales ætnæis rabidi cyclopes in antris
Nocte ſub hyberna ſeruant freta, ſicubi ſæuis
Aduectet ratis acta notis, tibi pabula dira
Et miſeras Polypheme dapes, ſic undiq; in omnes
Proſpiciunt, curſantq́; uias, qui corpora regi
Capta trahant. ea Neptuno trux ipſe parenti
Sacrifici pro rupe iugi media æquora ſupra
Torquet agens, ni forma uiris præſtantior adſit.
Tum legere arma iubet, ſumptisq; occurrere contra
Cæſtibus. hæc miſeri ſors eſt æquiſſima leti.
Huc ubi deuectam Neptunus gurgite puppem
Senſit, & extremum nati proſpexit in oras,
Et quondam lætos domini certamine campos,
Ingemit, & tales euoluit pectore queſtus.
Infœlix imas quondam mihi rapta ſub undas,
Nec potius magno Melie tum mixta tonanti
Vſq; adeo ne meam quacunq; ab origine prolem
Triſtia fata manent? ſic te olim pergere ſenſi
Iuppiter, iniuſtæ quando mihi uirginis armis
Concidit infœlix, & nunc chaon implet orion.
Nec tibi nunc uirtus, aut det fiducia noſtri
Nate animos, opibusq́; ultra nec crede paternis.
Iam iam aliæ uires, moioráq; ſanguine noſtro
Vincunt fata Iouis, potior cui cura ſuorum eſt.
Atq; ideo neq; ego hanc tumidis auertere uentis
Tentaui, tenui'ue ratem, nec iam mora morti
Hinc erit ulla tuæ. reges preme dure ſecundos.
Abſtulit inde oculos, natumq́; & triſtia linquens

Prælia, ſanguineo terras pater abluit æſtu.
Principio fluuios, gentemq; & littora ductor
Explorare iubet. Paulumq; egreſſus Echion
Inuenit obſcura gemitus in ualle trahentem
Clam iuuenem, & cæſi mœrentem nomen amici.
Ille uirum ut contra uenientem, umbrataq; uidit
Tempora, Parraſio patris de more galero,
Paciferæq; manu nequicquam inſignia uirgæ,
Heu fuge ait certo quicunq; es perdite paſſu,
Dum datur. obſtipuit uiſu nonacria proles,
Quid ferat admirans. Poſtquam remeare monentem
Ocyus, & dictis perſtantem cernit in ijſdem,
Abripit, & ſocijs quæ ſint ea promere cogit.
Ille manum tendens, non hæc ait hoſpita uobis
Terra uiri. non hic ullos reuerentia ritus
Pectora mors habitat, ſæuæq; hoc littore pugnæ.
Iam ueniet diros amycus qui tollere cæſtus
Imperet, & uaſto qui uertice nubila pulſet.
Talis in aduectos Neptuni credita proles
Æternum furit, atq; æquæ uirtutis egentes
Ceu ſuperum ſegnes ad iniqua altaria tauros
Conſtituit, tandem ut miſero lauet arma cerebro.
Conſulite, atq; fugæ medium ne temnite tempus.
Nanq; iſti fruſtra quis nam concurrere monſtro
Audeat? & quæ nam talem uidiſſe uoluptas?
Ductor ad hæc. bebryx ne uenis, diuerſaq; regi
Corda regens? melior uulgi nam ſæpe uoluntas.
Hoſtis an externis fato delatus ab oris?
Et tua cur amycus cæſtu non dum obruit ora?
Nomen ait prædulce mihi, nomenq; ſecutus

Otreos unanimi, decus ille & læta ſuorum
Gloria, nec ueſtros comes aſpernandus in actus,
Heſionam & phrygiæ peteret cum gaudia nuptæ,
Hic amycum contra iuſſus ſtetit. atq; ego palmas
Implicui. ſed prima procul uix dum ora leuantis
Fulminea frontem dextra, diſiectaq; fudit
Lumina, me nunquam leto dignatus & armis.
Sed lachrymis potius, luctuq; abſumor inerti.
Spes tamen his fando ſi nuncius extitit oris,
Et mariandynum patrias penetrauit ad urbes,
Vnde genus fraterq; uiro, ſed & ille quierit,
Oro, nec à uanis cladem Lycus augeat armis.
Hæc ubi non ulla iuuenis formidine moti
Accipiunt, dolet & dura ſic pergere mente,
Terga ſequi properosq; iubet coniungere greſſus.
Littore in extremo ſpelunca apparuit ingens
Arboribus ſuper, & dorſo contecta minanti,
Non quæ dona deum, non quæ trahat ætheris ignem.
Infœlix domus, & ſonitu tremebunda profundi
Vt uarij pro rupe metus. hinc trunca rotatis
Brachia rapta uiris, ſtrictoq; immortua cæſtu,
Oſſaq; tetra ſitu, capitum mœſtiſſimus ordo.
Reſpicias quibus aduerſo ſub uulnere nulla
Iam facies: nec nomen erat, media ipſius arma
Sacra metu, magniq; aris impoſta parentis.
Hoſpitis hic primum monitus rediere Timantis,
Et pauor & monſtri ſubijt abſentis imago.
Atq; oculos cuncti inter ſe tenuere ſilentes,
Donec ſydereo Pollux interritus ore,
Te tamen hac (quicunq; es) ait formidine ſaxo

Iam tua ſylua ferat, modo ſint tibi ſanguis & artus.
Omnibus idem animus forti decernere pugna,
Exoptantq́; uirum, contráq; occurrere poſcunt.
Qualiter ignotis ſpumantem funditus amnem
Pandit iter. mox omne pecus formidine pulſa
Pone ſubit, iamq́; & medijs praecedit ab undis.
At procul è ſyluis ſeſe gregibusq́; ferebat
Sæuus in antra gigas, quem nec ſua turba tuendo
It tanti ſecura metus. mortalia nuſquam
Signa manent. inſtar ſcopuli, qui montibus altis
Summus abit, longeq́; iugo ſtat ſolus ab omni.
Deuolat inde furens. nec qua uia, cur ue profecti.
Nec genus ante rogat. ſed tali protonat ira.

Incipite ò iuuenes. & enim fiducia credo
Huc tulit, auditas & ſponte laceſſitis oras.
Sin errore uiæ, nec dum mens gnara locorum,
Hic mihi lex cæſtus aduerſaq́; tollere contra
Brachia. ſic ingens Aſiæ plaga, quiq́; per arcton
Dexter, & in læuum pontus iacet hæc mea uiſat
Hoſpitia. hoc cuncti remeant certamine reges.
Neptuni domus. atq; ego met neptunia proles.
Iam pridem cæſtu reſides, & frigida raris
Dentibus aret humus, qui mecum fœdera iunget
Prima manu? cui dona fero? mox omnibus idem
Ibit honos. fuga ſub terras. fuga nulla per auras.
Nec lachrymæ nec forte preces ſuperi'ue uocati
Pectora noſtra mouent. alijs rex Iuppiter oris.
Faxo bebrycium nequeat tranſcendere puppis
Vlla fretum. & ponto uolitet, ſymplegas inani.
Talia dicta dabat, cum protinus aſper Iaſon,

Et ſimul Æacides, ſimul & Calidonis alumnus,
Nelidesq́;, Idasq́; prior, quæ maxima ſurgunt
Nomina. ſed nudo ſteterat iam pectore Pollux,
Cum pauor, & gelidus defixit Caſtora ſanguis.
Nam nec ad Elei pugnam uidet ora parentis,
Nec ſonat Oebalius caueæ fauor, aut iuga nota
Taygeti, labitur patrios ubi uictor ad amnes
Nec precium ſonipes, aut ſacræ taurus arenæ,
Premia ſed manes, recluſaq́; ianua leti.
Illum Amycus nec fronte ducem nec mole tremendũ,
Vix dum etiam primæ ſpargentem ſigna iuuentæ,
Ore renidenti luſtrans obit, & fremit auſum,
Sanguineosq́; rotat furijs ardentibus orbes.
Non aliter iam regna poli, iam capta Typhoeus
Aſtra ferens, Bacchum ante acies primamq́; deorum
Pallada, & oppoſitos doluit ſibi uirginis angues.
Sic adeo inſequitur, rabidoq́; ita murmure terret.

Quiſquis es infœlix celera puer, haud tibi pulchræ
Manſerit hoc ultra frontis decus, ora'ue matri
Nota feres, tu ne è ſocijs Selectus iniquis,
Tu ne Amyci moriere manu? nec plura moratus,
Ingentes humeros, ſpatioſaq́; pectoris oſſa
Protulit, horrendosq́; thoris informibus artus.
Deficiunt uiſu Minyæ, miratur & ipſe
Tyndarides, redit Alcidæ iam ſera cupido,
Et uacuos mœſto luſtrarunt lumine montes.
At ſatus æquoreo fatur tunc talia rege.
Aſpice & hæc crudis durata uolumina tauris,
Nec pete ſortis opem, ſed quos potes indue cæſtus.
Dixit, & urgentis poſt ſera piacula fati

Neſcius extremum hoc, armis innectere palmas
Dat famulis, dat & ille lacon. odia aſpera ſurgunt
Ignotis prius, atq; incenſa mente feruntur
In medium ſanguis Iouis & neptunia proles.
Hinc illinc dubijs intenta ſilentia uotis,
Et pater orantis cæſorum tartarus umbras
Nube caua tandem ad meritæ ſpectacula pugnæ
Emittit. ſummi nigreſcunt culmina montis.
Continuo bebryx maleæ uelut arce fragoſa
Turbo rapax, uix ora uirum, uix tollere paſſus
Brachia, torrenti præceps agit undiq; nimbo
Curſibus inuoluens, totáq; immanis arena
Inſequitur, uigil ille metu cum pectore & armis
Huc alternus, & huc ſemper ceruice reducta,
Semper & in digitis, & ſummi puluere campi
Proiectusq́; redit, ſpumanti qualis in alto
Pliade capta ratis, trepidi quam ſola magiſtri
Cura tenet, rapidum uentis certantibus æquor
Intemerata ſecat, Pollux ſic prouidus ictus
Seruat, & oebalia dubium caput eripit arte.
Vt déinde urgentes effudit nubibus iras,
Ardoremq́; uiri, paulatim inſurgere, ferro
Incitat, & ſummos manibus deducere cæſtus.
Ille dies ægros amyci ſudoribus artus
Primus, & arenti cunctantem uidit hiatu.
Nec ſua deſeſſum noſcunt loca. nec ſua regem
Agmina. reſpirant ambo, paulumq́; reponunt
Brachia. ceu lapithas aut pæonas, æquore in ipſo
Cum refouet, fixáq; ſilet gradiuus in haſta.
Vix ſteterant, & iam ecce ruunt, inflictáq; late

Terga ſonant, noua uis iterum, noua corpora ſurgũt.
Hunc pudor, hunc noto iam ſpes audentior hoſte
Inſtimulat, fumant crebro præcordia pulſu.
Auia reſponſant gemitu iuga. peruigil ut cum
Artificumq́; notata manus & fulmina cyclops
Proſubigit, pulſis ſtrepitant incudibus urbes.
Emicat hic, dextramq́; parat, dextramq́; minatur
Tyndarides. redit huc oculis & pondere bebryx,
Sic ratus. ille autem celeri rapit ora ſiniſtra.
Conclamant ſocij, & ſubitas dant gaudia uoces.
Illum inſperata turbatum fraude furentem
Oebalides prima refugit, dum detonat ira,
Territus ipſe etiam atq; ingentis conſcius auſi.
Sæuit inops amycus, nullo diſcrimine ſeſe
Præcipitans, auidusq́; uiri (reſpectat ouantes
Quippe procul Minyas) cæſtu uelatus utroq;
Irruit. hos inter Pollux ſubit, & trucis ultro
Aduolat ora uiri. nec ſpes effecta, ſed ambæ
In pectus cecidere manus. hoc ſæuior ille
Ecce iterum uacuas agit inconſulta per auras
Brachia. ſentit enim Pollux rationis egentem,
Dat genibus iunctis latus, effuſumq́; ſecutus
Haud reuocare gradum patitur, turbatq́; premitq;
Ancipitem, crebros & liber congerit ictus.
Deſuper aduerſo ſonat omnis uulnere uertex,
Incliuis ceciditq́; malis. iam tempora manant,
Sanguineæq́; latent aures, uitalia donec
Vincula, qua primo ceruix cemmittitur artu,
Soluit dextra grauis. labentem propulit heros,
Ac ſuper inſiſtens Pollux. ego miſſus amyclis

Et Ioue natus ait, nomen mirantibus umbris
Hoc referes. ſic & memori noſcere ſepulchro.
Bebrycas extemplo ſpargit fuga, nullus adempti
Regis amor, montem celeres ſyluamq́; capeſſunt.
Hæc ſors, hæc amycum tandem manus arguit auſis
Efferа ſeruantem ponti loca, uimq́; iuuentæ
Continuam, & magni ſperantem tempora patris.
Tenditur ille ingens hominum pauor, aruáq; late
Occupat. annoſi ueluti ſi decidat olim
Pars Erycis, uel totus Athos, qua mole iacentis
Ipſe etiam expleri uictor nequit, oráq; longo
Cominus obtutu mirans tenet, & manus omnis
Heroum denſis certatim amplexibus urgent,
Armáq; ferre iuuat, feſſasq́; attollere palmas,
   Salue uera Iouis, uera ò Iouis undiq; proles
Ingeminant, ò magna nimis memoranda palæſtris
Taygeta, & primi fœlix labor ille magiſtri
Dumq́; ea dicta ferunt. tenues tamen ire cruores
Syderea de fronte uident. nec ſanguine Pollux
Territus aduerſo ſiccabat uulnera cæſtu,
Illius excelſum ramis caput, armáq; Caſtor
Implicat, & uiridi connectit tempora lauro,
Reſpiciensq́; ratem, patrijs ait has precor oris
Diua refer frondes, cumq́; hac freta curre corona.
Dixerat, hinc ualida cedunt armenta bipenni,
Profuſiq́; ſacro placati gurgitis amne
Graminea ſternuntur humo, tunc liba dapesq́;
Frondibus accumulant, exſortia terga laconi
Præripiunt pecudum, toto mox tempore menſæ
Lætus ouat. nunc laude uirum, nunc uatis honore

Carmine, uictori geminans cratera parenti.
Iamq́; dies auræq́; uocant, rurſusq́; capeſſunt
Æquora, qua rigidos eructat boſphoros amnes.
Illos nile tuos nondum dea gentibus Iò
Transierat fluctus, unde hæc data nomina ponto.
   Tum pius Oeagrij, claro de ſanguine uates
Admonita genitrice refert, caſusq́; locorum
Inachiosq́; uias, pelagusq́; emenſa iuuencæ
Exilia, intentisq́; canit uidiſſe priores
Sæpe Iouem terras, argiuáq; regna pelaſgum
Virginis Iaſiæ blandos deſcendere ad ignes.
Sentit Iuno dolos, curáq; accenſa iugali
Æthere deſiluit, dominam Lyrceia tellus,
Antráq; deprenſæ tremuerunt conſcia culpæ.
Tum trepida Inachiæ pellex ſubit ora iuuencæ
Sponte dei, plauſu fouet hanc, & pectora mulcet
Iuno renidenti cohibens ſuſpiria uultu.
   Mox ita adorta Iouem. Da quā modo ditibus argis
Campus alit, primæ referentem cornua Phœbes,
Indomitamq́; bouem, da charæ munera nuptæ.
Ipſa ego dilectæ pecudi iam paſcua digna,
Præcipuosq́; legum fontes. qua fraude negaret?
Aut quos inuentos timuiſſet Iuppiter aſtus?
Muneris illa potens, cuſtodem protinus Argum
Adiungit, cuſtos Argus placet, inſcia ſomni
Lumina non aliter lucent cui uertice, quam ſi
Lyda nurus ſparſo telas maculauerit oſtro.
Argus & in ſcopulos, & monſtris horrida luſtra
Ignotas iubet ire uias, heu multa mouentem
Conantemq́; preces, incluſaq́; pectore uerba.

Vltima tum patriæ cedens dedit oſcula ripæ.
Fleuit amymone, flerunt meſſeides undæ,
Fleuit & effuſis reuocans hyperia lacertis.
Illa ubi uel feſſi tremerent erroribus artus,
Vel rueret ſummo iam frigidus æthere ueſper,
Heu quoties ſaxo poſuit latus. aut ubi longa
Ægra ſiti, quos ore lacus, quæ pabula carpſit?
Verbere candentes quoties exhorruit armos?
Quin & ab excelſo meditantem uertice ſaltus,
Audentemq; mori, ualles citus egit in imas
Argus, & arbitrio durus ſeruauit herili.
Cum ſubito arcadio ſonuit caua fiſtula ritu,
Imperiumq; patris celerans cyllenius ales
Aduenit, & leni modulatur carmen auena.
Quoq; ait hinc diuerſus abis? heu reſpice cantus.
Haud procul inſectans Argum languentia cantu
Lumina cuncta notat, dulceſq; ſequentia ſomnos,
Et celerem medijs in cantibus exigit harpen.
Iamq; refecta Ioui paulatim in imagine priſca
Ibat agris Iò uictrix Iunonis, & ecce
Cum facibuſq; Pyriſq; & tartareo ululatu
Tiſiphonem uidet, ac primo ueſtigia uiſu
Fugit, & in miſeræ rurſus bouis ora recurrit,
Nec qua ualle memor, nec quo ſe uertice ſiſtat.
Inachias errore etiam defertur ad undas.
Qualis & à prima quantum mutata iuuenca?
Nec pater, aut trepidæ temptant accedere nymphæ.
Ergo iterum ſyluas, iterum petit inuia retro,
Ceu ſtyga dilectum fugiens caput inde per urbes
Rapta furens graias atq; ardua flumina ripis.

Oblato donec paulum cunctata profundo
Incidit, abſiſtunt fluctus, & gnara futuri
Dant pauidæ alta uiam, celſis procul ipſa refulget
Cornibus, ac ſumma palearia ſuſtinet unda.
Aſt herebi uirgo ditem uolat æthere memphim
Præcipere, & pharia uenientem pellere terra.
Contra Nilus adeſt, & toto gurgite torrens
Tiſiphonem agit, atq; imis illidit arenis,
Ditis opem, ac ſæui clamantem numina regni.
Apparent ſparſæq; faces, diſiectaq; longe
Verbera, & abruptis excuſſi crinibus hydri.
Nec Iouis interea ceſſat manus, intonat alto
Inſurgens cœlo genitor, curamq; fatetur.
Atq; ipſa imperium Iuno pauet, hæc procul Iò
Spectat ab arce poli iam diuis addita, iamq;
Aſpide cincta comas, & ouanti perſona ſiſtro.
Boſphoron hinc ueteres errantis nomine diuæ
Vulgauere. iuuet noſtros nunc ipſa labores,
Immiſſiſq; ratem ſua per freta prouehat auris.
Dixerat, & placidi tendebant carbaſa uenti.
Poſtera non caſſæ Minyis aurora retexit
Noctis iter. noua cuncta uident, thynneaq; iuxta
Littora, fatidici pœnis horrentia phinei.
Dura deum, ſummoq; lues urgebat in æuo,
Quippe neq; extorrem tantum, nec lucis egentem
Inſuper hirphoides harpyiæ iraq; tonantis
Depopulant, ipſoq; dapes prædantur ab ore.
Talia prodigia, & tales pro crimine pœnas
Perpetitur. ſpes una ſeni, quod pellere ſæuam
Quondam fata luem dederant aquilone creatis.

Ergo ubi iam Minyas, certamq; accedere Phineus
Sentit opem, primas baculo defertur ad undas,
Veſtigatq; ratem, atq; oculos adtollit inanes.
    Tunc tenuem ſpirans animã. Salue ò mihi lõgum
Expectata manus, noſtriſq; (ait) agnita uotis.
Nouimus & diuis geniti quibus, & uia iuſſos
Quæ ferat, ac ueſtri (rebar ſic) tempora curſus
Proxima quæq; legens, quantum uulcania lemnos
Traxerit, infœlix tulerit quæ cyzicus arma,
Senſi & bebrycio ſupremam in littore pugnam
Iam propior. iamq; hoc animam ſolamine mulcens.
Non ego nunc magno quod cretus agenore Phineus,
Aut memorem mea quod uates inſedit Apollo.
Pectora, præſentis potius miſereſcite fati.
Nec mihi diuerſis erratum caſibus orbem,
Amiſſas aut flere domos, aut dulcia tempus
Lumina. conſuetis rerum eſt ex ordine fatis
Ingemere, Harpyæ ſemper mea pabula ſeruant,
Fallere quas nuſquam miſero locus. ilicet omnes
Deueniunt. niger intorto ceu turbine nimbus.
Iamq; alis procul, & ſonitu mihi nota celeno
Diripiunt, uerruntq; dapes, fœdatáq; turbant,
Pocula, flagrat odor, ſurgitq; miſerrima pugna
Parq; mihi monſtriſq; fames, ſpreuere quod omnes
Polluerintq; manu, quodq; unguibus excidit atris
Has mihi fert in luce moras nec rumpere fata
Morte licet. trahitur uictu crudelis egeſtas.
Sed uos obſeruate precor prædicta deorum
Si non falſa mihi, uos finem imponite pœnis.

Nempe adſunt qui monſtra fugent aquilonia proles
Non externa mihi. nam rex ego diuitis hebri
Iunctáq; ueſtra meo quondam Cleopatra cubili.
Nomen ad atteæ Calais, Zeteſq; ſororis
    Proſiliunt, Zeteſq; prior, quem cernimus inquit?
Tu ne ille odryſiæ Phineus rex inclitus oræ?
Tu Phœbi comes & noſtro dilecte parenti?
O` ubi nunc regni, generiſq; ubi gloria, quam te
Exedit labor, & miſeris feſtina ſenectus.
Quin age mitte preces. nanq; eſt tibi noſtra uoluntas,
Si non ira deum, uel ſi placabilis urget.
Suſtulit hic geminas Phineus ad ſydera palmas,
    Teq; ait iniuſti, quæ nunc premit ira tonantis
Ante precor noſtræ tandem iam parce ſenectæ.
Sit modus, et fore credo equidem, nã noſtra uoluntas
Quod iuuenes ſine pace deum. nec credite culpam
Sæuitiæ, ſcelerum'ue mihi nunc crimina pendi.
Fata loquax mentemq; Iouis, quæq; abdita ſolus
Conſilia, & terris ſubito uentura parabat.
Prodideram miſerans hominũ genus, hinc mihi tãta
Peſtis, & effuſæ media inter dicta tenebræ.
Iam tandem ceſſere iræ. nec caſus ab alto,
Ipſe uolens noſtris, ſed uos deus adpulit oris.
Sic ait, & fatis ita iam cedentibus omnes
Impulit, & duræ commouit imagine pœnæ.
Inſtituere thoros, mediſq; tapetibus ipſum
Accipiunt, circumq; iacent, ſimul æquora ſeruant
Aſtra ſimul, neſciq; iubent ac mittere curas.
Cum ſubitus miſero tremor, & pallentia primæ
Ora ſenis, fugere manus. nec prodita peſtis

Ante, ſed in medijs dapibus uidere uolucres.
Flagrat acerbus odor. patriſq́; expirat auerni
Halitus, unum omnes inceſſere planctibus, unum
Infeſtare manus, inhiat cocytia nubes
Luxurians, ipſoq́; ferens faſtidia uiſu.
Tum ſola colluuie, atq; illuſis ſtramina menſis
Fœda rigant, ſtridunt alæ, prædáq; retenta
Sæuit utrinq; fames. nec ſolum horrenda celeno
Phinea, ſed miſeras etiam prohibere ſorores.
Emicat hic ſubito, ſeſeq́; aquilonia proles
Cum clamore leuat, genitor ſimul impulit alas.
Hoſte nouo turbata lues, lapſæq́; ruinæ
Faucibus. & primum pauidæ phineia tecta
Peruolitant, mox alta petunt. ſtant littore fixi
Æmonidæ, atq; oculis palantia monſtra ſequuntur.
Sic ubi prorupti tonuit cum forte ueſeui
Heſperiæ letalis apex, uix dum ignea montem
Torſit hyems, iamq́; Æeas cinis induit urbes.
Turbine ſic rabido populos atq; æquora longe
Trans abeunt, nulláq; datur conſydere terra.
Iamq́; & ad Ionij metas, atq; intima tendunt
Saxa, uocat magni Strophadas nunc incola ponti.
Hic feſſæ letiq́; metu prioris anhelæ
Dum trepidant, humiliq́; graues timidóq; uolatu
Implorant clamore patrem Typhona nefando,
Extulit adſurgens noctem pater, imáq; ſummis
Miſcuit, & medijs uox exaudita tenebris.
Iam ſatis huc pepuliſſe deas. cur tenditis ultra
In famulas ſæuire Iouis? quas fulmina quanquam
Ægidáq; ille gerat, magnas ſibi legit in iras?

Nunc quoq; Agenoreis idem decedere tectis
Imperat, agnoſcunt monitus, iusſæq́; recedunt.
Mox tamen & uobis ſimilis fuga, cum premet argos
Letifer. harpyiæ nunquam noua pabula quærent,
Donec erunt diuum meritæ mortalibus iræ.
Hæſit uterq; polo, dubijsq́; elanguit alis.
Mox abit, & ſociæ uictor petit agmina puppis.
Interea Minyæ pulſa lue prima tonanti
Sacra nouant. tum uina thoris, epulasq́; reponunt.
Ipſe inter medios ceu dulcis imagine ſomni
Lætus ad oblitæ Cereris ſuſpirat honores.
Agnoſcit Bacchi latices, agnoſcit & undam.
Et noua non pauidæ miratur gaudia menſæ.
Hunc ubi recliuem ſtratis, & pace fruentem
Aſpicit, ac longe ducentem obliuia pœnæ,
Talibus apellat, ſupplexq́; ita fatur Iaſon.
Vota ſenex perfecta tibi. nunc me quoq; curis
Eripe, & ad noſtros animum conuerte labores.
Omnis adhuc ſors læta quidem, nec numine uano,
(Siqua fides curæ ſuperum) tantum æquor adorti
Tendimus. ipſa mihi puppem Iouis optima proles
Inſtituit, ſociosq́; dedit Saturnia reges.
Fidere mens ſed noſtra nequit, quãtumq́; propinquat
Phaſis, & ille operũ ſummus labor, hoc magis angũt
Proxima. nec uates ſat iam mihi Mopſus & Idmon.
Ille ducem nec ferre preces, nec dicere paſſus
Amplius, hic demum uittas, laurumq́; capeſſit,
Numina nota ciens, ſtupet Æſonis inclyta proles
Phinea, te nunquam pœnis nulláq; grauatum
Peſte Iouis, ſic largus honos, tantum illa ſenectæ

Maieſtas infuſa. uigor nouus auxerat artus.
Tum canit, O terras fama uenture per omnes,
Quem ſocijs ducibusq́; deis, atq; arte benigna
Pallados ipſe ultro Pelias ad ſydera tollit,
Demens, dum profugi non ſperat uellera phryxi,
Fata locosq́; tibi, poſſum quas reddere grates
Expediam, rerumq́; uias finemq́; docebo.
Ipſe etiam, qui me prohibet ſua pandere terris
Sæcula, te propter fandi mihi Iuppiter author.
Hinc iter ad ponti caput, errantesq́; per altum
Cyaneas. furor his medio concurrere ponto,
Nec dum ullas uidere rates, ſua cominus actæ
Saxa petunt, cautesq́; ſuas, cum uincula mundi
Ima labant, tremere ecce ſolum, tremere ipſa repête,
Tecta uides. illæ redeunt. illæ æquore certant.
Di tibi progreſſo propius, di forſitan ipſi
Auxilium mentemq́; dabunt. aſt ipſe iuuare
Auſa quibus monitis poſſim tua, quippe per altum
Tenditis, unde procul uenti, procul unde uolucres,
Et pater ipſe maris pauidas detorquet habenas.
Si qua breuis ſcopulis fiet mora, ſi ſemel orſis
Vlla quies fuga tunc medio properanda recurſu.
Vix repetunt primæ celeres confinia terræ,
Iamq́; alio clamore ruunt, omnisq́; tenetur
Pontus, & infeſtis anceps cum montibus errat.
Verum animo redit illa meo ſors cognita diuum.
(Fabor enim) nec ſpe dubios ſolabor inani.
Cum mihi tartareas ſæuo clangore uolucres
Protulit ira Iouis, uox hæc ſimul excidit aures.
Ne uanas, impende preces, finemq́; malorum

Expete Agenoride. pontum penetrauerit ulla
Cum ratis, & rabidi ſteterint in gurgite montes,
Tunc ſperare modum pœnæ, ueniamq́; licebit.
Sic deus aut uobis ergo fera ſaxa pateſcunt,
Aut mea iam ſæuæ redeunt ad pabula diræ.
Verum inter medias dabitur ſic currere cautes,
Certe digna manus, uacuumq́; exibis in æquor.
Proxima regna Lyci, remeat qui uictor ab oris
Bebrycijs. toto non ullus littore ponti
Mitior. hic lecto comitum de robore ſiquem
Perculerit uicina lues, ne defice caſus
Prædicti memor, atq; animos accinge futuris.
Illic peſtiferas ſubter iuga concaua torquet
Alter aquas Acheron, uaſtóq; exundat hiatu
Fumeus, & ſæua ſequitur caligine campos.
Linque grauē fluuium, & miſeris ſua fata colonis.
Sic quoq; non uno dabitur tranſcurrere luctu.
Quid tibi nubifera ſurgentem rupe Carambin?
Quid memorem quas iris aquas, aut torqueat Acon?
Proxima Thermodoon hic iam ſecat arua memento.
Inclyta Amazonidum, magnóq; exorta gradiuo
Gens ibi fœmineas nec tu nunc crede cateruas.
Sed qualis & quanta uiris inſultet Enyo,
Diuáq; Gorgonei geſtatrix innuba monſtri.
Nec tibi nunc horrenda rapax ad littora puppem
Ventus agat, ludo uolitans cum turma ſuperbo
Puluereis exultat equis, ululatáq; tellus
Intremit, & pugnas mota pater incitat haſta.
Non ita ſit metuenda tibi, ſæuiſſima quanquam
Gens Chalybum, duris patiens cui cultus in aruis,

Et tonat afflicta ſemper domus ignea maſſa.
Inde omnem innumeri reges per littoris oram,
Hoſpitij quis nulla fides. ſed limine recto
Puppis, & æquali tranſcurrat carbaſus aura.
Sic demum rapidi uenies ad phaſidis amnem.
Caſtra ibi iam ſcythiæ fraternáq; ſurgit Erinnys.
Ipſe truces illic colchos, hoſtemq; iuuabis
Auxilijs nec plura equidem diſcrimina cerno.
Fors etiam optatam dabitur contingere pellem.
Sed te non animis, nec ſolis uiribus æquum
Credere, ſæpe acri potior prudentia dextra.
Quam tulerit deus, arripe opem. iamq; ultima nobis
Promere fata nefas ſileo, precor. atq; ita facto
Fine dedit tacitis iterum reſponſa tenebris.
Tum ſubita reſides ſocios formidine Iaſon
Præcipitat, rumpitq; moras, tempusq; timendi.
Ipſe uiros gradiens ad primi littoris undam
  Proſequitur Phineus. quæ nam tibi premia dixit,
Quas decus, ò Boreæ poſſem perſoluere grates,
Me pangæa ſuper rurſus iuga, méq; paterna
Stare Tyro, dulcesq; iterum mihi ſurgere ſoles
Nunc reor. exactæ uerum næ abiere uolucres.
Nec metuam, tutæq; dapes. date tangere uultus,
Deſinite amplexus, propiusq; accedite dextræ.
Dixerat. abſcedunt terris, & littora condunt.
  Omnibus extemplo ſæua ſub imagine rupes
Cyaneæ, propiorq; labor, quando adfore, quaq;
Parte putent ſtant ora metu. nec feſſa recedunt
Lumina diuerſas, circùm ſeruantibus undas.
Cum procul auditus ſonitus, inſanáq; ſaxa

Saxa neq; illa uiris, ſed præcipitata profundo
Syderei pars uiſa poli. dumq; ocyus inſtant
Ferre fugam maria ante ratem, maria ipſa repente
Diſicere, aduerſosq; uident deſcendere montes.
Omnibus & gelida rapti formidine remi.
Ipſe per arma uolans, & per iuga ſumma carinæ
Hortatur, ſupplexq; manus intendit Iaſon,
  Nomine quēq; premens. Vbi nūc promiſſa ſupbaę
Ingentesq; minæ? mecum quibus iſta ſecuti?
Idem animos certe uiſo timor omnibus antro
Perculerat ſtetimus tamen, & deus adfuit auſis.
Quin iterum idem aderit credo deus. hæc ubi fatus
Corripit abiecti remumq; locumq; phaleri,
Et trahit. inſequitur flammata pudore iuuentus.
Vnda laborantes præceps rotat, ac fuga ponti
Obuia, naſcentur rupes, iamq; æquore toto
Cyaneæ iuga præcipites illiſa remittunt.
Bis fragor infeſtas cautes, aduerſaq; ſaxis
Saxa dedit, flamma expreſſo bis fulſit in imbri.
Sic ubi multifidus ruptis è nubibus horror
Effugit, & tenebras nimbosq; intermicat ignis,
Terrificiq; ruunt tonitrus, eliſaq; noctem
Lux dirimit, pauor ora uirum, pauor occupat aures,
Haud ſecus impleuit pontum fragor. effluit imber
Spumeus, & magno puppem procul æquore ueſtit,
Aduertere dei, defixáq; numina ponto,
Quid ſcopulis præcluſa ratis, quid dura iuuentus
Expediat. pendet magnis fauor ortus ab auſis.
  Prima corruſcanti ſignum dedit ægide uirgo
Fulmineam iaculata facem. uix dum ardua cautes

Ceſſerat. illa uolans tenui per concita ſaxa
Luce fugit. cecidere uiris animiq; manusq;
Vt uidere uiam. ſequor ò quicunq; deorum
Aeſonides uel fallit ait, præcepsq; fragores
Per medios ruit, & fuſo ſe condidit antro.
Cœperat intendens abductis montibus unda
Ferre ratem, pelagóq; dies occurrere aperto.
Sed neq; permiſſis iam fundere rector habenis
Vela, nec eniti remis pote, cum ſuper adſunt
Cyaneæ, premit umbra ratem, ſcopuliq; feruntur
Cominus hic. Iuno præcepsq; ex æthere Pallas
Inſiliunt pariter, ſcopulos hinc nata cohercet,
Hinc coniux Iouis. ut ualido qui robore tauros
Sub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu.
Inde uelut mixtis Vulcanius ardor arenis
Verſet aquas, ſic ima fremunt, fluctuq; coacto
Angitur, & clauſum ſcopulos ſuper effluit æquor.
Contra omnes ualidis tenui diſcrimine remis
Pergere iter, medioſq; ratem transferre per ictus.
Saxa ſed extremis tamen increpuere corymbis,
Parsq; (nefas) deprenſa iugis. iam cætera cœlo
Debita. conclamant Minyæ. latera utraq; quippe
Diſſiluiſſe putant, fugit ipſe nouiſſimus ictus
Tiphys. & è medijs ſequitur freta rapta ruinis.
Nec prius obſeſſum ſcopulis reſpexit ad æquor,
Aut ſocijs tentata quies, nigrantia quam iam
Littora, longinqui quæ exirent flumina Rhebi.
Tunc feſſas poſuere manus, tunc arida anheli
Pectora, diſcuſſa quales formidine auerni
Alcides Theſeusq; comes, pallentia iungunt

Oſcula, uix primis amplexis luminis oris.
Nec uero ipſe metus curasq; reſoluere ductor,
Sed maria aſpectans. heu qui datus iſte deorum
Sorte labor nobis, ſerum ut ueniamus ad amnem
Phaſidis, & mites (inquit) dent uellera colchi.
Vnde per hos iterum montes fuga? talia fundit.
Imperio fixus Iouis, æternumq; reuinctus,
Neſcius & fati (certa nam lege manebat,
Siqua per hos undis unquam ratis iſſet apertis.)
Tum freta quæ longis fuerant imperuia ſæclis,
Ad ſubitam ſtupuere ratem, pontiq; iacentis
Omne ſolum, regesq; patent, gentesq; repoſtæ.
Non alibi effuſis ceſſerunt longius undis
Littora, nec tantas quamuis tyrrhenus & ægon
Voluat aquas, geminis & deſint ſyrtibus undæ.
Nam ſuper huc uaſtos tellus quoq; congerit amnes.
Non ſeptem gemini memorem quas exitus iſtri,
Quas tanais flauusq; lyces, hypanisq; Nomasq;
Addat opes? quantosq; ſinus mæotia laxent
Aequora, flumineo ſic agmine fregit amari
Vim ſalis, hinc Boreæ cedens glaciantibus auris
Pontus, & exorta facilis concreſcere bruma.
Vtq; uel immotos urſæ rigor inuehat amnes,
Vel freta uerſa uadis, hyemem ſic unda per omnem
Aut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu.
Atq; hæc Europam curuis anfractibus angit.
Hac Aſiam ſcythicum ſpecie ſinuatus in arcum.
Illic umbroſæ ſemper ſtant æquore nubes,
Et non certa dies, primo nec ſole profundum
Soluitur, aut uernis cum lux æquata tenebris

Ex bibl. univ.

Iam Minyas diris auertit puppis arenis,
Atq; celer terras regemq; exquirit Echion
Dicta ferens. lectos fama eſt ſi nominis unquam
Aemonij ſubijſſe uiros. det littora feſſis.
At properat Lycus auditis lætatus achiuis.
Ac ſimul æſoniden, omnemq; in regia turbam
Tecta trahit, modo Bebrycijs præfixa tropæis,
Mitis & in medijs effatur talia graijs.

Haud temere eſt, fato diuum reor ad mea uectos
Littora uos, odium quibus atq; ea cura furentis
Bebryciæ, ſæuáq; pares de gente triumphi.
Certa fides animis, idem quibus incidit hoſtis.
Nos quoq; nos amycum. tanto procul orbe remoti
Senſimus. & ſæuis frater mihi luſus arenis.
Vltor ego. atq; illic cunctis accenſus in armis
Tunc aderam, cum uos medijs contenta ferebant
Vela fretis. illum in ſanie tabóq; recenti
Vidimus, æquoreo ſimulem per littora monſtro.
Nec uero prærepta mihi ſuprema tyranni
Fata queror, bello'ue magis lætarer & armis
Procubuiſſe meis, quàm lege quod accidit ultus
Ipſe ſua, meritóq; madent quod ſanguine cæſtus.

Excipit Aeſonides, Tuus ergo in montibus ignis
Ille, tuas acies medio de gurgite uidi
Fatus & oſtentans prolem Iouis. hic tibi Pollux
En ait, inuiſo ſoluit cui pectore pœnas.
Ille uirum circa mirantia lumina uoluit.
Feſta dèhinc medijs ineunt conuiuia tectis,
Communesq; uocant ſuperos, quorum eruta nutu
Bebrycia, & notis pariter prædáq; fruuntur.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAUTICON.

LIBER QVINTVS.

Ltera lux haud læta uiris emerſit Olympo, (Idmon
a Argolicus morbis, fatisq; rapacibus
Labitur, extremi ſibi tũ nõ ĩſcius æui.
At memor Aeſonides nimiũ iá uera
Phineos, hinc alios rapto pauet Idmone luctus (locuti
Tum comiti pia iuſta tulit, cælatáq; multa
Arte Dolionij donat uelamina regis.
Hoſpes humum ſedemq; lycus. flens arma reuellit
Idmonis è celſa Mopſus rate. robora cedunt
Pars ſyluis, portamq; aræ, pars auguris alba
Fronde caput uittisq; ligant, poſitumq; pheretro
Congemuere, dies ſimul & ſuus admonet omnes.
Ecce inter lachrymas, interq; extrema uirorum,
Munera, quem curſus penes, imperiumq; carinæ,
Tiphyn agit uiolenta lues, cunctiq; pauore
Attoniti fundunt mœſtas ad ſydera uoces.

Arcipotens aduerte precor nunc deniq; Apollo.
Hoc pater hoc nobis reſoue caput, ulla laboris
Si noſtri te cura moue, qui cardine ſummo
Vertitur, atq; omnis manibus nunc pendet ab unis.
Dicta dabant uentis, nec debita fata mouebant.
Qualem præcipiti grauidum iam ſorte parentem
Natorum flet parua manus, trepidiq; precantur,
Duret ut inualidis, & adhuc genitoris egenis.

Haud aliter ſocij ſupremo in tempore Tiphyn
Ante alios ſupereſſe uolunt, mors frigida contra
Vrget, & ille recens oculis interuolat Idmon.
Exanimum fruſtra Minyæ clamore morantur,
Auelliq; negant. uix membra rigentia tandem
Impoſuere rogo, lachrymasq; & munera flammis
Vana ferunt. creſcit donis feralis aceruus.
Vt uero amplexus feſſi rupere ſupremos,
Et rapidæ ſonuere faces, tunc ipſa cremari
Viſa ratis, medióq; uiros deponere ponto.
Non tulit Æſonides, geminis flagrantia cernens
Corpora chara rogis, ſed pectore ductor ab imo
  Talia uoce gemit. Quid tantum infenſa repente
Numina? quas noſtri pœnas meruere labores?
Bina (ne fas) toto pariter mihi funera ſurgunt
Littore, magna adeo comitum numeroſaq; pubes.
Aut ſocios rapit atra dies, aut ipſe relinquo
Sontibus impulſus furijs ubi Tiphys? ubi Idmon
Fata canens? ubi monſtriferæ par ille nouercæ?
Te ſine theſpiade nos ulla mouebimus ultra
Æquora? nec ſumma ſpeculantem puppe uidebo,
Pleiadumq; globos, & agentes noctibus arctos?
Cui Minyas charamq; ratem? cui ſydera tradis?
Carpere ſecuras quis iam iubet Æſona noctes?
Hoc labor, hoc dulci toties fraudata ſopore
Lumina, & attonitis nimium nunc anxia colchis
Profuit? heu quantum Phaſis quantumq; receſſit.
Nunc quoq; ſi tenui ſuperant in imagine curæ,
Adſis umbra precor uenturi præſcia cœli,
Rectoremq; tuæ moneas ratis. hæc ubi fatus,

Sola uirum flammis uidit labentitibus oſſa.
Quod tamen externis unum ſolamen in oris
Reſtat, ait charas humus hæc non diuidat umbras,
Oſſaq; nec tumulo nec ſepare contegat urna,
Sed ſimul, ut iunctis ueniſtis in æquora fatis.
Haud mora. relliquias ſocij defletaq; miſcent
Nomina. tum uiuo frondes & ceſpite tellus
Aggeritur, cineremq; lyco commendat Iaſon.
Mœſti omnes dubijq; ratem fidiſſima cuius
Dextra regat. ſimul Ancæus, ſolerſq; petebat
Nauplius. Erginum fato uocat ipſa monenti
Quercus, & ad tonſas uicti rediere magiſtri.
Ac ueluti gregis ceſſit cui regia, taurus
Fertur ouans, hunc omnis honos, hunc omnis in unũ
Tranſit amor, primo lætus ſic tempore rector
Ingreditur curſus. & enim dat candida certam
Nox Elicen. nam prora fretum commouerat, & iam
Puppe ſedens placidas dimiſerat anchora terras.
  Inde premente noto triſtes acheruſidos oras
Præterit, & feſta uulgatum nocte Lyæi
Callirhoon (nec uana fides) hic Bacchus ut undis
Abluit Eoo rorantes ſanguine Thyrſos.
Illum poſt acies, rubriq; nouiſſima clauſtra
Aequoris, hic reſides thyaſos, hic Era mouentem,
Vdaq; pampinea nectentem cornua uitta,
Nunc etiam meminiſtis aquæ, bœotia qualem
Thyas, & infœlix cuperet uidiſſe cithæron.
Fama per extremos quin iam uolat improba manes.
Interea & magnis natorum laudibus implet
Addita iamq; fretis repetens freta, iamq; ferentes

Cyaneas, ardent auidos attollere uultus,
Quos pietas uel tangit adhuc quos æmula uirtus.
Fata immota manent. unum qui littore in illo
Conditus ad charæ mittunt ſpectacula turbæ.
It Sthelenus qualem mauortia uidit Amazon,
Cumq́; ſuis comitem alcides ut condidit armis,
Talis ab æquorei conſurgens aggere buſti
Emicuit. fulſere undæ Sol magnus ut orbem
Tolleret, aut nubem quateret polus. atq; ea uix dum
Viſa uiris, atram nox protinus abſtulit umbram.
Ille dolens altum repetit Chaos. omnia Mopſus
Dum ſtupet, in prima tumulum procul aſpicit acta,
Obnubensq; caput cineri dat uina uocato.
Carmina quin etiam uiſo placantia manes
Odryſium dux rite monet, mixtóq; ſonantem
Percutit ore lyram, nomenq́; reliquit arenis.
Altius inuentos recipit ratis, ac fugit omne
Crobiali latus, & fatis tibi Tiphy negatum
Parthenium, ante alios triuiæ qui creditur amnis
Fidus, & inopia materna gratior unda.
Mox etiam cromnamq́; iugo pallente cytoron,
Téq; cita penitus condunt Erythrea carina.
Iamq́; reducebat noctem polus. alta Carambis
Raditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes.
Aſſyrios complexa ſinus ſtat opima Sinope
Nympha prius, blandosq́; Iouis quæ luſerat ignes
Cœlicolis immota procis deceptus amatæ
Fraude deæ nec ſolus halys, nec ſolus Apollo.
Addidit hic caſu comites fortuna benigno.
Autolitum Phogiumq́;, & Deiolenta ſecutos

Herculis arma uiros uagus hos ibi fixerat error.
Vt graiam uidere manum, puppemq́; pelaſgam
Prima ruunt celeres ad littora, ſeq́; precantur
Accipiant ſocios. noua dux accedere gaudet
Nomina, deſertos & iam ſibi currere remos.
Tranſit halys, longisq́; fluens anfractibus iris,
Sæuáq; Thermodoon, medio ſale murmura uoluens
Gradiuo ſacer, & ſpolijs ditiſſimus amnis,
Donat equos, donat notas cui uirgo ſecures,
Cum redit ingenti per caſpia clauſtra triumpho
Maſſagetom, medumq́; trahens. eſt uera propago
Sanguinis, eſt ollis genitor deus. hinc magis alta
Æmonidæ petere, & monitus non temnere Phinei.
Ipſe autem comitum conuerſus ad ora nouorum,
Vos mihi nunc pugnas ait, & uictricia ductor
Herculis arma mei, ueſtrasq́; in littore Martis
Interea memorate manus. ſic fatus, & ægro
Corde ſilens, audit currus belliq; labores
Virginei, exciderit frenis quæ prima remiſſis,
Semianimem patrius quam ſanguine uexerit amnis.
Quæ pelta latus, atq; humeros nudata pharetris
Fugerit, herculeæ mox uulnere prenſa ſagittæ.
Vtq́; ſecurigeras ſtimulauerit ira cateruas,
Fleturusq́; pater, quantus duce terror in ipſa,
Qui furor, inſignis quo balteus arſerit auro.
Nocte ſub extrema clauſis telluris ab antris
Peruigil auditur chalybum labor. arma fatigant
Ruricolæ gradiue tui ſonat illa creatrix
Prima manus belli terras crudelis in omnis.
Nam prius ignoti quàm dura cubilia ferri

Eruerent, enſesq́; darent, odia ægra ſine armis
Errabant, iræq́; inopes, & ſegnis Erinnys.
Inde genetæi rupem Iouis, hinc tibarenum
Dant uirides poſt terga lacus, ubi deſide mitra
Fœta ligat, partuq́; uirum fouet ipſa ſoluto.
Vos quoq; non notæ mirati uela carinæ
Moſſynœci, uos & ſtabulis Macrones ab altis,
By̆zaresq́; uagi, philyræq́; à nomine dicta
Littora, quæ cornu pepulit Saturnus equino.
Vltimus inde ſinus ſæuumq́; cubile promethei
Cernitur in gelidas conſurgens caucaſus arctos.
Ille etiam alciden Titania fata morantem
Attulerat tum forte dies. iamq́; aſpera Niſu
Vndiq; conuellens. ueteris cum ſtrage pruinæ
Vincula prenſa manu ſaxis abduxerat imis
Arduus, & leuo grauior pede conſonat ingens
Caucaſus, & ſummo pariter cum monte ſecutæ
Incubuere trabes, abductáq; flumina ponto.
Fit fragor, æthereas ceu Iuppiter arduus arces
Impulerit, manus aut imas neptunia terras.
Horruit immenſum ponti latus. horruit omnis
Armeniæ prætentus hyber, penitusq́; recuſſo
Aequore cyaneas Minyæ timuere relictas.
Tum genitu propiore chalybs, denſusq́; reuulſis
Rupibus audiri montis labor, & graue titan
Vociferans, fixos ſcopulis dum uellitur artus.
Contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis
Montibus alciden? dimiſſá ue uota retentet?)
Pergere iter ſocij, tantum mirantur ab alto
Littora diſcuſſa ſterni niue, ruptáq; ſaxa,

Et ſimul ingentem moribundam deſuper umbram
Alitis, atq; atris rorantes imbribus auras.
Sol propius flammabat aquas, extremaq́; feſſis
Cœperat optatos iam lux oſtendere colchos.
Magnus ubi aduerſum ſpumanti phaſis in æquor
Ore ruit. cuncti pariter loca debita poſcunt,
Signáq; commemorant, emenſasq́; ordine gentes,
Dantq́; ratem fluuio. ſimul æthere plena coruſco
Pallas, & alipedum Iuno iuga ſiſtit equorum.
Ac dum prima graui ductor ſubit hoſtia pulſu,
Populeos flexus, tumulumq́; uirentia ſupra
Flumina cognati medio uidet aggere Phryxi.
Quem comes infœlix paruo de marmore iuxta
Stat ſoror, hinc ſæuæ formidine mœſta nouercæ,
Inde maris, pecudiq́; timens imponere palmas.
Siſtere tum ſocios iubet, atq; hic prima ligari
Vincula, ceu pagaſas patriumq; intrauerit amnem.
Ipſe graui patera ſacri libamina Bacchi
Rite ferens umbram uocat, & ſic fatur ad aras.

Pergemus, atq; pares tecum mihi phryxe labores
Tu precor orſa regas, méq; his tuteris in oris.
Tot freta, tot dure properanti ſydera paſſum.
Phryxe faue, & patrias etiam reminiſcere terras.
Tu quoq; nunc tumulo nequicquam condita inani
Annue diua maris, numeróq; accede tuorum.
Quando ego met rurſus præteruehar, aurea quando
Seſton, & infauſtos agnoſcent uellera fluctus.
Vos etiam ſyluæ, uos colchidos hoſpitis oræ
Pandite, diues ubi pellis nitet arbore ſacra.
Tunc tibi fœcundi proles Iouis orte niuali

Arcados axe deæ, fluuio modo phaſi quieto
Palladiam patiare ratem, nec dona nec aræ
Deſuerint tellure mea ueneranda fluentis
Effigies te phaſi manet, quam magnus Enipheus,
Et pater aurato quantus iacet Inachus antro.
Dixerat atq; illi dextra ſine uerſa magiſtri
Protinus in proram rediјt ratis omine certo.
Fluminis os pontumq; tuens, promittis ut ecce,
Vtq; uocas reuehemur ait. ſic deinde precatus
Arma iubet celſa ſocios depromere puppe.
Dona dehinc Bacchi, caſus qui firmet in omnes,
Rapta Ceres, uiridesq; premunt longo ordine ripas.
Incipe nunc cantus alios dea, uiſaq; nobis
Theſſalici da bella ducis. non mens mihi, non hæc
Ora ſatis. uentum ad furias, infandáq; natæ
Fœdera, & horrenda trepidam ſub uirgine puppem.
Impia monſtriferis ſurgunt iam prælia campis.
Ante dolos, ante inſidi tamen exequar aſtus
Soligenæ falli meriti, meritiq; relinqui.
Inde canens, ſcythica ſenior iam ſolis in urbe
Fata laborati Phryxus compleuerat æui.
Illius extremo ſub funere mira repente
Flamma poli, magnóq; aries apparuit aſtro.
Æquora cuncta mouens. at uellera Martis in umbra
Ipſe ſui phryxus monimentum inſigne pericli
Liquerat, ardenti quercum complexa metallo.
Quondam & iam tacitæ uiſus per tempora noctis
Effigie uaſta, ſocerumq; exterruit ingens
   Prodita uox qui iam patria tellure fugatum,
Quærentemq; domus, his me conſidere paſſus

Sedibus oblata generum mox prole petiſti,
Tunc tibi regnorum labes, luctusq; superſunt,
Rapta ſoporato fuerint cum uellera luco.
Præterea infernæ quæ nunc ſacrata Dianæ
Fert caſtos Medea choros, quencunq; procorum
Pacta petat, maneat regnis ne uirgo paternis.
Dixit, & admota pariter fatalia uiſus
Tradere terga manu tum falſo fuſus ab auro
Currere per ſummu fulgor laquearia tecti.
Mēbra thoris rapit ille tremens, patriumq; precatur
Numen, & Eoo ſurgentes littore currus.
   Hæc tibi fatorum genitor tutela meorum
Omni tuens, tua nunc terris tua lumina toto
Sparge mari, ſeu noſtra dolos molitur opertos,
Siue externa manus, primus mihi nuncius eſto.
Tu quoq; ſacrata rutilant cui uellera quercu,
Excubias gradiue tene, præſentia luco
Arma tubæq; ſonent. uox & tua noctibus extet.
Vix ea, caucaſeis cum lapſus montibus anguis
Haud ſine mente dei ſpiris nemus omne refoſſis
Implicuit, graiumq; procul reſpexit ad orbem.
Ergo omnes prohibere minas, prædictáq; phryxi
Inuigilat, plena nec dum Medea iuuenta
Adnuitur thalamis albani uirgo tyranni.
Interea augurijs, monſtrisq; minacibus urbem
Territat ante monens ſemper deus, & data ſeri
Signa mali, reddi iubet exitiale ſacerdos
Vellus, & Æmoniis infauſtum mittere terris.
Contra ſole ſatus Phryxi præcæpta uolutans
Aegro corde negat. nec uulgi cura tyranno

Dum ſua ſit modo tuta ſalus. tunc ordine regi
Proximus, & frater materno ſanguine Perſes
Increpitare uirum, ſequitur duce turba reperto.
Ille furens ira ſolio ſe proripit alto,
Præcipitatq; patres, ipſum qui talibus auſis
Spem ſibi iam rerum uulgi leuitate ferentem
Enſe petit. rapit inde fugam, crudelia perſes
Signa gerens, omnemq; quatit rumoribus arcton.
Iamq; aderat magnis regni cum milibus urbi,
Primáq; in aduerſos fruſtratus prælia muros
Conſtiterat. datus & ſocijs utrinq; cremandis
Ille dies, alterq; dies, cum Marte remiſſo
Debitus Æeis dux theſſalus adpulit oris.
Nox hominum genus, & duros miſerata labores
Retulerat feſſis optata ſilentia terris,
At Iuno & ſummi uirgo Iouis intima ſecum
Conſilia, & uarias ſociabant pectore curas.
Virgo prior. magna pariter quos mole petamus
Cernis ait, colchos habeant quæ prælia, quiq;
Nunc ſtatus. hinc perſes, illinc non uiribus æquis
Adparat Æetes aciem quibus addimur armis?
Cui Iuno. demitte metus, ne prælia forte
Hinc tibi grata negem, iam iam manet ægida ſudor,
Et noſtros iam ſudor equos. ſtat pectore fixum
Ææte ſociare manus ſcio perfida regis
Corda quidem nullos Minyis exoluet honores.
Verum alios tunc ipſa dolos, alia orſa mouebo.
Sint precor hæc. tua náq; mihi comitanda poteſtas,
Pallas ait. liceat graijs ut reddere terris
Aeſonium caput, & puppem quam ſtruximus ipſe

Iactatam tandem noſtro componere cœlo.
Talia tunc hominum ſuperi pro laude mouebant.
Triſtior at nunquam, tanto'ue pauentibus ulla
Nox Minyis e geſta metu nil quippe reperto
Phaſide, nil domitis actum ſymplegados undis,
Cunctáq; adhuc magni ueniant dum regis ad urbẽ
Ambigua, & dubia rerum pendentia ſumma.
Præcipue Æſonidem uarios incerta per æſtus
Mens rapit undantem curis ac multa nouantem.
Qualiter ex alta cum Iuppiter arce coruſcat,
Pliadas ille mouens, mixtumq; ſonoribus imbrem
Horriferam'ue niuem canis ubi tollitur omnis
Campus aquis, aut ſanguinei magna hoſtia belli,
Aut altos diris fatorum gentibus ortus.
Sic tum diuerſis hinc atq; illinc molibus anceps
Pectora dux crebro gemitu quatit, optat & almum
Iam iubar, & certi tandem diſcriminis horas.
Tunc defixa ſolo, cœtuq; intenta ſilenti
Verſus ad ora uirum. quod primũ ingẽtibus auſis
Optauiſtis ait, ueterumq; quod horruit ætas
Adſumus en, tantumq; fretis enauimus orbem.
Nec pelagi nos mille uiæ, nec fama fefellit
Soligenam Æetem media regnare ſub arcto.
Ergo ubi lux altum ſparget mare, tecta petenda
Vrbis, & ignoti mens experienda tyranni.
Annuet ipſe reor (neq; inexorabile certe
Quod petimus) ſin uero preces & dicta ſuperbus
Reſpuerit, iam nunc animos firmate repulſæ,
Quáq; uia eſt, patrijs referamus uellera terris.
Stet procul, & rebus ſemper pudor abſit in arctis.

Dixerat, & ſcythicam qui ſe comitentur ad urbem
Sorte petit, numeroq́; nouem ducuntur ab omni.
Inde uiam, qua Circæi plaga proxima campi
Corripiunt, regemq́; petunt iam luce reducta.
Forte deum uarijs per noctem territa monſtris
Senſerat, ut pulſas tandem Medea tenebras
Rapta thoris primi iubar ad placabile Phœbi
Ibat, & horrendas luſtrantia flumina noctes.
    Nanq; ſoporatos tantis in ſedibus artus
Dum premit alta quies, nullæq́; in uirgine curæ,
Viſa pauens caſtis Hecates excedere lucis.
Dumq́; pij petit ora patris, ſtetit arduus inter
Pontus, & ingenti circùm ſtupefacta profundo.
Fraternam mortem ante ſequi, mox ſtare pauentes
Viderat intenta pueros nece, ſeq; trementem
Spargere cæde manus, & lumina rumpere fletu.
His turbata minis fluuios, ripamq́; petebat
Phaſidis æquali dryadum comitante caterua.
Florea per uerni qualis iuga duxit hymeti.
Aut ſicula ſub rupe choros, hinc greſſibus hærens
Pallados, hinc clare Proſerpina iuncta Dianæ
Altior, ac nulla comitum certante priuſquam
Palluit, & uiſo pulſus decor omnis auerno.
Talis & immitis gemine cum lumine tedæ
Colchis erat, non dum miſeros exoſa parentes.
Vt procul extremi gelidis à fluminis undis
Prima uiros tacito uidit procedere paſſu,
Subſtitit, & mœſto nutricem affata timore eſt.
    Quæ manus hæc certo ceu me petat agmine, noſtro
Aduenit haud armis haud unquam cognita cultu.

Quære fugam precor, & tutos circunſpice ſaltus.
Audit uirginei cuſtos grandæua pudoris
Enioche, cultus primi cui creditus æui.
Tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam.
    Nō tibi ab hoſte minæ, nec uis ait ulla propinquat
Nec metus. externo iam flammea murice cerno
Tegmina, iam uittas frondemq́; imbellis oliuæ.
Graius adeſt, graio ſic cuncta ſimillima phryxo.
Sic ait. ac Iuno pulchrum longiſſima quando
Robur cura ducis magniq́; ſedere labores,
Mole noua & roſeæ perfudit luce iuuentæ.
Iam Talaum iamq́; ampyciden aſtroq́; comantes
Tyndarides ipſe egregio ſupereminet ore,
Non ſecus Autumno quàm cum magis aſperat ignes
Sirius, & ſæuo cum nox accenditur auro,
Luciferas crinita faces habet Arcas, & ingens
Iuppiter. aſt illum tanto non gliſcere cœlo
Vellet ager, uellent calidis iam fontibus amnes.
Regina attonito quanquam pauor ore ſilentem
Exanimet, mirata tamen, paulumq́; reductis
Paſſibus inſolito ſtupuit duce. nec minus inter
Ille tot ignoti ſocias gregis hæret in una
Defixus, ſentitq́; ducem dominamq́; cateruæ.
    Si dea ſi magni decus huc ades (inquit) Olympi,
Has ego credo faces, hæc uirginis arma Dianæ.
Teq́; renodatam pharetris ac pace fruentem,
Ad ſua caucaſeæ producunt flumina nymphæ.
Si domus in terris atq; hinc tibi gentis origo,
Fœlix prole parens, olimq́; beatior ille
Qui tulerit, longis & te ſibi iunxerit annis.

Perfer opem regina uiris. nos hoſpita pubes
Aduehimur graium proceres tua tecta petentes.
Duc precor ad ueſtri (quicunq; eſt) ora tyranni.
Aut tu prima doce fandi tempusq; modumq́;.
Nam mihi ſollicito deus, ignaróq; locorum
Te dedit, in te animos atq; omnia noſtra repono.
Dixit & operiens trepidam ſtetit. illa parumper
Virgineo cunctata metu ſic orſa uiciſſim.
  Quem petis Æetem genitor meus, ipſaq; iuxta
Mœnia, ſi ueros poſſis diſcernere calles.
Hac adeo duce ferte gradus. ingentia nanq;
Caſtra, alios aditus atq; impius obſidet hoſtis.
Dixerat hæc patriumq; uiam detorquet ad amnem,
Sacráq; terrificæ ſupplex mouet irrita noctis.
Ille autem incœptum famula duce protinus urget
Ære ſeptus iter. patitur nec regia cerni
Iuno uirum, prior Æetæ ne nuncius adſit.
Iamq́; inerat populo, mediæq; incognitus urbi,
  Cum comes orſa loqui. Phœbi genitoris ad aras
Ventum ait. huc aditis iam ſe de more paternis
Rex feret, hic proceres audit, populosq́; precantes
Adloquijs facilis præſens pater admouet æquis.
Dixerat, aſt illi propere monſtrata capeſſunt
Limina, non aliter quàm ſi radiantis adirent
Ora dei, ueraſq; æterni luminis arces.
Tale iubar in tecta micat. ſtat ferreus atlas,
Oceani, genibusq́; tumens infrangitur unda.
At medij per terga ſenis, rapit ipſe nitentes
Altus equos, curuóq; diem ſubtexit Olympo.
Pone rota breuiore ſoror, denſæq; ſequuntur

Pliades, & madidis rorantes crinibus ignes.
Nec minus hic uaria lætatus imagine templi
Ad geminas fert ora fores. cunabula gentis
Colchidos hic, ortusq́; tuens, ut prima Seſoſtris
Intulerit rex bella gethis. ut clade ſuorum
Territus, hos Thebas patriumq́; reducat ad amnem,
Phaſidis hos imponat agris, colchosq́; uocari
Imperet Arſinoen illi tepidáq; requirunt
Ocia læta phari. pinguemq́; ſine imbribus amnem.
Et iam ſarmaticis permutant carbaſa bracis.
Barbarus in patrijs ſectatur montibus Aeam
Phaſis amore furens. pauidas iacit illa pharetras
Virgineo turbata metu, diſcurſibus & iam
Deficit, ac uolucri uictam deus alligat unda.
Flebant populeæ iuuenem Phaethonta ſorores.
Acer & Eridani trepidum globus ibat in amnem.
At iuga uix Tethys, ſparſumq́; recolligit axem,
Et formidantem patrios Pyroenta dolores.
Aurea quin etiam præſaga mulciber arte
Vellera, uenturosq́; olim cælarat achiuos,
Texitur argoa pinus pagaſea ſecuri.
Iamq́; eadem remos eadem dea flectit habenas.
Ipſa ſubit, nudáq; uocat dux agmina dextra.
Exoritur Notus, & torto ratis una profundo
Cernitur. Odryſio gaudebant carmine phocæ.
Apparent trepidi iam phaſidis hoſtia colchi,
Clamantemq; procul linquens regina parentem.
Vrbs erat hic contra gemino circunflua ponto,
Ludus ubi extantum, tædæq́; in nocte iugales,
Regaliq́; thoro lætus gener, ille priorem

Deſerit. ultrices ſpectant à culmine diræ.
Deficit in thalamis, turbataq; pellice coniux
Pallam, & gemmiferæ donum exitiale coronæ
Adparat. ante omnes ſecum de queſta labores,
Munere quo patrias pellex ornatur ad aras.
Infœlix etiam rutilis correpta uenenis
Implicat igne domus. hæc tum miracula colchis
Struxerat ignipotens non dum noſcentibus illa,
Quis labor aligeris aut quæ ſecet anguibus auras
Cæde madens. odere tamen, uiſusq; reflectunt.
Quin idem Minyas operum defixerat error,
Cum ſe ſole ſatus patrijs penetralibus edit.
Filius hunc iuxta primis Abſyrtus in annis
Dignus auo, quenq; inſontem meliora manerent.
Tum gener albanis Styrus qui aduenerat oris.
Diſtulerant, ſed bellator tum Phontis & Argus
Æolidæ, fraterq; Melas, quos aduena Phryxus
Progenuit, pariterq; leui Cithiſorus in haſta
Poſt alij, quos præcipuo titania tellus
Legit honore patris motiq; ad prælia regis.
Admonet hic ſocios, nebulamq; erumpit Iaſon,
Syderis ora ferens noua lux effuſa citæis.
Conueniunt, rogitantq; uiros, rogitantq; quid auſi,
Quid'ue ferant. poſtquam primis inhiantia dictis
Agmina, ſuppreſſumq; uidet iam murmur Iaſon
Talia miranti propius tulit orſa tyranno.
Rex hyperionide, quem per freta tanta petundum
Cœlicolæ, & prima dignum ſtatuere carina,
Si quando hic aliquam noſtro ſatus orbe ſolebat
Theſſaliam, ſi quos phryxus memorare pelaſgos,

Hi tibi tot caſus horrenda tot auia menſi
Cernimur. ipſe egomet proprio de ſanguine Phryxi
Nanq; idem Cretæus ambobus & Æolus author
Cum Ioue Neptunoq; & cum Salmonide nympha.
Me neq; nunc enſes aræq; egere paternæ,
Nec tua theſſalicis quanquam inclyta nomina terris
Sponte ſequor. cui non iuſſo tot adire uoluptas
Monſtro maris? cui cyaneos intrare fragores?
Sceptra tui toto pelias ſub nomine Phœbi
Maxima ab hoſte tenens, totq; illachrymantia diuos
Oppida, toto uigili pulcherrima flumina cornu,
Ille meum imperijs urget caput, ille labores
Dat uarios, ſuus ut magnum rex ſpargit ab Argis
Alciden Stheleno ipſe ſatus. tamen aſpera regum
Perpetimur iuga. nec melior parere recuſo.
Hic ſibi me auratæ pecudis quiſcunq; periclis
Exuuias perferre iubet. tibi gratia noſtri
Sit precor hæc, meritiq; locus, quod iuſſa recæpi,
Teq; alium quanquam Pelias ſperatq; cupitq;,
Promiſi, & meliora tuæ mihi fœdera dextræ.
Si petere hoc ſæui ſtatuiſſem ſanguine belli,
Oſſa dabat, pindusq; rates. quodq; ante ſecuti
Inde nec audacem Bacchum nec Perſea reges
Sed mea unda fides, ſanctiq; potentia iuſti
Huc tulit, ac medij ſociatrix gratia Phryxi,
Iamq; tibi noſtra geniti de ſtirpe nepotes.
Nec tamen aut phrygios reges, aut arua furentis
Bebryciæ ſpernendus adi ſeu fraude petiuit,
Seu quis honore meos, ſua reddita dona, deumq;
Nos genus, atq; ratem magnæ ſenſere Mineruæ.

Vix tandem longis quæſitam colchida uotis
Contigimus, qualemq; dabat te ſama uidemus.
Tu modo ne claros Minyis inuideris actus.
Non aliena peto, terriſ ue indebita noſtris.
Siquis & in precibus uero locus, atq; ea phryxo
Crede dari, Phryxum ad patrios ea ferre penates
Munera. tu contra uictum mihi uecta per æquor
Accipe tænarei chlamydem de ſanguine aheni,
Frenáq;, & accinctum gemmis fulgentibus enſem.
Hoc patrium decus, hæc materni texta labores.
His lapithes adſuerat eques. da iungere dona.
Da ſcythicas ſociare domos. ſciat effera regis
Ira mei, quem te horrifero ſortitus in axe
Caucaſus, atq; tuis quantum miſceat arenis.
Talibus orantem uultu grauis ille minaci
Iam dudum fremit, & furijs ignoſcit opertis.
Ceu tumet, atq; imo ſub gurgite concipit auſtros
Vnda ſilens, trahit ex alto ſic barbarus iras.
Et nunc auſa uiri, nunc heu ſua prodita graijs
Regna fremit. quin & facili ſibi mente recæptum
Iam Phryxum dolet, & ſcythiæ perijſſe timores.
Nunc quaſſat caput, & iuuenis ſpes ridet inanis.
Quid ueſanus agat, quod uellera poſcat ab angue.
Vrit & antiquæ memorem uox præſcia ſortis,
Cur ſimul aut Perſen illinc ſibi mouerit, aut hinc
Theſſalicam fortuna ratem. num debitus iſta
Finis agat, ſæuæq; petant iam uellera parcæ.
Interea quoniam belli, pugnæq; propinquæ
Cura prior, fingit placidis fera pectora dictis,
Reddit & hæc. cuperem haud alio uos tpe tectis

Adueniſſe meis, quo me grauis obſidet hoſtis.
Frater enim (ſceptri ſic omnibus una cupido)
Excidium parat, & caſtris me ingentibus urget.
Quare age cognatas primum defendite ſedes,
Nec decus oblati dimiſeris aduena belli.
Nanq; uirum trahit ipſe chalybs. tum uellera uictor
Tum meritis nec ſola dabo. contra inſcius aſtus,
Ergo nec hic noſtris deerat labor arduus actis,
Excipit Æſonides, & ceu nihil æquore paſſis
Additus iſte dies, ueniant ſuper hæc quoq; fato
Bella meo. non hunc parua mihi cæde dolorem,
Quaſq; dedit luet ille moras. tum Caſtora mittit.
Qui ferat Ææi ſocijs reſponſa tyranni.
Acribus aſt illos curis mora ſæua trahebat.
Ac ſimul ut medio uiderunt Caſtora campo,
Crebrior incuſſit mentem pauor. ò Iouis alma
Progenies fare an patriam ſpes ulla uidendi,
Fare omnis ille in medijs ſic orſus achiuis.
Nec ferus Æetes (ut fama) nec aurea nobis
Terga negat. bello interea ſed preſſus iniquo
Auxilium petit. armatos dux protinus omnes
Accelerare iubet, longo nam tuta receſſu
Puppis, & appoſita fluuius defenditur urbe.
Haud mora proſiliunt, quos nec riphea iuuentus,
Quos nec iber, aut tuta ſuis aurora pharetris
Suſtineat, ſtetit explicito prius agmine pubes,
Expertiq; ſimul ſi tela artusq; ſequantur.
Nec quiſquam freta, nec patrias iam reſpicit urbes.
Sed magis ad præſens itur decus. incita criſtas
Aura quatit, uarijs floret uia diſcolor armis.

Qualis ab oceano nitidum chorus æthera uerſat,
Qualibus adſurgens nox aurea cingitur aſtris.
Illos ſole ſatus tacita mœſtiſſimus ira
Miratur temere adſumptos nec talia mallet
Robora, quàm medios hoſtem ſubijſſe penates.
  Interea læto patitur conuiuia cultu,
Et iuxta Æſonidem magno cratere laceſſit,
Nunc ſibi monſtrantem natos Iouis, oráq; iuxta
Æacidum, nunc ingentis Calydonis alumnos.
Audit & Alciden infando errore relictum,
Defletosq́; duces, terræq; mariſq́; labores.
Ipſe autem tantis concita furoribus arma
Expetit Æſonides, & amicos ordine reges.
Quis procul ille uirum nobis, quem balteus aſper
Subligat, & ſtricto ſtat proximus armiger arcu,
Ceu pugnam paret, & poſitas confundere menſas.
Contra flammigeri proles perſeia ſolis.
Quem rogitas Carmeius ait. mos conuinus arma
Semper habere uiro, ſemper meminiſſe pharetræ.
Quid Latagũ? quid ſi amnigenam mirere Choaſſen?
Bellatoris equi potantem cerne cruores.
Nec tamen immiſſis hic genitor ibit habenis.
Illum ait Æſonides pariter refer, horrida ſignis
Cui chlamys, & multa ſpirat coma flexilis aura.
Reſpicit Æetes, atq; hunc quoq; numine reddit.
Diues Aron, croceos ſic illius omnis odores.
Iactat eques, uinctis ſic eſt coma culta maniplis.
Campeſus hic ſpolijs in tygridis, ille profundo
Incumbens Odruſſa mero. uide lata comantem
Pectora, & ingenti turbantem pocula barba.

Hic & Laxarten dictis ſtupet hoſpes acerbis
Immodicum linguaq́; grauem, cui nulla minanti
Non ſuperum, non præſentis reuerentia belli.
Contra autem Aeætes. non fruſtra magna ſuperbo
Dicta uolant ait, & uocem paria arma ſequuntur.
Nec requies quin Marte diem noctemq́; fatiget.
Atq; ubi riphæa ſtupuerunt flumina bruma
Iam pauidi cum prole gethæ, iam peruigil illum
Medus, & oppoſitis expectat Iberia clauſtris.
Hos autem quæcunq; manus ſua ſigna ſequantur,
Si memorem, prius humentem lux ſoluerit umbram
Cras acies atq; illa ducum, cras regna uidebis
Diſſona, ſaxiferæ ſurgat quibus imber arenæ.
Quæ iaculo gens apta leui, quæ picta pharetris
Venerit. ingentes animo iam proſpice campos.
Atq; hanc alipedi pulſantem corpora curru
Euryalen, quibus exultet mauortia turmis,
Et quantum elata ualeat peltata ſecuri,
Chara mihi, & ueras inter non ultima natas
Fatur, & occiduo libat cratera parenti.
Quiſq́; ſuis tum uota deis, & pocula fundit.
Dent acies, dent belligeros ſuperare labores.
Ecce autem gethicis ueniens gradiuus ab antris,
Ingentemq́; trahens arctoa per æquora nubem.
Aſpicit Aeæa Minyas ſtupefactus in urbe,
Ambitumq́; ſenem, promiſſaq́; uellera puppi
Theſſalicæ. citus ad ſummi ſtellantia patris
Tecta ruit, queſtuq́; Iouem teſtatur acerbo.
  Quæ ſtudijs rex magne quies. iam mutua uidi
Exitia, in ſolos hominum molimur honores.

Téq; ea cuncta iuuant, rabidam qui Pallada cœlo
Non abigis. neq; fœmineis ius obicis auſis.
Nun queror, extructa quod uexerit ipſa carina
Vellera ſacra meis ſperantem auertere lucis,
Quodq́; palam tutata uiros? ſic cætera pergat
Si ualet, inſidijs quid nunc fallacibus ambit,
Noſtra ut phryxæo ſpolientur templa metallo?
Non opus auxilio colchis, nec fœdere ueſtro
Et Perſen ſimul, & Minyas depoſcimus hoſtes.
Quin age quid tantæ coeunt in prælia gentes?
Quid tuus Aeſonides? imus nos protinus imus
In nemus auriferum, & ſumptis decernimus armis.
Vel tu ſola polo tacitis inopina tenebris
Labere. quantus ibi deus experiere, nec illas
Adſtiteris impune trabes. an martia templa
Intemeranda minus? tantus mihi luctus & angor,
Quod rudis, & ſola colimus ſi gentibus umbra,
Eſt amor. & rerum cunctis tutela ſuarum.
Et tibi magne pater terris donaria certant.
Eſt honor his etiam ſuus. at ego chara Mycenis
Culmina, uirgineas præder ſi Cecropis arces,
Iam coniux, iam te gemitu lachrymisq; tenebit
Nata querens. metuant ergo, nec talia poſſint.
Non tulit hæc animis, quin longa ſilentia Pallas
Rumperet, irridens ſtrepitumq́; minasq; gradiui.
Non tibi Aloidæ, quibus hæc fera murmura iactes.
Non lapithæ. ſed Pallas ait. neq; ego ægide digna,
Nec uocer ulterius proles Iouis, excidat iſte
Ni tibi corde tumor, lituos miſer armáq; faxo
Oderis, & primis adimam tua nomina bellis.

Quin ſimili matrem demens grauitate ſequutus,
Digna quidem, monſtrum ſuperis quæ tale creauit.
Quod tamē aggreſſæ ſcelus? aut quo crimine ſontes?
Si iuuenem, qui iuſſa ſui tam dira tyranni
Impauidus, maria & non dum qui nota ſubibat,
Iuuimus, & magnis aliquam ſpem mouimus auſis,
An nullas præferre preces, nec fœdera reges
Vlla ſequi, cæca ſed cuncta impellere pugna
Debuimus? ſic thraces agunt, ſic turbidus iſte
Si qua petit. cuperem hæc etiam num bella remitti,
Nec ſocias armare manus. da uellera rector,
Et medio nos cerne mari. quod ſi nea mauors
Abneget, & ſolus noſtris ſudoribus obſtat,
Ibimus indecores, fruſtráq; tot æquora uectæ.
Fas aliquem nequeat? ſic fœmina cœperat ardens.
Hic iterum alternis mauors inſurgere dictis.
Excipit hinc contra pater, & ſic uoce cohercet.
Quid ueſane fremis? cum uos iam pœnitet acti,
Peccatumq; ſatis, tunc ad mea iura uenitis.
Quolibet iſta modo, quacunq; impellite pugna
Quæ cœpiſtis, habent quoniam ſua fata furores,
Te tamen hoc coniux, & te mea nata monebo.
Sit Perſen pepuliſſe ſatis. nec uana retentet
Spes Minyas, finem' ue uelint imponere bello.
Illum etenim talis rerum manet. accipite ergo,
Victa retro nunc caſtra dabit, bellumq́; remittet
Territus aduentu ducis, & uirtute pelaſgi.
Mox ubi theſſalicis referent hos flamina terris,
Tunc aderit, uictorq́; domos & ſceptra tenebit,
Donec & Aeætem inopis poſt longa ſenectæ

Exilia(heu magnis quantum licet impia fatis)
Nata iubet, graiusq́; nepos in regna reponat.
Hic labor amborum, hæc ſunt diſcrimina fratrum.
Vadite, & aduerſis (ut quis uolet) irruat armis.
Dixerat. inſtaurat menſas, pacemq́; reducit.
Et iam ſydeream noctem dimittit Olympo.
Tunc adſuetus adeſt phlegias qui reddere pugnas,
Muſarum chorus, & cythara pulſator Apollo.
Fertq́; grauem phrygius circùm cratera miniſter.
Surgitur in ſomnos, ſeq́; ad ſua limina flectunt.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER SEXTVS.

T uigil his furijs ardet gradiuus, & acri
Corde tumet, nec quas acies quæ caſtra ſequatur
Inuenit. ire placet tandem, præſensq́; uideri,
Sternere ſi Minyas, magnoq́; rependere luctu
Regis pacta queat, graiamq́; abſumere puppem.
Impulit hinc currus monſtrum irreuocabile belli
Concutiens, ſcythiæq́; ſuper tentoria ſiſtit.
Protinus è caſtris fugit ſopor excita tela.
Turbati coiere duces. hos inſuper ingens
Fama mouet, rate quæ ſacra uulgabat achiuos
Adueniſſe ſui repetentes uellera phryxi

Quos malus hoſpitio, iunctaq́; ad fœdera dextra
Luſerit Æetes, atq; in ſua traxerit arma.
Ergo conſilijs dum nox uacat alta mouendis,
Legatos placet ire duces, mandataq́; Perſes
Edocet affari Minyas, fraudemq́; tyranni,
Vt moneant, qui nam hinc animos auerterit error.
Se primum Æmonijs hortatum ea uellera terris
Reddere, & exuuias pecudis dimittere ſacræ.
Hinc odium, & tanti ueniſſe exordia belli.
Quin potius dextramq́; ſuam, ſuaq́; arma ſequantur,
Aut remeent. neq; enim Æetæ promiſſa fidemq́;
Eſſe loco. abſtineant alienæ ſanguine pugnæ.
Non illos ideo tantos ueniſſe labores
Per maris ignoti. quid opus concurrere? nec quos
Oderis? hæc medio Perſes dum tempore mandat,
Aureus effulſit campis rubor, armaq́;, & acres
Sponte ſua ſtrepuere tubæ. mars ſæuus ab altis
Hoſtis Iò conclamat equis, agite ite, propinquat.
Hac ſimul hinc colchos, hinc fundit in æquora Per-
Tunc & quæq; ſuis commiſit prælia terris, (ſen.
Voxq́; dei pariter pugnas audita per omnis.
Hinc age riphæo quos uideris orbe furores
Muſa mone, quanto ſcythiam molimine Perſes
Concierit, quis fretus equis per bella uirisq́;.
Verum ego nec numero memorē, nec nomine cunctos
Mille uel ora mouens. neq; enim plaga gentibus ulla
Ditior, æterno quanquam Mæotia pubes
Marte cadat, pingui nunquam tamen ubere deſit,
Quod geminas arctos, magnū quod impleat anguē.
Ergo duces, ſolasq́; deæ mihi promite gentes.

Miſerat ardentes (mox ipſe ſecutus) Alanos,
Heniochoſq; truces iam pridem inſenſus Anauſis,
Pacta quod albano coniux Medea tyranno
Neſcius heu quanti thalamos aſcendere monſtri
Arſerit, atq; urbes maneat qui terror achæas.
Gratior ipſe deis, orbáq; beatior aula.
Proxima Biſaltæ regio ductorq; Colaxes
Sanguis & ipſe deum, ſcythicis quem Iuppiter oris
Progenuit, uiridem Maracen Tibiſenáq; iuxta
Hoſtia ſemifero dignum ſe credere captus
Corpore, nec nymphæ geminos exhorruit angues.
Cuncta phalanx inſigne Iouis, cælatáq; geſtat
Tegmina, diſperſos trifidis ardoribus ignes.
Nec primus radios miles romane coruſci
Fnlminis, & rutilas ſcutis diffuderis alas.
Inſuper auratos collegerat ipſe dracones
Matris oræ ſpecimen, linguiſq; aduerſus uterq;
Congruit, & tereti ſerpens dat uulnera gemmæ.
Tertius unanimis ueniens cum milibus Anchus
Cimmerias oſtentat opes, cui candidus olim
Crinis ineſt, natale decus. dat longior ætas
Iam ſpatium triplici percurrens tempora nodo.
Demittit ſacro geminas à uertice uittas.
Dat in Achemeniæ grauior de uulnere pugnæ.
Miſit in arma Darabs, acies quem martia circùm
Gangaridum potáq; Gerus quos efferat unda,
Quiq; lacum cinxere Bicen. non defuit Anxur,
Non Radalo cum fratre Sydon. ceſináq; leuo
Omine fatidicæ Phryxus mouet agmina ceruæ.
Ipſa comes ſetis fulgens & cornibus aureis

Ante

Ante aciem celſi uehitur geſtamine conti.
Mœſta necis ſæuæ luco reditura Dianæ.
Mouit & hylæa ſupplex cum gente ſyenem
Impia germani prætentans uulnera Perſes.
Denſior haud uſquam nec celſior extulit ullas
Sylua trabes, feſſæq; prius rediere ſagittæ,
Arboris ad ſummum quam peruenere cacumen.
Quin & ab hyrcanis Titanius expulit antris
Cyris in arma uiros, plauſtriſq; ad prælia cunctas
Cœialeæ traxere manus. ibi futilis illis
Et domus & crudo reſidens ſub uellere coniux,
Et puer è primo torquens temone cateias.
Linquitur abruptus pelago tyra. linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens ophiuſa uenenis.
Degeneresq; ruunt Sindi, glomerantq; paterno
Crimine nunc etiam metuentes uerbera turmas.
Hos ſuper erectam phalces agit æquore nubem
Cum fremitu, denſiq; leuant uexilla Coralli,
Barbaricæ quis ſigna rotæ, ferratáq; dorſo
Forma ſuum, truncæq; Iouis ſimulacra columnæ.
Prælia nec rauco curant incendere cornu,
Indigenas ſed rite duces & priſca ſuorum
Facta canunt, ueterumq; uiris hortamina laudes.
Aſt ubi Sidonicas inter pedes æquat habenas,
Illinc iuratos in ſe trahit æa batarnas,
Quos duce Teutagono crudi mora corticis armat,
Æquaq; nec ferro breuior nec rompheà ligno.
Nec procul albentes gemina fert Aclyde parmas,
Hyberni qui terga noae gelidumq; ſecuri
Eruit & tota non audit alaZona ripa.

Quoſq; Taras, niueumq; ferax Euarchus olorum.
Te quoq; uenturis ingens Ariaſmene ſæclis
Tradiderim, molem belli lateq; ferentem
Vndiq; falcatos deſerta per æquora currus.
Inſequitur drangæa phalanx, clauſtriſq; profuſi
Caſpiadæ, quis turba canum non ſegnius acres
Exilit adlituos, pugnaſq; capeſſit heriles.
Inde etiam par mortis honos, tumuliſq; recæpti
Inter auos poſitusq; uirum. nam pectora ferro
Terribileſq; innexa iubas ruit agmine nigro
Latratuq; cohors. quanto ſonat horrida ditis
Ianua, uel ſuperas hecatem comitatus in aulas.
Ducit ab hyrcanis uates ſacer agmina lucis
Vanus. eum ſcythiæ iam tertia uiderat æſtas
Magnanimos Minyas, argoaq; uela canentem.
Illius & dites monitis ſpondentibus Indi,
Et centum geminæ lagænaualia Thebes,
Totaq; riphæo panchaia rapta triumpho.
Diſcolor haſtatas effudit Iberia turmas,
Quas Sotaces, quas Latris agunt. & raptor amorū
Neurus, & expertes canentis Iazices æui.
Nanq; ubi iam uireſq; aliæ, notusq; refutat
Argus, & incœptus iam lancea temnit heriles,
Magnanimis mos dictus auis, haud ſegnia mortis
Iura pati dextra, ſed charæ occumbere prolis.
Enſe dato rumpuntq; moras natusq; parensq;,
Ambo animis, ambo miſeri tam fortibus actis.
Hic & odoratos ſpirantes crine Michael,
Ceſſææq; manus, & qui tua iugera nondum
Eruis ignotis inſons Arimaſpe metallis.

Doctus & Anchaces patulo uaga uincula Cyro
Spargere, & extremas laqueis adducere turmas.
Non ego ſanguineis geſtantem tympana bellis
Thyrſagetem, cinctumq; uagis poſt terga ſilebo
Pellibus, & nexas uiridantem floribus haſtas.
Fama ducem Iouis, & Cadmi de ſanguine Bacchum
Hac quoq; thuriferos fœlicia regna Sabæos,
Hac arabas fudiſſe manus. mox rumperet hebri
Cum uada thyrſagatas gelida liquiſſe ſub arcto.
Illis omnis adhuc ueterum tenor, & ſacer æris
Pulſus, & æoæ memoratrix tibia pugnæ.
Iungit opes Emeda ſuas, ſua ſigna ſecuti
Exomatæ toriniq; & flaui crine ſatharchæ.
Mellis honos torinis. ditant ſua mulctra ſatharchem
Iaxamatas uenatus alit. nec clarior ullis
Arctos equis. abeunt hypanin, fragilemq; per undã
Tigridis, aut ſæuæ profugi cum prole Læenæ,
Mœſtáq; ſuſpectæ mater ſtupet aggere ripæ.
Impulit & dubios Phryxei uelleris ardor
Centoras, & diros magico terrore choatras.
Omnibus in ſuperos ſæuus honor omnibus artes
Monſtrificæ. nunc uere nouo compeſcere frondes.
Nunc ſubitam trepidis meotim ſoluere plauſtris.
Maximus hos inter ſtygia uenit arte cohaſtes.
Sollicitat nec Martis amor, ſed fama citææ
Virginis, & patribus ſpirans Medea uenenis
Gaudet auerna palus. gaudet iam nocte quieta
Portitor, & toto ueniens latonia cœlo.
Ibant & geminis æquantes cornibus alas
Ballonoti, comitumq; celer mutator equorum

Meſus, & ingentis frenator ſarmata conti.
Nec tot ab extremo fluctus agit æquore, nec ſic
Fratribus aduerſa Boreas reſpondet ab unda,
Auctus apud fluuios uolucrum ſonus, æthera quatus
Tunc lituum concæptus adit, lymphataq; miſcet
Millia, quot folijs, quot floribus incipit annus.
Ipſe rotis genuit. intus ager tremebundaq; pulſu
Nutat humus. quatit ut ſæuo cum fulmine phlægrã
Iuppiter. atq; imis Typhoea reuerberat aruis.
Prima tenent illinc patrijs Abſyrtus in armis,
Et gener, ingenteſq; inter ſua millia reges.
At circa Æſonidem danaum manus, ipſaq; Pallas
Aegide terrifica, quam nec dea laſſat habendo,
Nec pater horrentem colubris, uultuq; tremendam
Gorgoneo, nec ſemineces oſtendere crines
Tempus adhuc, primaſq; ſinit concurrere pugnas.
Impulit hos contra Mauors pater, & mala leti
Gaudia, Tiſiphoneq; caput per nubila tollens
Ad ſonitus litui mediaq; altiſſima pugna,
Nec dum clara quibus ſeſe fuga mentibus addat.
Illi ubi conſertis iunxere frementia telis
Agmina, uirq; uirum galeis adflauit adactis,
Continuo hinc obitus, perfractaq; cædibus arma
Corporaq;, alternus cruor alternæq; ruinæ.
Voluit ager galeas, & thorax erigit imbres
Sanguineos. hinc barbarici glomerantur ouatus,
Hinc gemitus, mixtæq; uirum cum puluere uitæ.
Caſpius Aeæum correpto crine Moneſen
Abſtulit. hinc pariter colchi graiq; ſequuntur
Miſſilibus. rapit ille necem, prædamq; relinqui

Nec ſocijs iam cura uiri. dipſanta Careſus,
Strimonaq; obſcura ſpargentem uulnera funda
Deijcit albani caditis Cremedonidis haſta,
Iamq; latet, curruſq; ſuper turmæq; feruntur.
Proceſſere Melas & Fidaſmenus. incipit haſta
Ante Melas. leuis aſt abies eluſit utrunq;.
Enſibus inde ruunt. prior occupat ære citato
Caſſidis ima Melas. infracta eſt uulnere ceruix.
Mixta perit uirtus, neſcit cui debeat Ocheus,
Aut cui fata Tyres, dum ſibila reſpicit Iron
Cuſpidis argiuæ, pyliam latere accipit haſtam.
Viderat Hyrcanos paribus diſcurrere fratres
Caſtor equis, pater armento quos diues ab omni
Nutrierat, fatiſq; uiam monſtrarat iniquis.
Tum magis atq; magis peditem candore notato
Tyndariden incendit amor. ſimul obuius haſtam
Pectus in aduerſum ſubito iacet, alipedemq;
Conſtitit excuſſo uictor duce. riſit ab alta
Nube pater, prenſiſq; equitem cognouit habenis.
At pariter luctuq; furens uiſuq; Medontes
Tyndariden petit, & ſuperos ſic uoce precatur.
Hunc age uel cæſo comitem me reddite fratri.
Primus & hic noſtra ſonipes cadat impius haſta,
Credita qui miſero non retulit arma parenti,
Meq; uenit contra, captiuaq; terga miniſtrat.
Dixerat. Attei ſed eum prior haſta parentis
Deijcit, ad ſocias ſonipes citus effugit alas.
Quis tibi fatales unquam metuiſſet Amiclas,
Oebaliamq; manum tot Rhyndace montibus inter
Diuiſo, totidemq; fretis, cadit impiger una

Inguine transfoſſo clari Taulantis alumnus
Semudea genitrice Tages, cui plurima ſyluis
Peruigilat materna ſoror, culmsq; laborat.
Tenuia non illum candentis carbaſa Nili,
Non auro depicta chlamys, non flaua galeri
Ceſaries, pictoq; iuuant ſub tegmine bracæ.
Iamq; nouus mediæ ſtupefacta per agmina pugnæ
Vadit eques denſa ſpargens haſtilia dextra,
Fulmineumq; uiris profundens ingerit enſem
Hunc alternus & hunc, cum ſæuior ecce iuuentus
Sarmaticæ coiere manus, fremitusq; uirorum
Semiferi riget his molli lorica cathena.
Id quoq; tegmen auis age qui porrecta per armos
Et caput. ingentem campis hoſtilibus umbram
Fert abies obnixa genu, uaditq; uirum ui,
Vadit equum. docilis relegi docilisq; relinqui.
Atq; iterum medios non altior ire per hoſtes.
Orbibus hos rapidis, molliq; per æquora caſtor
Anfractu leuioris equi deludit anhelos,
Immemoresq; mori ſed non ijſdem artibus æque
Concurrunt, ultroq; ruunt in funera colchi.
Campeſus impacta latus inter & ilia quercu
Tollitur, ac mediam moriens deſcendit in haſtam.
Oebaſus infeſtum ſummiſſo poplite phalcen
Euaſiſſe ratus, læuum per luminis orbem
Transfigitur. teneræ liquuntur uulnere malæ.
Contra autem geminis fidens thoracibus, ictum
Suſtulit, & gladio Sibotes ferit ultima teli.
Ne quicquam iam cuſpis ineſt, nec fragmina curat
Ambenus, & trunco medium ſubit otrea ligno.

Seminecem taxes hipanim uehit, atq; remiſſum
Pone trahit fugiens, & curſibus exuit haſtam.
Dumq; recollectam rurſus locat, irruit ultro,
Turbatumq; lacon, & adhuc inuadit inermem.
Impulit aduerſo præceps equus ochea conto
Nequicquam totis reuocantem uiribus armos.
In latus accedit ſonipes, accedit & ipſe
Frigidus. arma cadunt. rorat procul ultima cuſpis.
Qualem populeæ ſidentem nexibus umbræ,
Siquis auem ſummi deducat ab aere rami,
Ante manu tacita, cui plurima credit harundo.
Illa dolis uiſcoq; ſuper correpta ſequaci
Implorat ramos, atq; irrita concitat alas.
Parte alia infeſtis (nam ſors adiunxit) in armis
Styrus adeſt, lætusq; uirum cognoſcit anauſin.
Et prior. en cuius thalamis Æætia uirgo
Dicta manet, noſtrosq; feret qui uictor amores.
Non ait inuitoq; gener mutabere patri.
Tum ſimul aduerſas collatis curſibus haſtas
Conijciunt. fugit adductis albanus habenis
Saucius, atq; datum leto non ſperat Anauſin.
Nec uidet. ille autem telo moribundus adacto,
Ad ſoceros pactæq; ſinus en coniugis inquit
Styre fugis uulnus referens, quod carmine nullo
Suſtineat, nullisq; leuet Medea uenenis.
Dixerat, extremus cum lumina corripit horror,
Voxq; repreſſa gelu, percuſſaq; uertice tellus.
Hinc animos acies auget, magnosq; dolores.
Turbine Geſandrum mauors rapit, ille morantis
Increpat, & ſtricto ſic urget iazicas enſe.

Nempe oẽs cecidere ſenes.nempe omnis ademptus
Ante pater. quæ uos ſubito tam fœda ſenectus
Corripuit,fregitq; animos,atq; abſtulit iras?
Aut mecum mediam iuuenes, agite,ite per urbem
Argolicamq; manum,aut claris occumbite factis.
Irruit,& patrias cœptis ferus aduocat umbras.
Sancte mihi V orapte pater tua pectora nato
Surgere nunc, animamq; parem, ſi fata peroſo
Tarda tibi,turpesq; moras non ſegnius ipſi
Paruimus,paruiq; etiam didicere nepotes.
Hæc ait, auditusq; erebo tunc corripit enſem
Turbidus, & furijs ardens quatit arma paternis.
Indigenis ſacratus aquis,magniq; ſacerdos
Phaſidis arctois Aquites errabat in armis,
Populeus cui frondis honor,conſpectaq; glauco
Tempora nectuntur ramo,te Cyrne parentis
Immemorem dure cupiens abducere pugnæ.
Iamq; omnes impune globos,diuerſaq; luſtrans
Agmina non usq̃ uidet,atq; iterum intrat in æquor
Vociferans, iterum belli diuerſa peragrat.
Lancea cœruleas circum ſtrepit incita uittas.
Opprimit amiſſis ferus hunc Geſander habenis.
Ille manum trepidans,atq; irrita ſacra tetendit,
Teq; per hanc,genitor(inquit)tibi ſi manet,oro
Caniciem compeſce minas,& ſicubi nato
Parce meo. dixit.contra ſic uictor adacto
Enſe refert,genitor turpi durare ſenecta.
Quem mihi reris adhuc,ipſe hac occumbere dextra
Maluit,atq; ultro ſegnes abrumpere metas.
Et tibi ſi pietas nati,ſi dextra fuiſſet,

Haud medij precibus teretes nunc tempora belli,
Præda future canum.iuueni ſors pulchrior omni,
Et certaſſe manu decet, & caruiſſe ſepulchro.
Dixerat. ille deos moriens cœlumq; precatur,
Dexterane miſero talis foret obuia nato.
Te quoq; Canthe tui non inſcia funeris Argo
Fleuit,ab inuita rapientem tela carina.
Iam ſcythicos miſerande ſinus, iam phaſidis amnem
Contigeras, nec longa dies,ut capta uideres
Vellera, & euboicis patrios de montibus ignes.
Illum ubi congreſſu ſubijt Geſander iniquo,
Territat his.tu qui faciles hominumq; putaſti
Has argiue domos,alium hic miſer aſpicis annum,
Altricemq; niuem,feſtinaq; tædia uitæ.
Non nos aut leuibus componere brachia remis
Nouimus, aut uentos opus expectare ferentes.
Imus equis qua uel medio riget æquore pontus,
Vel tumida premit iſter aqua.nec mœnia nobis
Veſtra placent. feror arctois nunc liber in aruis
Cuncta tenens mecũ.omnis amor iacturaq; plauſtri.
Sola nec ac longum uictor potiere rapina.
Aſt epulæ quodcunq; pecus,quæcunq; ferarum
Mitte Aſiæ,mitte argolicis mandata colonis,
Ne trepident.nunq̃ has hyemes,hæc ſaxa relinquat
Martis agros,ubi tam ſæuo durauimus amne
Progeniem, natosq; rudes, ubi copia leti
Tanta uiris ſic in patrijs bellare pruinis,
Prædariq; iuuat,talemq; hanc accipe dextram.
Dixit. & Aedonijs nutritum miſſile uentis
Concitat.it medium per pectus & horrida nexu

Letiſer aerachalybs trepidus ſuper aduolat Idas,
Ac ſimul œnides. pariterq; Menœtius & qui
Bebrycio propius remeauit ab hoſpite uictor.
At uero ingentem Telamon procul extulit orbem,
Exanimem te canthe tegens, ceu ſeptus in arcto
Dat catulos poſt terga leo ſic cominus haſta
Æacides greſſumq; tene, contráq; uentem
Septeno ualidam circunfert tegmine molem.
Nec minus hinc urget ſcythiæ manus, armáq; canthi.
Quiſq; ſibi, & graio pœnam de corpore poſcens.
Arduus inde labos, medióq; in corpore pugna
Conſeritur magno ueluti cum turbine ſeſe
Ipſius Euboiæ frangunt in limine uenti.
Quem pelagi rabies, quem nubila, quenq; ſequatur
Ille dies. obnixa uirum ſic cominus hæret
Pugna, nec arrepto uelli de corpore poſſunt.
Vt bouis exuuias multo qui frangere oliuo.
Dat famulis tendunt illi, tractuq; uiciſſim
Taurea terga domant. pingui fluit unguine tellus.
Talis utrinq; labos raptataq; limite in arcto
Membra uiri miſeranda meant. hi tendere contra
Hi contra, alternæq; uirum non cedere dextræ.
Hinc mediũ Telamon canthũ rapit. hinc tenet ardens
Colla uiri, & molles galeæ Geſander habenas.
Inſonuit quæ lapſa ſolo, dextramq; fefellit.
Ille iterum in clypei ſeptemplicis improbus orbem
Arietat, & canthum ſequitur, canthumq; repoſcit.
Quem manus à tergo ſocium rapit atq; recæptum
Virginis Euryales curru locat. aduolat ipſa,
Ac ſimul æmonidæ, Geſandrumq; omnis in unum

It manus, ille nouas acies & uirginis arma
Vt uidet, has etiam contra bellauimus inquit.
Heu pudor, inde lycen ferit ad confine papillæ.
Inde thoen, qua pelta uacat. iamq; ibat in Harpen
Vix dum prima leui ductantem cornua neruo.
Inq; labantis equi tendentem frena Enhippen,
Cum regina grauem nodis auróq; ſecurem
Congeminans, partem capitis, galeæq; ferinæ
Diſſipat. hic pariter telorum immanis in unum
It globus ille diu coniectis ſufficit haſtis.
Quin grauior nunq; cadens exterruit Idam.
Tunc ruit ut montis latus, aut ut machina muri,
Quæ ſcopulis trabibuſq; diu confectáq; flammis
Procubuit tamen, atq; ingentem propulit urbem.
Ecce locum tempuſq; ratus, iamq; & ſua poſci
Prælia falcatos infert Ariaſmenus axes,
Sæuáq; diffundit ſocium iuga, protinus omnes
Graiugenas, omnes rapturus ab inguine colchos.
Qualiter exoſus Pyrrhæ genus æquora rurſus
Iuppiter, atq; omnes fluuium ſi fundat habenas.
Ardua parnaſi lateant iuga, ceſſerit othrys
Piniger, & merſis decreſcant rupibus alpes.
Diluuio tali, paribuſq; Ariaſmenus urget
Excidijs, nullo rapiens diſcrimine currus.
Ægida tum primum uirgo ſphiramq; Meduſæ
Tercentum ſæuis ſquallentem ſuſtulit hydris,
Quam ſoli uidiſtis equi. pauor occupat ingens
Excuſſis in terga uiris, diramq; retorquet
In ſocios non ſponte luem. tunc enſibus uncis
Implicat, & trepidos lacerat diſcordia currus.

Romanas ueluti ſæuiſſima cum legiones
Tiſiphone, regesq; mouet, quorum agmina pilis
Quorum aquilis utrinq; micant. eademq; parentis
Rura colunt. idem lectos ex omnibus agris
Miſerat infœlix non hæc ad prælia tybris.
Sic modo concordes, externaq; fata petentes
Palladij rapuere metus. ſic in ſua uerſi
Funera concurrunt dominis reuocantibus axes.
Non tam fœda uirum laurentibus agmina terris
Eiecere Noti, libyco nec talis imago
Littore, cum fractas inuoluunt æquora puppes,
Hinc biiuges. illinc artus tenduntur heriles,
Quos radij, quos frena ſecant, trahiturq; trahitq;
Currus cæde madens. atroq; in puluere regum
Viſcera nunc alijs, alijs nunc curribus hærent.
Haud usq̃ colchorum animi, neq; peſte reuinctos.
Tela ſed implicitos miſeraq; in peſte reuinctos
Confodiunt. ac forma necis non altera ſurgit,
Quam ceruos ubi non umbro uenator edaci
Non pinna petit, hærentes ſed cornibus altis
Inuenit, & cæca conſtrictos accipit ira.
Ipſe recollectis audax Ariaſmenus armis
Deſilit. illum acies curuæ ſecat undiq; falcis,
Partiturq; rotis, atq; inde furentia raptus
In iuga, circæos tetigit non amplius agros.
Talia certatim Minyæ, ſparſiq; Cytæi
Funera miſcebant campis, ſcythiamq; premebant.
Cum Iuno Aeſonidæ non hanc ad uellera cernens
Eſſe uiam, nec ſic reditus regina parandos
Extremam molitur opem, funeſta priuſquam

Conſilia, ac ſæuas aperit rex perfidus iras.
Increpat & ſeris Vulcanum mœſta querellis,
Cuius flammiferos uidet inter regia tauros
Paſcua tartaream proflantes pectore noctem.
Hæc etenim Minyas ne iungere Marte peracto
Monſtra, ſatis iubeat Cadmæi dentibus hydri,
Ante diem timet, & uarias circunſpicit artes.
Sola animo Medea ſubit, mens omnis in una
Virgine, nocturnis qua nulla potentior aris.
Illius adflatus, ſparſosq; per auia ſuccos
Sydera fixa pauent, & aui ſtupet orbita ſolis.
Mutat agros, fluuiumq; uias. ſuus alligat ignis
Cuncta, ſopor recolit feſſos ætate parentes,
Datq; alias ſine lege colus. hanc maxima Circe
Terrificis mirata modis, hanc aduena Phryxus,
Quamuis athracio lunam ſpumare ueneno
Sciret, & Æmonijs agitari cantibus umbras.
Ergo opibus magicis, & uirginitate tremendam
Iuno duci ſociam coniungere quærit achiuo.
Non aliam tauris uidet & naſcentibus armis
Quippe parem, medio quæ ſtet in agmine flammæ,
Nullum mente nefas, nullos horreſcere uiſus,
Quid ſi cæcus amor ſæuusq; acceſſerit ignis?
Hinc ueneris thalamos, ſemperq; recentia ſertis
Tecta petit. uiſa iam dudum proſilit altis
Diua thoris, uolucrumq; exercitus omnis amorum,
Atq; prior placidis ſupplex ſaturnia dictis
Aggreditur, ueros metuens aperire timores.
In manibus ſpes noſtra tuis, omnisq; poteſtas
Nunc ait, hoc etiam magis annue uera fatenti.

Durus ũt argolicis Tirynthius exulat oris,
Mens mihi non eadem Iouis, atq; aduerſa uoluntas.
Nullus honor thalamis, flammæ'ue in nocte priores.
Da precor artificis blanda aſpiramina formæ
Ornatusq́; tuos terra cœloq́; potentes.
Senſit diua dolos, iam pridem ſponte requirens
Colchida, & inuiſi genus omne excindere Phœbi
Tum uero optatis potitur. nec paſſa precari
Vlterius, dedit ecce decus, fœcundaq́; monſtris
Cingula, non pietas quibus aut cuſtodia famæ,
Non pudor. at contra leuis & feſtina cupido,
Affatusq́; malis, dulcisq́; labentibus error,
Et metus, & demens alienaq́; cura pericli.
Omne ait imperium, natorumq́; arma meorum
Cuncta dedi, quaſcunq; libet nunc concute mentes.
Cingitur arcanis ſaturnia læta uenenis,
Atq; hinc uirgineæ uenit ad penetralia ſedis,
Chalciopen imitata ſono formáq; ſororem.
Fulſit ab inuita numen procul, & pauor artus
Protinus, atq; ingens Æætida perculit horror.
Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus inquit
Adueniſſe ſoror, nec noſtro ſola parenti
Scis ſocias iunxiſſe manus. at cætera muros
Turba tenet, fruiturq́; uirum cœleſtibus armis.
Tu thalamis ignaua ſedes. tu ſola paterna
Fixa domo. tales quando tibi cernere reges?
Illa nihil contra. nec enim dea paſſa, manumq́;
Implicat, & rapidis mirantem paſſibus aufert.
Ducitur infœlix ad mœnia ſumma, futuri
Neſcia uirgo mali, & falſæ commiſſa ſorori.

Lilia per uernos lucent uelut alba colores,
Præcipue quis uita breuis, totusq́; parumper
Floret honor, fuſcis etiam notus imminet alis.
Hanc reſidens altis hecate perſeia lucis
Flebat. & has imo referebat pectore uoces.
Deſeris heu noſtrum nemus, æqualesq́; cateruas
Ah miſera, ut graias haud ſponte uageris ad urbes,
Non iniuſſa tamen, neq; te mea cura relinquam,
Magna fugæ monimenta dabis. ſpernere nec uſquam
Mendaci captiua uiro, meq́; ille magiſtram
Sentiet, & raptu famulæ doluiſſe pudendo.
Dixerat aſt illæ murorum extrema capeſſunt,
Defixæq́; uirum lituumq́; fragoribus horrent.
Quales inſtanti nimborum frigore mœſtæ
Succedunt ramis, hærentq́; pauore uolucres.
Iamq́; gethæ, iamq́; omnis iber, drancæáq; denſa
Strage cadit legio, & latis proſternitur aruis.
Seminecesq́; duces inter ſua tela ſuosq́;
Inter equos ſæuam miſero luſtramine uerſant
Congeriem, & longis campos ſingultibus implent.
Victores patrium contra Pæana geloni
Congeminant, eadem redeunt mox gaudia uictis,
Qua deus & melior belli reſpexit imago.
Quis tales obitus dederit, quis talia facta
Dic age, tu ueri reminiſcere muſa furoris.
Abſyrtus clypei radijs, curruq́; coruſcus
Solis aui (cuius uibrantem cominus haſtam
Cernere, nec galeam gentes potuere minantem.
Sed trepidæ redeunt, & uerſo uulnera tergo
Accipiunt, magnisq́; fugam clamoribus augent).

Proterit impulſu grauis agmina, corporaq; atris
Sternit equis, gemitusq; premit ſpirantia cerui
Nec leuior comitatur Aron, horrentia cuius
Diſcolor arma ſuper, ſquallentesq; ære lacertos
Barbarica chlamys arcet acu, tremefactaq; uento
Implet equum qualis roſeis it lucifer alis,
Quem Venus illuſtri gaudet producere cœlo.
At non inde procul Ramelus & Acer Otaxes
Diſpulerant colchos, pariterq; inglorius armis
Fraude noua ſtabula, & furtis adſuetus inultis
Depopulare greges, frontem cum cornibus auxit
Hipſidus, inque dei latuit terrore lycæi.
Hac tunc attonitos facie defixerat hoſtes.
Quem ſimul ignota formidine bella mouentem
Vidit Aron, pauidos te inquit nūc rere magiſtros,
Et ſtolidum petiſſe pecus. non paſcua nec bos
Hic tibi. nocturnus mitte hæc ſimulacraq; panis,
Né ue deum mihi finge. deus quoq; conſere dextra.
Sic ait. intentaq; adiutum miſſile planta
Dirigit, & laxis patuerunt uulnera uillis.
Nec minus Æolij proles, Æætia Phryxi
Fertur & ipſa furens, ac ſe modo læta citatis
Agminibus, modo cognatis oſtentat achiuis.
Atq; hos in medio duri diſcrimine belli,
Laudibus inq; ipſis gaudens ubi uidit Iaſon,
Macte ait ò noſtrum genus & iam certa propago,
Æoliæ nec opina domus, ſat magna laborum
Dona fero, ſatis hoc uiſu quæcunq; rependo.
Dixit. & inſuetem, magniq; in fata ceraunis
Emicuit, clypeumq; rotans hunc poplite cæſo
Deicit,

Deicit, illum aperit lato per pectus hiatu
Argus. utrunq; ab equis ingenti porrigit aruo
Et Zacorū & palchem. peditem pedes haurit Amu
Sanguinis ille globos, effuſaq; uiſcera geſtat (ſtim
Barbarus, & caſſa frendens ſublabitur ira.
Dat Calais Bariſanta neci, ſemperq; propinquas.
Riphea uenali comitantem ſanguine pugnas,
Centum læta bouum, bellator corpora centum
Pactus equos. his ille animam lucemq; rependit
Crudelis. tandem dulces iam caſſus in auras
Reſpicit, ac nulla cœlum reparabile gaza.
Labitur intortos per tempora cœrula crines,
Tunc quoq; materna uelatus harundine Peucon.
At genitrix imis pariter Mæotis ab antris
Impleuit plangore lacus, natumq; uocauit,
Iam non per ripas, iam non per curua uolantem
Stagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.
Eurytius exhomatas agit æquore. Neſtoris haſtæ
Immoritur primæuus helix. nec reddita charo
Nutrimenta patri. primis ereptus in annis.
Ablatacum, Zetemq; Daraps illum exigat haſta.
Hunc figit ingenti ſubiti tum ſanguinis unda,
Vidit & extremo lucentia pectora ferro.
Ecce autem muris reſidens Medea paternis
Singula dum magni luſtrat certamina belli,
Atq; hos ipſa procul denſa in caligine reges
Agnoſcit, quæritq; alios Iunone magiſtra,
Conſpicit Æſonium longe caput, ac ſimul acres
Huc oculos, ſenſusq; refert, animumq; fauentem.
Nunc quo ſe raperet, nunc quo diuerſus abiret

Ante uidẽs, quotq́; unus equos, quotq́; fuderat arma,
Orantesq́; uiros quàm denſis ſiſteret armis
Quaq́; iterum tacito ſparſit uaga lumina uultu
Aut fratris quærens, aut pacti coniugis arma,
Sæuus ibi miſeræ ſolusq́; occurrit Iaſon.
Tunc his germanam aggreditur (ceu neſcia) dictis.
 Quis precor hic, toto iam dudum feruere campo
Quem tueor, quenq; ipſa uides? nam te quoq; tali
Attonitam uirtute reor? contra aſpera Iuno
Reddit agens ſtimulis, ac diris fraudibus urget.
Ipſum ait Æſonidem cernis ſoror, æquore tanto
Debita cognati repetit qui uellera Phryxi.
Nec nunc laude precor generis nec ſanguine quisq̃.
Aſpicis ut Minyas inter proceresq́; cytæos
Emicet effulgens, quantisq́; inſultet aceruis.
Et iam uela dabit, iam littora noſtra relinquet,
Theſſaliæ fœlicis opes dilectáq; Phryxo
Rura petens eat, atq; utinam ſuperetq́; labores.
Tantum affata, magis campis intendere ſuadet,
Dum datur, ardentesq́; uiri percurrere pugnas.
At ſimul hanc dictis, illum dea Marte ſecundo
Intulit, atq; nouas egit ſub pectore uires.
Ora ſub excelſo iam dudum uertice coni
Sæua micant, curſusq́; ardeſcit. nec tibi Perſe,
Nec tibi uirgo iubæ letabile ſydus achiuæ.
Acer ut Autumni canis, iratóq; uocati.
A` Ioue, fatales ad regna iniuſta cometæ.
Nec ſua crethiden latuit dea, uimq́; recentem
Sentit agi membris, ac ſe ſuper agmina tollit,
Quantus ubi ipſe gelu magnóq; incanuit imbre

Caucaſus, & ſummas abijt hybernus in arctos.
Tunc uero ſtabulis qualis leo ſæuit opimis
Luxurians ſpargitq́; famem, mutatq́; cruores.
Sic neq; parte ferox nec cæde moratur in una,
Turbidus inque omnes pariter furit. ac modo ſæuo
Enſe, modo infeſta rareſcunt cuſpide pugnæ.
Tunc & terrificis undantem cornibus hebrum,
Et gethicum Priona ferit. caput eripit Anchi
Brachiáq;, & uaſtis uoluendum mittit arenis.
At genitus Ioue compleuerat ſua fata Colaxes.
Iamq́; pater mœſto contriſtat ſydera uultu,
Talibus ægra mouens nequicquam pectora curis.
 Hei mihi ſi duræ natum ſubducere ſorti
Molior, atq; meis auſim confidere regnis.
Frater adhuc Amyci mœret nece, cunctaq́; diuum
Turba frenunt, quorum nati cecidere, cadentq́;.
Quin habeat ſua quenq; dies. cunctisq́; negabo,
Quæ mihi ſupremos miſero ſic fatus honores
Congerit, atq; animis moriturum ingentibus implet.
Ille uolat campis, immenſaq́; funera miſcet
Per cuneos, uelut hyberno proruptus ab arcu
Iber agens ſcopulos, nemorumq́; operumq́; ruinas,
Donec ab ingenti bacchatus uertice montis
Frangitur, inque nouum paulatim deficit amnem.
Talis in extremo proles Iouis emicat æuo.
Et nunc magnanimos. Hypetaona Geſithoumq́;,
Nunc Arinem. Nolbumq́; notat, iam ſaucius Apren.
Et deſertus equo Tydrum pedes excidit haſta
Phaſiaden, pecoris cuſtos de more paterni
Caucaſus ad primas genuit quem phaſidis undas.

Hinc puero cognomen erat, famulumq́; ferebant
Phaſidis intonſo nequicquam crine parentis.
Iamq́; alijs inſtabat atrox, cum diua ſupremas
Rumpit iniqua colus, uictorq́; aduenit Iaſon.
Excipit hunc ſæua ſic fatus uoce Colaxes.
Vos ſcythiæ ſaturate canes, ſcythiæq́; uolucres
Heu miſeri ueniſtis ait, ſaxumq́; prehenſum
Illius & dextræ geſtamen, & illius æui.
Concuſſa molitur humo. quod regia Iuno
Flexit ad ignotum caput, infletumq́; Moneſi.
Præceps ille ruit. nato non depulit ictus
Iuppiter. Æſoniæ uulnus fatale ſed haſtæ
Per clypeum, per pectus abit. lapſoq́; cruentus
Aduolat Æſonides, mortemq́; cadentis aceruat.
Spargitur hinc, miſeriſq́; uenit iam notus Alantro.
At regina uirum (neq; enim deus amouet ignes)
Perſequitur luſtrans, oculiſq́; ardentibus hæret.
Et iam læta minus præſentis imagine pugnæ,
Caſtigatq́; metus, & quas alit inſcia curas
Reſpiciens an uera ſoror, nec credere falſos
Audet atrox uultus, eademq́; in gaudia rurſus
Labitur, & ſæuæ trahitur dulcedine flammæ.
Ac uelut ante comas, ac ſumma cacumina ſyluæ
Lenibus alludit flabris lenis Auſter, at illum
Protinus immanem curuæ ſenſere carinæ.
Talis ad extremos agitur Medea furores.
Interdum blandæ direpta monilia diuæ
Contrectat, miſeróq; aptat flagrantia collo.
Quáq; dedit teneros aurum furiale per artus
Deficit, ac ſua uirgo deæ geſtamina reddit.

Non geminis non illa leui turbata metallo,
Sed facibus, ſed mole dei, quem pectore toto
Iam tenet. extremus roſeo pudor errat in ore.
Ac prior his. credis'ne patrem promiſſa daturum
O' ſoror, argolicus cui dijs melioribus hoſpes
Contigit? aut belli quantum iam reſtat acerbi?
Heu quibus ignota ſeſe pro gente periclis
Obijcit. hæc fantem medio in ſermone reliquit
Incœpti iam Iuno potens, ſecuráq; fraudis.
Imminet at celſis audentius improba muris
Virgo, nec ablatam ſequitur, quærit'ue ſororem.
Ah quoties uis dira ducum, denſiq́; repente
Æſoniden preſſere uiri, cunq; omnis in unum
Iber ijt, toties ſaxis pulſatur & haſtis.
Primáq; ad infeſti Laxanoris horruit arcus.
Alta ſed Æſonium ſupra caput exit harundo,
Téq; Caice petit. coniux miſeranda Caico
Linquitur, & primo domus imperfecta cubili.
Regius eois Miraces interpres ab oris
Venerat, ut colchos procul, atq; Æætia parthis
Fœdera donato non irrita iungeret auro.
Tum iuuenem terris parcæ tenuere cythæis,
Ac ſubiti mauortis amor. ſimul armiger ibat
Semiuir impubemq́; gerens, ſterilemq́; iuuentam.
Ipſe pharetratis reſidens ad frena tapetis,
Nunc leuis infeſto procurrit in agmina curru,
Nunc fuga conuerſas ſpargit mentita ſagittas.
Ad uiridem gemmis, & æoæ ſtamine ſyluæ
Subligat extrema patrium ceruice tiaram
Inſignis manicis, inſignis Acinace dextro.

Improba barbaricæ procurrunt tegmina plantæ;
Nec latuere diu ſauum ſpolia illa ſyenem,
Perq; leuem & multo maculatam murice tygrin
Concita cuſpis abit. ſubitos ex ore cruores
Saucia tygris hiat, uitamq; effundit herilem.
Ipſe puer fracto pronum caput implicat arcu.
Sanguine tunc atro, chlamys ignea, ſanguine uultus
Et grauidæ maduere comæ, quas flore Sabæo
Nutrierat, liquidoq; parens ſignauerat auro.
Qualem ſiquis aquis, & fertiles ubere terræ
Educat, ac uentis oleam fœlicibus implet,
Iam quæ det primam tenero de uertice frondem
Cum ſubito immiſſis præceps aquilonia nimbis
Venit hyems, nigraq; euulſam extendit arena,
Haud ſecus ante urbem Miraces, atq; ipſius ante
Virginis ora cadit. ſed non magis illa mouetur,
Vnius ægra metu, quàm te Meleagre furentem,
Quàm Talaum uidet, aut pugnas miratur Acaſti.
At ſatis hos ipſæ gentes campiq; uidebant
Tempeſtate pari uerſis incumbere turmis.
Ante oculos fuga fœda ducum, largusq; cadentum
It cruor, & currus dominis ingentibus orbi.
Non tulit hos Perſes gemitus, clademq; ſuorum,
Tergaq; uerſa tuens, his cœlum queſtibus implet.
Quid me iam patrijs eiectum ſedibus iſtas
Vt ſtruerem pugnas, ſcythiamq; in bella mouerem
Vos ſuperi, uos augurio iuſſiſtis inani?
Quid fratris ſæui tunc Iuppiter omina pœnas
Promiſere mihi nobis argoa parabas
Scilicet auxilia, & tantas coniungere uires.

Sæua quidem lucis miſeris mora. dent tamen oro
Vnum illum mihi fata diem, quo fallere achiuos
Quisq; uelit, quoq; hunc uideam uirtute ſuperbum
Æſonidem tantos flentem ſine honore labores.
Dixerat hæc, pectusq; ſuis euerberat armis,
Et galeam fletu, galeam ſingultibus implet.
Ibat & in medij præceps incendia belli,
Ni prior aduerſis Pallas uidiſſet ab armis.
Et ſecum ruit ecce ferox in funera Perſes,
Quem genitor colchis, ſolioq; reponere fratris
Iam ſtatuit. noſtra uereor ne fraude peremptum
Increpet, & culpam hanc magno terrore rependat.
Hæc dicens atro nebulam diffundit amictu,
Stridentesq; uiri circùm caput admouet haſtas.
Ille ſuper ſocias dementi turbine gentes
Erigitur paulum leui raptatus in æthra.
Iam tandem extremas pugnæ defertur in oras,
Forte ubi ſerus iber, ubi Sidoniæq; phalanges
Marte calent, ſolisq; iuuant clamoribus agmen.
Nox ſimul aſtriferas profert mortalibus umbras,
Et cadit extemplo belli fragor. ægraq; muris
Digreditur longum uirgo perpeſſa timorem.
Vt fera nyctélius paulum per ſacra reſiſtunt,
Mox rapuere deum iam iam quodcunq; paratæ
Thyiades, haud alio remeat Medea tumultu.
Atq; inter graiumq; acies patriasq; phalanges
Semper in expletis agnoſcit Iaſona curis,
Armaq;, quiq; caua ſupereſt de caſſide uultus.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER SEPTIMVS.

E quoq; theſſalico iam ſerus ab hoſpite ueſper
Diuidit, & te iam tua gaudia uirgo relinquunt.
Noxq; ruit, ſoli ueniens non mitis amanti.
Ergo ubi contactis extremo in limine plantis
Contigit ægra thoros, & mens incenſa tenebris,
Vertere tunc uarios per longa inſomnia queſtus,
Nec poterat quo ſcire malo, tandemq; fateri
Auſa ſibi paulum medio ſic fata dolore eſt.
Nunc ego quo caſu, uel quo ſic peruigil uſq;
Ipſa uolens errore trahor? non hæc mihi certe
Nox erat ante tuos iuuenis fortiſſime uultus,
Quos ego cur iterum demens iterumq; recordor
Tam magno diſcreta mari? quid in hoſpite ſolo
Mens mihi? cognati potius iam uellera Phryxi
Accipiat, quæ ſola petit, quæq; una laborum
Cauſa uiro. nam quando domos has ille reuiſet?
Aut meus Æſonias quando pater ibit ad urbes?
Fœlices medijs qui ſe dare fluctibus auſi,
Nec tantas timuere uias, talemq; ſequuti
Hunc qui deinde uirum, ſed ſi quoq; talis abito.
Iam iactata thoro, nimiumq; experta cubile
Ecce uidet tenui candeſcere limen Eoo.

Nec minus inſomnem lux orta refecit amantem,
Quàm cum languentes erexit imber ariſtas.
Grataq; iam feſſis deſcendunt flamina remis.
At ſua longarum Minyas iam cura uiarum
Admonet, inq; ipſo nequicquam tempore regem
Lætitiæ meritiq; petunt, quem paſſus Iaſon
Vota prius, captasq; deis accendere prædas.
Prominet, atq; oculos longe tenet, aurea ſi iam
Pellis, & oblatis clareſceret aſpera uillis.
Ille autem iam iam uultus uocesq; paratas
Ante aperit, rumpitq; moras, inq; ipſa morantis
Proſilit ora uiri, taliq; effunditur ira.
Orbe ſatos alio, ſua littora regnaq; habentes
Quis furor has medijs tot fluctibus egit in horas?
Quis'ue mei uos tantus amor? tu prima malorum
Cauſa mihi tu Phryxe gener. non te æquore merſum
Quo ſoror, ut fœlix nullos nunc nomine graios
Noſſem ego, qs regum Pelias, quis theſſalus, aut quæ
Græcia? quod nā hominū cerno genus? aut ubi cautes
Cyaneæ? uenit ſcythicas en hoſpes in oras.
Quinquaginta Aſiam (pudet heu) penetrarit Iaſon
Exulibus, meq; ante alios ſic ſpreuerit una
Vna ratis, ſpolium ut Iuno de rege reportet.
Ipſum effere meos atq; ipſum pandere lucos
Imperet, & nullo dignetur uincere bello.
Cur age non templis ſacrata auellere dona
Omnibus, atq; ipſas gremijs abducere natas
Prædo libet? uobis'ne domos, uobis'ne parentes
Eſſe putem? ratis infandis quos ſola rapinis
Sæuaq; paſcit hyems, & quos (credamus ut ipſis),

Rex ſuus illiſit pelago, uenitq; reuerti,
Scilicet Æoliæ pecudis potiatur ut auro,
Ante meus cæſa deſcendet caucaſus umbra,
Ac prior Æmonias rapiet ſuper æquora prædas,
Haud ego cum uictis ſtatui feralibus hellem.
Si tamen his aliter perſtas non cedere terris,
Teq; pudor caſſi reditus mouet, ac latet una
Neſcio quid plus puppe uiris, haud ipſe morabor
Quæ petitis. modo noſtra prior tu perfice iuſſa.
Martius ante urbem longis iacet horridus annis
Campus, & ardentes ac me quoq; uomere preſſo
Me quoq; cunctantes interdum agnoſcere tauri.
His magis atq; magis rabiem nunc noſtra ſenectus
Luxuriemq; dedit, ſolitoq; ſuperbior ignis
Ore fremit, ſuccede meæ fortiſſime laudi,
Et noſtros recole hoſpes agros. nec ſemina deerunt,
Quæ prius ipſe dabam, & meſſes quas ſolus obibam.
Conſilijs nox una ſatis, tecumq; retracta,
Cumq; tuis hæc iuſſa deis. ac ſiquid in iſto eſt
Robore, prædicti ueniens in rura laboris,
Ipſe incertus adhuc tenebris te protinus illis
Inuolui flammisq; uelim durare parumper,
An magis euerſo iacias dum ſemina campo,
Ac tibi Cadmæi dum ſeminis exeat hydri
Miles, & armata floreſcant pube nouales.
Filia prima trucis uocem mirata tyranni
Hæſit, & ad iuuenem pallentia retulit ora,
Contremuitq; metu, ne neſcius audeat hoſpes,
Seq; miſer ne poſſe putet. perſtrinxerat horror
Ipſum etiam, & mœſta ſtabat defixus in ira.

Non ita Tyrrhenus ſtupet magis ionius alto,
Qui te iam Lilybæe tuens, clarumq; ſerena
Arce pharon, præceps ſubito nuſq̃ hoſtia, nuſquam
Auſoniam uidet, & ſæuas adcedere ſyrtes.
Tum tamen in fando quæ det reſponſa tyranno
Colligit, & tandem obtutu conſurgit ab alto.
Non ait hos reditus, non hanc Æeta dediſti
Spem Minyis, cum prima tuis pro mœnibus arma
Induimus. quo uerſa fides? quos ueſtra uolutant
Iuſſa dolos? alium hic Pelian, alia æquora cerno.
Quin agite hoc omnes odijsq; urgete tyranni
Imperijsq; caput, quanquam mihi dextera nec ſpes.
Defuerit mox iuſſa pati, nec cedere duris.
Vnum oro, ſeu me illa ſuis ſeges obruet haſtis,
Hauriet aduerſo ſeu craſtinus ignis hiatu,
Nuncius hinc ſæuas Peliæ mittatur ad aures
Hic periſſe uiros, & me ſi ueſtra fuiſſet
Vlla fides, reducem patriæ potuiſſe referri.
Talibus attonitos dictis natamq; patremq;
Linquit, & infida præceps prorumpit ab aula.
At trepida & medios inter deſerta parentes
Virgo ſilet, nec fixa ſolo ſeruare parumper
Lumina, nec potuit mœſtos non flectere uultus,
Reſpexitq; fores, & adhuc inuenit euntem,
Viſus & heu miſeræ tunc pulchrior hoſpes amanti
Diſcedens. tales humeros ea terga relinquit.
Illa domum atq; ipſos paulum procedere poſtes
Optat, & ardentes tenet intra limina greſſus.
Qualis ubi extremas Iò uaga ſentit arenas,
Fertq; refertq; pedem, tumido quam cogit Erinnys

Ire mari, phariæq́; uocant trans æquora matres.
Circuit haud aliter foribusq́; impendet apertis
An melior Minyas reuocet pater, oráq; quærens
Hoſpitis, aut ſolo mœret deſerta cubili,
Aut uenit in charæ gremium refugitq́; ſororis.
Atq; loqui conata ſilet, rurſusq́; recedens
Quærit, ut Ææis hoſpes conſederit oris
Phryxus, ut aligeri Circem rapuere dracones.
Tum comitum uiſu fruitur miſeranda ſuarum,
Expleriq́; nequit, ſubitóq; parentibus hæret
Blandior, & patriæ circunfert oſcula dextræ,
Sic aſſueta thoris, & menſæ dulcis herili
Ægra noua iam peſte canis, rabiéq; futura
Ante fugam totos luſtrat queribunda penates.
Tandem etiam molli ſeſe ſimul increpat ira.

Pergis ait demens téq; illius angit imago
Curáq;, qui pro fuga forſan tenet alta carina,
Quiq; meum patrias referet nec nomen ad urbes.
Quid me autem ſic ille mouet, ſuperet'ne labores
An cadat, & tanto turbetur græcia luctu?
Saltem fata uirum ſi iam ſuprema ferebant
Iuſſus ad ignotos potius foret ire tyrannos.
O` utinam & tandem non hac moreretur in urbe.
Nanq; & ſydereo noſtri de ſanguine phryxi
Dicimur, & charam uidi indoluiſſe ſororem.
Séq; ait has iuſſis actum miſer ire per undas.
Aut redeat quocunq; modo, méq; iſta precari
Neſciat, atq; meum non oderit ille parentem.
Dixerat hæc, ſtratóq; graues proiecerat artus.
Si ueniat miſerata quies, cum ſæuior ipſe

Turbat agitq́; ſopor. ſupplex hinc ſternitur hoſpes,
Hinc pater. illa noua rumpit formidine ſomnos,
Erigiturq́; thoro, famulas charosq́; penates
Agnoſcit modo theſſalicas raptata per urbes.
Turbidus ut pœnis cæcisq́; pauoribus enſem
Corripit, & ſæuæ ferit agmina matris Oreſtes.
Ipſum angues, ipſum horriſoni quatit ira flagelli.
Atq; iterum infeſtæ ſe feruere cæde lacenæ
Credit agens, falſaq́; redit de ſtrage dearum
Feſſus, & in miſeræ conlabitur ora ſororis.
His ubi nequicquam nutantem colchida curis
Iuno uidet, nec dum extremo parere furori,
Non iam mentitæ uultum uocemq́; reſumit
Chalciopes, quando ardor habet, leuiorq́; pudori
Mensq́; obnixa malo, tenues ſublimis in auras
Tollitur, & fuluo Venerem ueſtigat olympo.

Sum memor, ut tantum mecum partita laborem.
Illa nimis ſed dura manet, conuerſaq; in iram
Et furias dolet, ac me nunc decæpta reliquit.
I precor, atq; iſtum (quo me fruſtratur) amorem
Vince precor, patrijs ut tandem euadere tectis
Audeat, atq; meum caſu defendere ab omni
Æſonidem. quin illa ſacro quo freta ueneno,
Illum etiam totis adſtantem noctibus anguem,
Qui neruus omne ſuum, quiq; aurea (reſpice porro)
Vellera tot ſpiris circùm tot ductibus implet,
Soluat, & in ſomnos ingenti ſoluat ab orno.
Hæc tibi non furijs, atq; ipſi cætera mando.
Tum Venus aligerum mater ſic fatur amorum.

Nec tibi cum primos aggreſſa es flectere ſenſus

Virginis, ignotaq; animum contingere cura
Deſuimus. data continuo quod cingula ſoli
Noſtra tibi, quis mota loco, labefactaq; ceſſit.
Haud ſatis eſt ſed me ipſum opus, et cunctātia poſcunt
Pectora me dubiusq; pudor. iam fœdera ſaxo
Æſonij petat ipſa uiri, metuatq; morari.
Tu face luciferæ citus ad delubra Dianæ
Deueniat, ſacras ſolita eſt ubi fundere tedas
Colchis, & æquali dominam luſtrare caterua.
Nec te nunc Hecates ſubeat metus, ut mea forte
Impediat, nec me ætati quin audeat opto.
Continuo tranſibit amor, cantuq; trilingui
Ipſam flammiferos cogam compeſcere tauros.
Amplexuq; petit. uolucrem tunc aſpicit irim.
Feſtinansq; iubet monitis parere Diones.
Et iuuenem Æſonium prædicto ſiſtere luco.
Protinus hinc iris Minyas, cytherea petiuit
Colchida, caucaſeis ſpeculatrix Iuno reſedit
Rupibus, attonitos æaea in mœnia uultus
Speq; metuq; tenens, & adhuc ignara futuri.
Vix primas occulta Venus proſpexerat arces.
Virginis ecce nouus mentem perſtringere langor
Incipit. ingeminant commotis queſtibus æſtus.
Ergo iterum ſenſus uarios ſuper hoſpite uoluens
Mœret, & abſenti nequicquam talia fatur.
Si tibi theſſalicis, nunc ſi tua forte uenenis
Mater, & heu ſiqua eſt poſſet ſuccurrere coniux,
Quid ue tuos uirgo poſſim niſi flere labores.
Hoc ſatis, ipſa etiam caſus ſpectare ſupremos,
Atq; iterum duræ cogar comes ire ſorori.

Et nunc ille ſui non quenquam ſorte moueri,
Non ullum meminiſſe putat, cunq; omnibus odit
Me quoq;. ſi quando fuerit tamen ulla poteſtas.
Illum ego qui diris cinis ultimus hæſerit aruis,
Oſſaq; quis tauri, ſæuusq; pepercerit ignis
Componam, ſedemq; dabo. fas tunc mihi manes
Dilexiſſe uiri. tumuloq; has reddere curas.
Dixerat. ecce thoro Venus improuiſa reſedit.
Sic ut erat mutata deam, mentitaq; pictis
Veſtibus, & magica Circen titanida uirga.
Ipſa uelut lenti fallatur imagine ſomni
Hic oculos incerta tenet, magniq; ſororem
Paulatim putat eſſe patris. tum flebile gaudens
Proſiluit. ſæuæq; ultro tulit oſcula diuæ.
Ac prior. ò tandem uix tandem reddita Circe
Dura tuis, quæ te bijugis ſerpentibus egit.
Hinc fuga? quæ ue fuit patrijs mora gratior oris?
An te & theſſalica phaſin petiere carinæ?
Perq; tot infœlix fruſtra uada uenit Iaſon?
Quàm patriæ te mouit amor. tum cætera rumpit
Occurritq; Venus. tu nunc mihi cauſa uiarum.
Sola tuæ uenio (iam pridem ignaua) iuuentæ.
Cætera parce queri. neu me meliora ſequutam
Argue. quippe etiam repetentur munera diuum.
Omnibus hūc potius cōmunem animantibus orbem.
Communes & crede deos. patriam inde uocato,
Qua redijtq; dies. nec nos ò nata malignis.
Cluſerit hoc uno ſemper ſub frigore menſis?
Fas mihi non habiles ? & tibi linquere colchos?
Et nunc Auſonij coniux ego regia pici.

Nec mihi flammiferis horrent ibi paſcua tauris.
Méq; uides tuſci dominam maris. at tibi qui nam.
Sauromatæ miſeranda proci? cui uadis ibero?
Hei mihi uel ſæuo coniux non una gelono?
Illa deæ contra iam dudum ſpernere uoces.
Non ita me immemorem magnæ Perſeidos inquit
Cernis, ut infœlix thalamos ego cogar in illos.
I precor, atq; unum pro me dimitte timorem.
Sed magis his miſeram (quando potes) eripe curis.
Vnde metus eſt uſq; mihi, quæq; aſpera ſemper
Perpetior duræ iam dudum incendia mentis.
Nulla quies animo, nullus ſopor. ardua menti
Quære malis noſtris requiem, mentemq; repone.
Redde diem. noctem mihi deme, adprendere ueſtes
Somniferas, ipſaq́; oculos componere uirga.
Tu quoq; nil mater prodes mihi fortior ante
Sola fui. triſtes thalamos, infeſtáq; cerno
Omnia, uipereos ipſi tibi ſurgere crines.
Talia uerba dabat, collapſaq́; flebat iniquæ
In ueneris Medea ſinus, peſtemq́; latentem
Oſſibus, atq; imi monſtrabat pectoris ignem.
Occupat amplexu Venus, & funalia figit
Oſcula, permixtumq́; odijs inſpirat amorem
Dumq́; illam uarijs mœrentem uocibus ambit,
Inque alio ſermone tenet. quin hoc ait audi.
Atq; attolle genas, lachrymisq́; hæc infit obortis.
Cum leuis à ſuperis ad te modo laberer auris,
Forte ratem primo fugientem littore cerno.
Qualem noſtra ſuo nunquam dimittere ponto
Vellet, adhuc omnes quæ detinet inſula nautas.

Vnus ibi ante alios, qui tum quoq; pulchrior omnis
Viſus erat longeq́; ducem mirabar & ipſa
Aduolat, atq; unam comitum ratus eſſe tuarum.
Per tibi ſiquis ait morituri protinus horror,
Et quem non meritis uideas occurrere monſtris,
Hæc precor, hæc dominæ referas ad uirginis aurem,
Tu fletus oſtende meos illi has ego uoces
Qua datur, haſq́; manus ut poſſum à littore tendo
Ipſæ ego, quas mecum per mille pericula traxi
Defecere deæ. ſpes & uia ſola ſalutis
Quam dederit, ſi forte dabit. ne uota repellat
Ne mea totq́; animas qualis nec uiderit ultra
Dic precor auxilio iuuet, atq; hæc nomina ſeruet.
Si pelopis duros prior Hippodamia labores
Expedijt, totq́; ora ſimul uulgata procorum
Reſpiciens tandem patrios exhorruit axes.
Si dedit ipſa neci fratrem Minoia uirgo,
Cur non hoſpitibus fas ſit ſuccurrere dignis
Te quoq;? & Ææos iubeas miteſcere campos?
Occidat æterna tandem Cadmæia morte
Iam ſeges, & uiſo ſpumantes hoſpite tauri.
Hei mihi quod nullas hic poſſum exoluere grates.
Attamen hoc ſæua corpus de morte recæptum
Hanc animam ſciat eſſe ſuam. miſerebitur ergo
Dic ait, an potius, ſtrictumq́; ruebat in enſem.
Promiſi (ne falle precor) cumq́; ipſa mouerer
Alloquio caſuq́; uiri, te paſſa rogari
Sum potius, tu laude noua, tu ſupplice digno
Dignior es. & fama meis iam parta uenenis.
Torſerat illa graui iam dudum lumina uultu

Vix animos dextramq́; tenens, quin ipſa loquentis
Iret in ora deæ, tanta pudor æſtuat ira
Verba cauens. horror molles inuaſerat annos.
Iamq́; thoro trepidas infœlix obruit aures.
Nec quo ferre fugam, nec quo ſe uertere poſſet
Prenſa uidet. rupta condi tellure premiq́;
Iam dudum cupit, ac diras euadere uoces.
Illa ſequi iubet, & portis expectat in ipſis.
Sæuus echionia ceu penthea Bacchus in aula
Deſerit infectis per roſcida cornua uictis,
Cum tenet ille deum, pudibundáq; tegmina patris
Tympanáq;, & mollem ſubito miſer accipit haſtam.
Haud aliter deſerta pauet, perq; omnia circùm
Fert oculos, tectisq́; negat procedere uirgo.
Contra ſæuus amor, contra periturus Iaſon
Vrget, & auditæ creſcunt in pectore uoces.
Heu quid agat? uidet externo ſe prodere patrem
Dura uiro, famam ſcelerum iamq́; ipſa ſuorum
Proſpicit, & queſtu ſuperos, queſtuq́; fatigat
Tartara. pulſat humū, manibusq́; inurmurat uncis
Noctis heram, ditemq́; ciens, ſuccurrere tandem
Morte uelint, ipſumq́; ſimul demittere leto
Quem propter furit abſentem, ſæuiſſima poſcit
Nunc peliam, tanta iuuenem qui perderet ira.
Proclamat neq; opem ignoto, uiresq́; daturam.
Ac neq; tam turpi ceſſuram ſemper amori.
Sæpe ſuas miſero promittere deſtinat artis.
Denegat, atq; una potius diſcernit in ira.
Atq; thoro proiecta manet. cum uiſa uocari
Rurſus, & impulſo ſonuerunt cardine poſtes.

Ergo ubi neſcio quod penitus ſe numine uinci
Sentit, & abſciſſum quicquid pudor ante monebat.
Tum thalami penetrale petit, quæ maxima norat
Auxilia Æmoniæ quærens pro rege carinæ.
Vtq; procul magicis ſpirantia tecta uenenis,
Et ſæuæ patuere fores. oblatáq; contra
Omnia, quæ ponto, quæ manibus eruit imis,
Et quæ ſanguinea lunam diſtrinxit ab ira.

Tu ne ſequeris ait quicq̈, aut patiere pudendum?
Cum tibi tot mortis ſcelerisq́; breuiſſima tanti
Effugia? hæc dicens qua non uelocius ulla
Peſtiferam toto nequicquam lumine luſtrat,
Cunctaturq́; ſuper, morituráq; colligit iras.
O` nimium iocunda dies, q̈ chara ſub ipſa
Morte magis ſtetit, & ſeſe mirata furentem eſt.
Occidis heu. primo potes hoc durare ſub æuo.
Nec tu lucis ait, nec uideris ulla iuuentæ
Gaudia. non dulces fratris pubeſcere malas.
Hunc quoq; qui nunc eſt crudelis Iaſona neſcis
Morte perire tua, qui te nunc inuocat unam,
Qui rogat, & noſtro quem primum in littore uidi.
Cur tibi fallaces placuit coniungere dextras?
Tunc poteratq́; iſtis iuuenem non perdere monſtris.
Protinus ipſa etiam (fateor) tunc ipſa uolebam.
Teſtor chara tuas Circe titania uoces.
Te ducente ſequor. tua me grandæua fatigant
Conſilia, & monitis cedo minor. hæc ubi fata,
Rurſus ad Æmonij iuuenis curamq́; metumq́;
Vertitur. hunc ſolum propter ſe uiuere gaudens,
Siue mori, quodcunq; uelit maiora precatur

Carmina, maiores Hecaten immittere uires
Nunc ſibi, nec notis ſtabat contenta uenenis.
Cingitur inde ſinus, & qua ſibi ſida magis uis
Nulla, promethea florem de ſanguine fibræ
Caucaſeum, tonitru nutritaq; gramina promit
Quæ ſacer ille niues inter triſteſq; pruinas
Durat editq; cruor, cum uiſcere uultur adeſo
Tollitur è ſcopulis, & roſtro irrorat aperto.
Idem nec longi langueſcit finibus æui
Immortale uirens. idem ſtat fulmina contra
Sanguis, & in medijs floreſcunt ignibus herbæ.
Prima Hecate ſtygijs duratam fontibus harpen
Intulit, & ualidas ſcopulis effodit ariſtas.
Mox famulæ monſtrata ſeges, quæ lampade phœbes
Sub decima, iuga fœta metit. ſæuitq; per omnes
Relliquias, ſaniemq; dei, gemit irritus ille
Colchidos ora tuens. totos tunc contrahit artus
Mente dolor, cunctæq; tremunt ſub falce cathenæ.
Talibus infœlix contra ſua regna uenenis
Induitur, noctiq; tremens infertur opacæ.
Dat dextram, blandeq; pauẽs uocem Venus, & quã
Alloquijs, iunctoq; trahit per mœnia paſſu,
Qualis adhuc teneros ſupremum pallida fœtus
Mater ab excelſo produxit in aera nido,
Hortaturq; ſequi, breuibusq; inſurgere pinnis.
Illos cœrulei primus ferit horror Olympi,
Iamq; redire rogant, adſuetaq; quæritur arbor.
Haud aliter cæca per mœnia deficit urbis
Incedens, horretq; domos Medea ſilentes.
Hic iterum extremæ nequicquam in limine portæ

Subſtitit, atq; iterum fletus animiq; ſoluti
Reſpexitq; deam, paulumq; his uocibus hæſit.
Ipſe rogat certe, meq; ipſe implorat Iaſon.
Nulla ne culpa ſubeſt? labes non ulla pudoris,
Nullus amor, nec turpe uiro ſeruire precanti.
Illa nihil contra, uoceſq; abrumpit inanes.
Et iam iam magico per opaca ſilentia colchis
Cœperat ire ſono, monſtrataq; condere uultus
Numina, cumq; ſuis auerti collibus amnes.
Iam ſtabulis, gregibusq; pauor, ſtrepituſq; ſepulchris
Inciderat, ſtupet ipſa graui nox tardior umbra.
Iamq; tremens longe ſequitur Venus. atq; ſub altas
Peruenere trabes, diuæq; triformis in umbram.
Hic ſubito ante oculos non dum ſperatus Iaſon
Emicuit, uiditq; prior conterrita uirgo.
Atq; hic ſe profugam uolucri thaumantias ala
Suſtulit, inde Venus dextræ dilapſa tenenti.
Obuius ut ſera cum ſe ſub nocte magiſtris
Impingit pecoriq; pauor, quales'ue profundum
Per chaos occurrunt cæcæ ſine uocibus umbræ.
Haud ſecus in medijs noctis nemoriſq; tenebris
Inciderant ambo attoniti, iuxtaq; ſubibant
Abietibus tacitis aut immotis cypariſſis
Aſſimiles, rapidus non dum quas miſcuit auſter.
Ergo ut erat uultu defixus uterq; ſilenti,
Noxq; ſuum peragebat iter, iam iam ora leuare
Aeſonidem, fariq; cupit Medea priorem.
Quam ſimul effuſis pauitantem fletibus heros,
Flagranteſq; genas uidit, miſerumq; pudorem.
Has tandem uoces dedit, & ſolatus amantem eſt.

Fers ne aliquem ſpem lucis ait? miſerata laborem
Nempe uenis? an & ipſa mea lætabere morte?
Ne precor infando ſimilem te uirgo parenti
Geſſeris. haud tales decet inclementia uultus.
Haſcine nunc grates, hæc expectata laborum
Dona dari decuit. ſic te ſub teſte remitti.
Fas mihi uirgo tuum? iuſtas da uocibus aures
Nec pater ille tuus tantis me opponere monſtris
Quid meritum? aut tales uoluit me expēdere pœnas?
Iam iacet externa quod nunc mihi cuſpide cantus,
Quodq́; meus ueſtris cecidit pro mœnibus Iphis,
Aut ſcythiæ tanta inde manus. iuſſiſſet abire
Perfidus, atq; ſuis extemplo cedere regnis.
Spem mihi promiſſam per quæ diſcrimina rurſus
Et reddat qua lege uides. occumbere tandem
Poſſumus, idq́; ſedet, quam non quæcunq; ſubire
Patris iuſſa tui. nunquam ſine uellere abibo
Hinc ego. degenerem nec me tu prima uidebis.
Hæc ait illa tremens, ut ſupplicis aſpicit ora
Conticuiſſe uiri, iamq́; & ſua uerba repoſci,
Nec quibus incipiat demens uidet, ordine nec quo,
Quó ue tenus, prima cupiens effundere uoce
Omnia, ſed nec prima pudor dat uerba timenti
Hæret. & attollens uix tandem lumina fatur.
Quid precor in noſtras ueniſti theſſale terras?
Vnde mei ſpes ulla tibi? tantosq́; petiſti
Cur non ipſe tua fretus uirtute labores?
Nempe ego ſi patrijs timuiſſem excedere tectis,
Occideras, nempe hanc animam pars ſæua manebat
Funeris. ò ubi Iuno, ubi nunc tritonia uirgo,

Sola tibi quoniam tantis in caſibus adſum.
Externæ regina domus, miraris & ipſe
Credo, nec agnoſcunt hæ nunc Æætida ſyluæ.
Sed fatis ſum uicta tuis. cape munera ſupplex
Non mea teq́; iterum pelias ſi perdere quæret,
Inque alios caſus, aliasq́; immittet ad urbes,
Heu formæ ne crede tuæ. titania iamq́;
Gramina, perſeasq́; ſinu depromere uires
Cœperat. his iterum compellat Iaſona dictis.
Si tamen aut ſuperis aliquam ſpem ponis in ipſis,
Aut tua præſenti uirtus educere leto
Si te forte poteſt, & iam nunc deprecor hoſpes
Me ſine, & inſontem miſero dimitte parenti.
Dixerat extemplo (neq; enim matura ruebant
Sydera, & extremo ſuffecerat axe bootem)
Cum gemitu & multo iuueni medicamina fletu.
Non ſecus ac patriam pariter famamq́; decusq́;
Obicit. ille manu ſubit, & uim corripit omnem.
Inde ubi facta nocens, & non reuocabilis unquam
Ceſſit ab ore pudor, propiorq́; impleuit Erinnys.
Carmina nunc totos ſoluit, figitq́; per artus
Aeſonida, & totum ſepteno murmure fertur
Per clypeum, atq; uiro grauiorem reddidit haſtam.
Iamq́; ſui tauris languent abſentibus ignes.
Nunc age, & has inquit criſtas, galeamq́; reſume,
Quam modo funerea tenuit diſcordia dextra.
Hanc iace per medias (cum uerteris æquora) meſſes.
Protinus in ſeſe conuerſa furoribus ibit
Cuncta phalanx. atq; ipſe fremens mirabitur, & me
Reſpiciet fortaſſe pater. ſic deinde locuta

Iam magis atq; magis mentem ſuper alta ferebat
Æquora, pandentes Minyas iam tela uidebat
Se ſine. tum uero extremo percuſſa dolore
Arripit Æſoniden dextra, ac ſummiſſa profatur.
Sis memor oro mei, contra memor ipſa manebo
Crede tui. quantum hinc aberis dic quæſo? profundi
Quod cœli ſpectabo latus? ſed te quoq; tangat
Cura mei quocunq; loco, quoſcunq; per annos.
Atq; hunc te meminiſſe uelis, & noſtra fateri
Munera ſeruatum pudeat nec uirginis arte.
Hei mihi cur nullos ſtringunt tua lumina fletus.
An me mox merita morituram patris ab ira
Diſſimulas? te regna tuæ fœlicia gentis,
Te coniux natæq; manent, ego prodita abibo.
Nec queror, & pro te lucem quoq; læta relinquam.
Protinus hoſpes adeſt. tacitis nam cantibus illum
Flexerat, & ſimili iam dudum adflabat amore.
Tunc ait Æſoniden quicquam te uelle relicta
Credis, & ulla peti ſine te loca. redde tyranno
Me potius. recipe ingratos atq; exue cantus.
Quis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem?
Si non & genitor te primam amplectitur Æſon?
Téq; tuo longe fulgentem uellere gaudens
Spectat? & ad primos procumbit græcia fluctus?
Reſpice ad has uoces & iam precor annue coniux
Per te quæ ſuperis, diuisq; potentior imis,
Perq; hæc ergo tuo redeuntia ſydera nutu,
Atq; per has noſtri iuro diſcriminis horas,
Vnq̃ ego ſim meriti noctisq; ſi immemor huius,
Si te ſceptra domum, ſi te liquiſſe parentes

Senſeris, & mea tum non hæc promiſſa uidentem,
Tum me non tauros iuuet euaſiſſe, feroſq;
Terrigenas, tum me tectis tua turbet in ipſis
Flamma, tuæq; artes. nullus ſuccurrere contra
Ingrato queat, & ſiquid tu ſæuius ipſis
Adijcias, meq; in medio terrore relinquas.
Audijt atq; ſimul meritis periuria pœnis
Deſpondet queſtus ſemper furor ultus amantis.
Hæc ubi dicta, tamen perſtant defixus uterq;,
Et nunc ora leuant audaci læta iuuenta,
Ora ſimul totiesq; dulcis rapientia uiſus
Deijcit hinc uultus æger pudor, & mora dictis
Redditur, ac rurſus conterret Iaſona uirgo.
Accipe perdomitis quæ déinde pericula tauris,
Et quis in Aeolio maneat te uellere cuſtos.
Nondum cuncta tibi (fateor) promiſſa peregi
Sæuior ingenti mauortis in arbore reſtat
Crede labor, quem tanta utinam fiducia noſtri
Sit mihi nocturnæq; hecates, noſtriq; uigoris.
Dixerat. utq; uirum doceat, quæ monſtra ſuperſint,
Protinus immenſis recubantem anfractibus anguem,
Turbat, & Aemonij ſubito ducis obijcit umbram.
Ille (quod haud alias ſtetit) & trepidantia torſit
Sibila, ſeq; metu poſtq̃ ſua uellera circùm
Suſtulit, atq; omnis ſpiris exhorruit arbor,
Incipit inde ſequi, & uacuo furit ore per auras.
Quis fragor hic? quæ nam tantæ dic uirgo ruinæ
Exclamat, ſtricto Aeſonides ſtans frigidus enſe.
Illa trahit ridens, tandemq; ait angue repreſſo.
Hunc tibi poſtremum, noſtri parat ira parentis.

Heu miſer, heu tantis iterum mihi chare periclis.
O` utinam ut nullo te ſim uiſura labore
Ipſam cœruleis ſquallentem nexibus ornum
Ipſaq́; peruigilis calcantem lumina monſtri.
Contingat uix déinde mori. ſic fata profugit,
Séq; ſub extremis in mœnia retulit umbris.
Et iam puniceo're gem ſpes una ſub ortu
Extulerat. quantis nox una diremerit undis
Æſonidem Tibarine fretis, iam uultus aperto.
Vtq́; prius totum ſileat mare, dumq́; ea longe
Explorare queat. contra uenit arcas Echion
Dicta ferens. iam circæis mauortis in agris
Stare uirum. daret æripedes in prælia tauros.
En uocor en ultro dixit. ſpesq́; addidit aula.
Vos mihi nunc primũ in flammas, mihi uertite tauri
Æquora. nunc totas aperite & uoluite flammas.
Exeat Æmonio meſſis memoranda colono.
Tuæ tuum partim grainm da nata draconem.
Ipſius aſpectu pereant in uellera. & ipſa
Terga mihi diros ſeruent infecta cruores.
Fatur. & effuſis pandi iubet æquora tauris.
Pars & Echionij ſubeunt immania dentis
Semina. pars diri portant graue robur aratri.
At ſua magnanimum contra pagaſea iuuentus
Proſequitur ſpatióq; ducem, tum maxima quiſq;
Dicta dedit. ſæuusq́; procul diſceſſit in agros.
Fixerat ille gradus, totóq; ex agmine ſolus
Stabat, ut extremis deſertus ab orbibus axis,
Quem iam lapſa dies auſtriq́; ardentis arenæ,
Aut quem Riphæas extantem rurſus ad arces

Nix & cœrulei Boreæ ferus abſtulit horror.
Cum ſubito attoniti. longiſſima phaſidis unda,
Caucaſeæq́; trabes, omnisq́; Aeætia tellus
Fulſit. & ardentes ſtabula effudere tenebræ.
Ac uelut ex ima ſiquando nube coruſci
Ira Iouis torſit geminos mortalibus ignes,
Aut duo cum pariter ruperunt uincula uenti,
Dantq́; fugam, ſic tunc clauſtris euaſit uterq;
Taurus, & immani proflauit turbine flammas
Arduus, atq; atro uoluens incendia fluctu.
Horruit argoæ legio ratis, horruit audax
Qui modo uirgineis ſeruari cantibus Idas
Flebat, & inuito proſpexit colchida uultu.
Non tulit ipſe moras, ſeſeq́; immiſit Iaſon,
Diuerſos poſtq̃ ire uidet, galeamq́; minantem
Quaſſat, & errantem dextra ciet obuius ignem.
Vt tandem ſtetit, & toruo ſe lumine flexit,
Qui prior aduerſi reſpexit Iaſonis arma,
Cunctatus paulum ſubito furit. æquora non ſic
In ſcopulos irata ruunt, eademq́; recedunt
Facta retro. bis fulmineis ſe flatibus infert,
Obnubitq́; uirum. ſed non incendia colchis
Adſpirare ſinit, clypeóq; illiditur ignis
Frigidus, & uiſo palleſcit flamma ueneno.
Inijcit Aeſonides dextram, atq; ardentia mittit
Cornua. déin totis propendens uiribus hæret.
Ille uirum atq; ipſam tunc te Medea recuſans
Concutit, & tota nitentem carminis ira
Portat iners. tandem grauius mugire recedens
Incipit, & feſſo uictus deſcendere cornu.

Reſpicit hinc ſocios immania uincula poſcens
Aeſonides. iamq; ora premit, trahiturq; trahitq;
Obnixusq; genu ſuperat, cogitq; trementes
Sub iuga ahena toros. alium déhinc turbida colchis
Exarmat, lentumq; offert, timideq; minantem.
Iamq; propinquanti noctem implicat ille fatiſcens
In caput inque humeros ipſa ui molis & iræ
Proruit. inuadit, totusq; incumbit Iaſon
Deſuper, atq; ſuis defixum flatibus urget.
Vtq; dedit uinclis, ualidoq; obſtinxit aratro
Suſcitat ipſe genu, ſæuáq; agit inſuper haſta.
Non ſecus ac medio quàm ſi telluris hiatu
Terga recentis equi, primumq; inuaſit habenis
Murmur, & in ſumma lapithes apparuit oſſa.
Ille uelut campos libyes ac pinguia Nili
Fertilis arua ſecet, plena ſic ſemina dextra
Spargere gaudet. acriq; oneratq; noualia bello.
Martius hic primum ter uomere fuſus ab ipſo
Clangor, & ex omni ſonuerunt cornua ſulco.
Bellatrix tunc gleba quatit, pariterq; creari,
Armariq; phalanx, totisq; inſurgere campis.
Ceſſit, & ad ſocios paulum ſe retulit heros
Opperiens, ubi prima ſibi daret germina tellus.
At uero ut ſummis iam rura recedere criſtis
Vidit, & infeſta uibrantes caſſide terras,
Aduolat, atq; ima tellus qua proxima collo,
Nec dum humeri uidere diem prior enſe ſequaci
Aequat humo truncos rutilum thoraca ſequentis.
Aut primas à matre manus premit obuius ante.
Nec magis aut illis, aut illis milibus ultra

Sufficit, ac diræ quàm cum Tirynthius hydræ
Agmina Palladios deſſeſſus reſpicit ignes.
Ergo iterum ad ſocias conuertere colchidos artes,
Et galeæ nexus ac uincula diſſipat imæ.
Cunctaturq; tamen, totiq; occurrere bello
Ipſe cupit. ſpes nulla datur. ſic undiq; denſant
Terrigenæ iam ſigna duces clamore tubæq;.
Iamq; omnes uidere uirum, iamq; omnia contra
Tela uolant. tum uero amens diſcrimine tanto,
Quam modo tartareo galeam Medea ueneno
In medios torſit, conuerſæ protinus haſtæ.
Qualis ubi extimulat mœſtæ phrygia agmina mon-
Ira, uel exectos lacerat Bellona comatos, (ſtris
Haud ſecus accenſas ſubito Medea cohortes
Implicat, & miſeros agit in ſua prælia fratres,
Omnis ubi Æſoniden ſterni putat. omnibus ira
Talis erat, ſtupet Æetes, ultroq; furentes
Ipſe uiros reuocare cupit. ſed cuncta iacebant
Agmina. nec quisq̈ primus ruit. haud ſuper ullus
Linquitur, atq; hauſit ſubito ſua funera tellus.
Protinus in fluuium fumantibus euolat armis
Æſonides. qualis gethico de puluere mauors
Intrat equis, uritq; grauem ſudoribus hebrum.
Aut niger ex antris rutiliq; à fulminis æſtu
Cum furit, & ſiculo reſpirat in æquore cyclops.
Redditus hic tandem, ſociosq; amplexus ouantes.
Haud tam mendacem promiſſa repoſcere regem
Dignatur. nec ſi ipſe ſibi terga ingerat ultro
Qui pepigit, uelit in pacem dextramq; reuerti
Amplius. ambo truces. ambo abſceſſere minantes.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER OCTAVVS.

T trepidam in thalamis etiam ſua facta pauentem
a Colchida circa omnes pariter furiæq́; minæq́;
Patris habent, nec cœrulei timor æquoris ultra,
Nec miſeræ terra ulla procul. quaſcunq; per undas
Ferre fugam, quãcunq; cupit iam ſcandere puppem.
Vltima uirgineis tunc flens dedit oſcula uittis.
Quosq́; fugit complexa thoros, crinemq́; genasq́;
Ante per antiqui carpſit ueſtigia ſomni.
Atq; hæc impreſſo gemuit miſeranda cubili.
Ò mihi ſi profugæ genitor nunc ille ſupremos
Amplexus æeta dares, fletusq́; uideres
Ecce meos. ne crede pater. non charior ille eſt,
Quem ſequimur, tumidis utinã ſimul obruar undis.
Tu precor hæc longe placidus mox ſceptra ſenectæ
Tuta geras, meliorq́; tibi ſit cætera proles.
Dixit. Æmonio nunquam ſpernenda marito
Condita letiferis prodit medicamina ciſtis,
Virgineosq́; ſinus, ipſumq́; monile uenenis
Implicat, ac ſæuum ſuper omnibus addidit enſem.
Inde uelut torto furiarum erecta flagello
Proſilit, attonito qualis pede proſilit Ino
In freta, nec parui meminit conterrita nati,

Quem tenet extremum coniux. ferit irritus iſthmo.
Iam prior in lucos curis urgentibus heros
Venerat, & nemoris ſacra ſe nocte tegebat,
Tum quoq; ſyderea clarus procul ora iuuenta,
Qualis adhuc ſparſis comitum per luſtra cateruis
Lathmius æſtiua reſidet uenator in umbra,
Dignus amore deæ, uelatis cornibus & iam
Luna uenit. roſeo talis per nubila ductor
Implet honore nemus, talemq́; expectat amantem.
Ecce autem pauidæ uirgo de more columbæ,
Quæ ſuper ingenti circundata præpetis umbra
In quencunq; tremens hominem cadit. haud ſecus illa
Acta timore graui mediam ſe miſit. at ille
Excæpit, blandóq; prior ſic ore locutus.
Ò decus in noſtros magnum uentura penates,
Soláq; tantarum uirgo haud indigna uiarum
Cauſa reperta mihi. iam iam non nulla requiro
Vellera, téq; meæ ſatis eſt uexiſſe carinæ.
Verum age & hoc & iam quãdo potes adijce tantis
Muneribus meritisq́; tuis, nanq; aurea iuſſi
Terga referre ſumus, ſocios ea gloria tangit.
Sic ait. & primis ſupplex dedit oſcula palmis.
Contra uirgo iterum notis ſingultibus orſa eſt.
Linquo domos patrias te propter opesq́; meorũ.
Nec iam nunc regina loquor, ſceptrisq́; relictis
Vota ſequor, ſerua hanc profugæ, prior ipſe dediſti
Quàm ſcis nempe fidem. di noſtris uocibus adſunt.
Syderáq; hæc te méq; uident. tecum æquora, tecum
Experiar quaſcunq; uias, modo ne quis abactam
Huc referant me forte dies, oculisq́; parentis

Ingerat. hoc ſuperos, hoc te quoq; deprecor hoſpes.
Hæc ait, atq; furens rapido per deuia paſſu
Tollitur. ille hæret comes, & miſeratur euntem,
Cum ſubito ingentem media inter nubila flammam
Conſpicit, & ſæua uibrantes luce tenebras.
Quis rubor iſte poli? quod tam lugubre refulſit
Sydus ait? reddit trepido cui talia uirgo,
Ipſius en oculos, & lumina torua draconis
Aſpicis, ille ſuis hæc uibrat fulgura criſtis.
Meq; pauens contra ſolam uidet. aduocat ultro,
Ceu ſolet, & blanda poſcit me pabula lingua.
Dic age nunc utrum uigilanti hoſtemq; uidenti
Exuuias auferre uelis? an lumina ſomno
Mergitur, & domitum potius tibi tradimus anguẽ?
Ille ſilet tantus ſubijt ut uirginis horror.
Iamq; manus colchis crinemq; intenderat aſtris
Carmina barbarico fundens pede, teq; ciebat
Somne pater, ſomne omnipotens te colchis ab omni
Orbe uoco, inq; unum iubeo nunc ire draconem.
Quæ freta ſæpe tuo domui, quæ nubila cornu.
Fulmina quæ & toto quicquid micat æthere, ſed nũc
Nunc age maior ades, fratriq; ſimillime leto.
Te quoq; phryxææ pecudis fidiſſime cuſtos
Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.
Quem metuis me inſtante dolum? ſeruabo parumper
Ipſa nemus. longum interea tu pone laborem.
Ille haud Æolio diſcedere feſſus ab auro
Nec dare permiſſæ (quamuis iubet) ora quieti
Suſtinet. ac primi percuſſus nube ſoporis
Horruit, & dulces excuſſit ab arbore ſomnos.

Contra

Contra tartareis colchis ſpumare uenenis,
Contráq; letæi quaſſare ſilentia rami
Perſtat. & aduerſo luctantia lumina cantu
Obruit. atq; omnem linguáq; manuq; fatigat
Vim ſtygiam. ardentes donec ſopor occupat iras.
Iamq; altæ cecidere iubæ, nutatq; coactum
Iam caput, atq; ingens extra ſua uellera ceruix.
Ceu refluens Padus, aut ſeptem proiectus in amnes
Nilus, & heſperium ueniens alpheus in orbem.
Ipſa caput chari poſtq̃ Medea draconis
Vidit humi, fuſis circùm proiecta lacertis,
Séq; ſuumq; ſimul fleuit crudelis alumnum.
Non ego te ſera talem ſub nocte uidebam
Sacra ferens, epulasq; tibi, nec talis hianti
Mella dabam, ac noſtris nutribam fida uenenis.
Quam grauida nũc mole iaces, quam ſegnis inertem
Flatus habet. nec te ſaltem miſerande peremi.
Ne ſæuum paſſure diem. iam nulla uidebis
Vellera nulla tua fulgentia dona ſub umbra.
Cede deo, inque alijs ſenium nunc digere lucis
Immemor oro mei. nec me tua ſibila toto
Exagitent infeſta mari, ſed tu quoq; cunctas
Æſonide dimitte moras, atq; effuge raptis
Velleribus patrios extinxi noxia tauros.
Terrigenas infeſta dedi. fuſum ecce draconis
Corpus habes. iamq; omne nefas, iam ſpero peregi.
Quærenti tunc déinde uiam, qua ſe arduus heros
Ferret ad aurigere caput arboris. eia per ipſum
Scande age, & aduerſo greſſus ait imprime dorſo.
Nec mora fit dictis. fidens creteia proles

Calcat, & aeream quamuis perſertur ad ornum,
Cuius adhuc rutilam ſeruabant brachia pellem
Nubibus accenſis ſimulem, aut cum ueſte recincta
Labitur ardenti thaumantias obuia Phœbo.
　Corripit optatum decus, extremumq; laborem
Æſonides. longosq́; ſibi geſtata per annos
Phryxææ monimenta fugæ uix reddidit arbor
Cum gemitu, triſtesq; ſuper coiere tenebræ,
Egreſſi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunt. micat omnis ager. uillisq; comantem
Sydereis totos pellem nunc fundit in artus.
Nunc in colla refert, nunc implicat ille ſiniſtræ.
Talis ab inachijs Nemeæ Tirynthius antris
Ibat adhuc aptans humeris capitiq́; leonem.
Vt uero ſocijs, qui tunc prædicta tenebant
Hoſtia, per longas apparuit aureus umbras.
Clamor ab Æmonio ſurgit grege. ſe quoq; gaudens
Promouet ad primas iuueni ratis obuia ripas.
Præcipites agit ille gradus. atq; aurea miſit
Terga prius. mox attonita cum uirgine puppem
Inſilit. ac rapta uictor conſiſtit in haſta.
Interea patrias ſæuus uenit horror ad aures
Fata domus luctumq; ferens fraudemq; fidemq́;
Virginis. hinc ſubitis inflexit frater in armis.
Vrbs etiam mox tota coit. uolat ipſe ſenectæ
Immemor Æates. complentur littora bello
Nequicquam, fugit immiſſis nam puppis habenis,
Mater adhuc ambas tendebat in æquora palmas.
Et ſoror, atq; omnes aliæ matresq; nurusq;
Colchides, æqualesq; tibi Medea puellæ.

Extat. ſola parens impletq́; ululatibus auras.
　Siſte fugam, medio refer huc ex æquore puppem.
Nata potes. quo clamat abis. hic turba tuorum
Omnis, & iratus non dum pater. hæc tua tellus
Sceptraq́;. quid terris ſolam te credis acheis?
Quis locus inachias inter tibi barbara natas?
Iſta ne nota domus? expectatiq; hymenæi?
Hunc petij grandæua diem? uellem unguibus uncis
Vt uolucris poſſem prædonis in ipſius ora
Ire, ratemq́; ſupra, claroq; repoſcere cantu
Quam genui. albano fuit hæc promiſſa tyranno,
Non tibi, nil tecum miſeri pepigere parentes
Æſonide. non hoc Pelias euadere furto
Te iubet, aut ullas colchis abducere natas.
Vellus habe. & noſtris ſiquid ſuper accipe templis.
　Sed quid ego quenq̈ immeritis incuſo querellis?
Ipſa fugit, tantoq́; (ne fas) ipſa ardet amore.
Hoc erat infœlix (redeunt nam ſingula menti,)
Ex quo theſſalici ſubierunt æquora remi,
Quod nullæ te nata dapes, non ulla iuuabant
Tempora, non ullus tibi tum color, ægraq́; uerba,
Errantesq́; genæ, atq; alieno gaudia uultu
Semper erant. cur tanta mihi non prodita peſtis,
Vt gener Aeſonides noſtra conſideret aula?
Nec talem paterere fugam? commune fuiſſet,
Aut certe nunc omne nefas iremus & ambæ
In quaſcunq; uias, pariter petijſſe iuuaret
Theſſaliam, & ſæui quæcunq; eſt hoſpitis urbem.
Sic genitrix ſimiliq; implet ſoror omnia queſtu
Exululans. famulæ pariter clamore ſupremo

In uacuos dant uerba notos, dominamq; reclamant
Nomine te uenti procul & tua fata ferebant.
Inde diem, noctemq; uolant. redeuntibus aura
Gratior, & notæ Minyis tranſcurrere terræ,
Cum ſubito Erginus puppi ſic fatur ab alta.
Vos ait Æſonidæ contenti uellere capto,
Nec uia quæ ſuperet, nec quæ fortuna uidetis.
Craſtina nanq; dies trucis ad confinia ponti
Cyaneasq; uocat. meminiq; ô Typhi tuorum
Saxa per illa pater, memini uenerande laborum.
Mutandum ô ſocij nobis iter. altera ponti
Eluctanda uia, & curſu, quem fabor eundum eſt.
Haud procul hinc ingens ſcythici ruit exitus iſtri.
Fundere non uno tantum quem flumina cornu
Accipimus. ſeptem exit aquis. ſeptem hoſtia pandit.
Illius aduerſi nunc ora petamus & undam,
Quæ latus in læuum ponti cadit. inde ſequemur
Ipſius amnis iter, donec nos flumine certo
Perferat, inque alid reddat mare. ſint age tanti
Æſonidæ quæcunq; moræ, quam ſæua ſubire
Saxa iterum, quam Cyaneos perrumpere montes.
Sat mihi non totis Argo reddit ecce chorymbis.
Hæc ait ignarus fixas iam numine rupes
Stare neq;, aduerſis ultraq; concurrere ſaxis.
Reddidit Æſonides, & te fidiſſime rector
Haud uani tetigere metus. nec me ire recuſo
Longius, & cunctis redeuntem oſtendere terris.
Protinus inde alios flectunt regesq; locosq;,
Adſuetumq; petunt plauſtris migrantibus æquor.
Puppe procul ſumma uigilis poſt terga magiſtri

Hæſerat, auratæ genibus Medea Mineruæ.
Atq; ibi deiecta reſidens in lumina palla
Flebat adhuc, quanquam cum regibus iret,
Sola tamen, nec coniugi ſecura futuri
Illam ſarmatici miſerantur littora ponti.
Illa Thoanteæ tranſit deflexa Dianæ.
Nulla palus. nullus ſcythiæ non meret euntem
Amnis. Hyperboreas mouit conſpecta pruinas.
Tot modo regna tenens ipſi quoq; murmure ponti
Iam Minyæ iam ferre uolunt. uix alleuat ora.
At feras ſiquando dapes, quas charus Iaſon
Ipſe dabat iam nubiferam tranſire carambim
Significans, iam regna lyci. totiesq; gementem
Fallit, ad Aemonios hortatur ſurgere montes.
Inſula ſarmaticæ peucæ ſtat nomine nymphæ,
Toruus ubi & ripa ſemper metuendus utraq;
In freta per ſæuos iſter deſcendit alumnos.
Soluere in hoc tandem reſides dux littore curas,
Ac primum ſocios auſus ſua pacta docere.
Promiſſamq; fidem thalami, fœdusq; iugale.
Vltro omnes læti inſtigant, meritamq; fatentur.
Ipſa autem inuitæ iam pallados erigit aras,
Incipit idaliæ numen nec ſpernere diuæ.
Præcipueq; ſui ſiquando in tempore pulcher.
Coniugij Minyas nunquam magis eminet inter.
Qualis ſanguineo uictor gradiuus ab hebro
Idalium furto ſubit, aut dilecta cythera.
Seu cum cœleſtes alcidæ inuiſere menſas
Iam uacat, & feſſum, Iunonia ſuſtinet hebe.
Adſunt unanimes Venus hortatorq; cupido.

Suſcitat affixam mœſtis Aeætida curis.
Ipſa ſuas illi croceo ſub tegmine ueſtes.
Induit, ipſa ſuam duplicem cytherea coronam
Donat, & arſuras alia cum uirgine gemmas.
Tum nouus impleuit uultus honor. ac ſua flauis
Reddita cura comis, graditurq́; oblita malorum.
Sic ubi Mygdonios planctus ſacer abluit almo,
Lætaq́; iam cybele, feſtæq́; per oppida tedæ.
Quis modo iam ſæuos adytis fluxiſſe cruores
Cogitet? aut ipſi qui iam meminere miniſtri?
Inde ubi ſacrificas cum coniuge uenit ad aras
Aeſonides, unaq́; adeunt, pariterq́; precari
Incipiunt, ignem Pollux undamq́; iugalem
Prætulit, ut dextrum pariter uertantur in orbem.
Sed neq; ſe pingues tum candida flamma per auras
Explicuit. nec thura uidet concordia Mopſus,
Promiſſam nec ſtare fidem, breue tempus amorum
Odit utrunq; ſimul, ſimul & miſeratur utrunq;.
Et tibi iam nullos optauit barbara natos.
Mox epulas & ſacra parant ſylueſtria læti
Premia uenatu facili quæſita ſuperſunt.
Pars ueribus, pars undanti deſpumat aheno.
Gramineis aſt inde thoris diſcumbitur, olim
Iſter anhelantem peucen quo preſſerat antro.
Ipſi inter medios roſea radiante iuuenta
Altius, inque ſui ſternuntur uelleris auro.
Quis nouus incœptos timor impediit hymenæos.
Turbauitq́; thoros? & ſacra calentia rupit?
Abſyrtus ſubita præceps cum claſſe parentis
Aduehitur, profugis infeſtam lampada graijs

Concutiens, diramq́; premens clemore ſororem.
Atq;, hanc ò ſiquis nobis dolor iraq́; colchi
Adcelerate uiam neq; enim fugit æquore raptor
Iuppiter, aut falſi ſequimur ueſtigia tauri.
Puppe (ne fas) una prædo phryxæa reportat
Vellera. qua libuit remeat cum uirgine. nobis
(O pudor) & muros & ſtantia tecta reliquit.
Quid mihi deinde ſatis? nec quæro uellera, nec te
Accipio germana datam, nec fœderis ulla
Spes erit, aut iræ quiſquam modus. inde reuerti
Patris ad ora mei tam paruo in tempore fas ſit?
Quinquaginta animæ me ſcilicet unaq́; merſa
Sufficiet placare ratis? te græcia fallax
Perſequor, atq; tuis hunc quaſſo mœnibus ignem,
Nec tibi digna ſoror deſum ad connubia frater.
Primus & ecce fero quatioq; hanc lampada ueſtro
Coniugio, primus celebro dotalia ſacra,
Qui potui. patriæ ueniam da quæſo ſenectæ.
Quin omnes alti pariter populiq́; patresq́;
Mecum adſunt. magni uirgo ne regia ſolis
Aemonij thalamos adeas deſpecta mariti.
Tot decuit coire rates, tot fulgere tedas.
Dixerat itq́; orans iterum uentosq́; uirosq́;
Perq́; ratis ſupplex uox remigis illa magiſtros.
Illi autem intorquent truncis frondentibus undam.
Quæq; die fuerat raptim formata ſub uno,
Et tantum deiecta ſuis à montibus arbor,
(Quid dolor & ueterum potuit non ira uirorum?)
Haud longis iam diſtat aquis, ſequiturq́; uolantem
Barbara palladium puppem ratis, hoſtia donec

Dànubij, uiridemq́; uident ante hoſtia peucen,
Vltimáq; agnoſcunt argoi cornua mali.
Tum uero clamorem omnes, inimicáq; tollunt
Gaudia. tum grauior remis fragor, ut procul Argo
Viſa uiris, unamq́; petunt roſtra omnia puppem.
Princeps naualem nodoſi roboris uncum
Adripit, & longa Styrus proſpectat ab unda,
Coniugio atq; iterum ſponſæ flammatus amore.
Iam alij clypeos & tela trabalia dextris
Expediunt. armant alij picis unguine flammas
Impatiens tremit haſta mora. nec longius inter
Quàm quod tela uetet, ſupereſt mare. uocibus urgent
Interea, & pedibus pulſant tabulata frementes.
Cum ſubitas uidere rates, uibratáq; flammis
Aequora, non una Minyæ formidine ſurgunt.
Primus & in puppem deſerta uirgine ductor
Proſilit, & ſumma galeam rapit altus ab haſta,
En ſe ſimul clypeóq; micat. nec cætera pubes
Segnius adreptis in littore conſtitit armis.
At tibi quæ ſcelerum facies Medea tuorum?
Quis'ue pudor colchos iterum fratremq́; uidenti?
Quicquid & abſciſſum uaſto iam tuta profundo
Crediderasʔ ergo infauſto ſeſe occulit antro
Non aliud q̈ certa mori, ſeu charus Iaſon,
Seu frater graia uictus cecidiſſet ab haſta.
Haud ita ſed ſummo ſegnis ſedet æthere Iuno
Haud ſinit extrema Minyas decernere pugna,
Nec numero quoniam colchis nec puppibus equos.
Ergo ubi diua rates hoſtemq; accedere cernit
Ipſa ſubit terras, tempeſtatumq; refringit

Ventorumq́; domos. uolucrum gens turbida fratrum
Erumpit, claſſem dextra ſaturnia monſtrat
Videre, inque imum pariter mare protinus omnes
Infeſto clamore ruunt, inimicaq́; colchis
Aequora, & aduerſos ſtatuunt à littore fluctus.
Tollitur, atq; intra Minyas argoaq́; uela
Styrus abit. uaſto rurſus deſcedit hiatu
Abrupta reuolutus aqua. iamq́; omnis in aſtra
Itq́; reditq́; ratis. lapſoq́; reciproca fluctu
Deſcendit, trahit hos uertex, hos agmine toto
Gurges agit. ſimul in uultus micat undiq; terror.
Crebra ruina poli cœleſtia lumina laxat.
Non tamen ardentis Styri uiolentia cedit.
Hortatur ſocios media inter prælia diuum.
Transferet ergo meas in quæ uolet oppida dotes
Colchisʔ & Aemonius nobis ſuccedet adulterʔ
Nec mihi tot magnos inter regesq́; procosq;
Profuerit prona haud dubij ſententia patrisʔ
An uirtus prælata uiri eſtʔ & fortior ille,
Quem ſequiturʔ iūgam igniferos ſine carmine tauros,
Sæuaq́; Echionij ferro ſata perſequar hydri.
Hoc adeo interea ſpectans de littore pugnas
Amborum, uictoris eris iam digna uidebis
Prælia, iamq́; illud charum caput ire cruenta
Sub freta ſemiuiri nec murra corpus achiuis,
Sed pice ſed flammis & olentis ſulphure crines.
Vos modo uel ſolum hoc fluctus expellite corpus.
Non te Aeæta pater generi, aut ſol magræ pudebit.
Fallorʔ an hos nobis magico nunc carmine uentos
Ipſa mouetʔ diraq́; leuat maria ardua linguaʔ

Atq; iterum Aeſonides, iterum defenditur arte
Qua ſolet. haud illi cantus, & futile murmur
Proderit. ite rates, & frangite uirginis undam
Dixit, & intortis ſocio cum milite remis
Proſilit. ac fluctu puppis labefacta reuerſo
Soluitur, effunditq; uiros, ipſumq; minantem
Tunc quoq; & elata quærentem littora dextra.
Ibat & arma ferens, & strictum naufragus enſem.
Incipit & remos & quærere tranſtra ſolutæ
Sparſa ratis, mœſtas altis intendere uoces
Puppibus. aſt inter tantos ſuccurrere fluctus
Nulla poteſt, aut illa uelit? quotiesq; propinquat,
Tunc aliud rurſus dirimit mare. iam tamen errat,
Iamq; abijt, fundoq; iterum uiolentus ab imo
Erigitur. ſed fluctus adeſt, magnoq; ſub altis
Turbine figit equis, & tandem uirgine ceſſit.
Abſyrtus uiſu mœret defixus acerbo.
Nec quid agat, qua ui portus, & prima capeſſat
Hoſtia, qua poſſit Minyas inuadere, clauſos
Quos uidet agnoſcitq; tremens. maria obuia contra,
Sæuaq; pugnat hyems, totusq; in uertice pontus.
Abſceſſit tandem, uanaq; recedit ab ira,
Et tanta de clade ratis (latus) inde ſiniſtrum
Aduerſamq; procul peuces defertur in oram,
Cum ſocij (gemino nam ſcinditur inſula flexu
Danubij) hac dudum Minyæ pagaſæaq; puppis
In ſtatione manent. illinc Aeætius heros
Obſidet aduerſa tentoria theſſala claſſe
Impatiens, pugnæq; datur non ulla poteſtas.
Noctes atq; dies uaſtis mare fluctibus inter

Perfurit, expediant donec Iunonia ſeſe
Conſilia, atq; aliquem bello ferat anxia finem.
At Minyæ tanti reputantes ultima belli
Vrgent & precibus cuncti, fremituq; fatigant
Aeſoniden. Quid ſe externa pro uirgine clauſa
Obijciat? quid'ue illa pati diſcrimina cogat?
Reſpiceret pluresq; animas, maioraq; fata
Tot comitum, qui non furijs, nec amore nefando
Per freta, ſed ſola ſeſe uirtute ſequantur.
An uero ut thalamis raptisq; indulgeat unus
Coniugijs? id tempus enim ſat uellera grais,
Et poſſe oblata componere uirgine bellum.
Quenq; ſuas ſinat ire domos. nec Marte cruento
Europam atq; aſiam prima hæc commutet Erinnys.
Nanq; datum hoc fatis trepidus ſupplexq; canebat
Mopſus, ut in ſeros irent magis ipſa nepotes.
Atq; alius lueret tam dira incendia raptor.
Ille trahens gemitum, tantis ac uocibus impar,
(Quanq̃ iura deum, ſacri ſibi conſcia pacti
Relligio, dulcisq; mouent primordia tedæ)
Cunctatur, mortemq; cupit, ſociamq; pericli
Cogitat, haud ultra ſocijs obſiſtere pergit.
Hæc ubi fixa uiris, tempus fluctusq; quietos
Expectant, ipſam interea quid reſtet amantem
Ignorare ſinunt, decretaq; triſtia ſeruant.
Sed miſer ut uanos, ueros ita ſæpe timores
Verſat amor, falliq; ſinit nec uirginis annos.
Ac prior ipſa dolos, & quamlibet intima ſenſit
Non fidi iam ſigna uiri, nimiumq; ſilentes
Vna omnes. haud illa ſui tamen immemor unquam

Nec ſubitis turbata minis, prior occupat unum
Æſoniden, longéq; trahit, mox talibus infit.
Me quoq; uir tecum Minyæ (fortiſſima pubes)
Nocte diéq; mouent. liceat cognoſcere tandem,
Si modo Peliacæ non ſum captiua carinæ,
Nec dominos decæpta ſequor, conſultáq; ueſtra
Fas audire mihi. uereor fidiſſime coniux
Nil equidem, miſerere tamen, promiſſaq; ſerua
Vſq; ad theſſalicos ſaltem connubia portus.
Inque tua me ſperne domo. ſcis te mihi certe
Non ſocios iuraſſe tuos. his reddere forſan
Fas, abeant. tibi non eadem permiſſa poteſtas.
Téq; ſimul mecum ipſa traham non ſola repoſcor
Virgo nocens. atq; hac pariter rate fugimus omnes.
An fratris te bella mei, patriæq; biremes
Terrificant? magnóq; impar urgeris ab hoſte?
Finge rates alias, & adhuc maiora coire
Agmina, nulla fides? nullis ego digna periclis?
Non merui mortemq; tuam comitumq; tuorum?
Vellem equidem noſtri tetigiſſent littora patris
Te ſine, duxq; illis alius quicunq; fuiſſet.
Nunc remeant, méq; ecce nefas & reddere poſſunt.
Nec ſpes ulla ſuper. quin tu mea reſpice ſaltem
Conſilia, & nimio comitum ne cede timori.
Credidit ardentes quis ſe tunc iungere tauros
Poſſe? quis ad ſæui uenturum templa draconis?
O` utinam ergo meus pro te non omnia poſſet,
Atq; aliquid dubitaret amor quin nunc quoq; quare
Neſcio quid tuus iſte pudor me'ne optime quondam
Æſonide, me ferre preces & ſupplicis ora

Fas erat? haud hoc nūc genitor putat, haud dare pœ/
Iam ſceleris, dominumq; pati, ſic fata parantē | (nas
Reddere dicta uirum furiata mente refugit
Vociferans. qualem ogygias cum tollit in arces
Bacchus & Aonijs illidit tympana truncis.
Talis erat, talemq; iugis ſe uirgo ferebat.
Cuncta pauens fugit infeſtos uibrantibus haſtis
Terrigenas. fugit ardentes exterrita tauros.
Si pagaſas uel Peliacas hinc deniq; nubes
Cerneret, & tempe uiridi lucentia fumo,
Hoc uiſu contenta mori, tunc tota querellis
Egeritur queſtuq; dies, eademq; ſub aſtris
Sola mouet, mœſtis ueluti nox illa ſonaret
Plena lupis quaterentq; truces ieiuna leones
Ora, uel orbatæ traherent ſuſpiria Bacchæ.
Procedit non gentis honos non gloria magni
Solis aui, non barbaricæ decor ille iuuentæ.
Quid dubitas? heu dure ſiles? magnumq; minatur.
Qualis erat, cum chaonio radiantia trunco
Vellera uexit ouans, interq; ingentia graium
Nomina palladia uirgo ſtetit altera prora.
Mœſtus at ille minis, & nota colchidos ira
Hæret, & hinc præſens pudor, hinc decreta ſuorum
Dura premunt. utcunq; tamen mulcere gementem
Temptat & ipſe gemens, & tempora currere dictis.
Me'ne aliquid meruiſſe putas? me talia uelle?

FINIS.

20.

Florentiæ ſumptu Philippi Iuntæ Florentini.
Anno à natiuitate Domini DXVII. Su
pra mille menſe Feb. Leone
Decimo Pontifice.

REGISTRVM.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n.

Quaterniões omnes, præter d. is enim Duernio.

IIa
1926:
R
2458